

ఆంధ్ర కన్నడ దేశములలో ఆపూర్వ ప్రదర్శనములు

మిక్కిలి అన్నివిధాలా ఆనందించజేసే మహోజ్వల పౌరాణిక చిత్రము

భూకైలాస

(మండోదరి పరిణయం) (తెలుగు)

వేనక వేలు ప్రేక్షకులు చూచి ఆనందించారు

బలిజేపల్లి వారి

కవిత్వం.

నూడియో :

ప్రగతి పిక్చర్స్, మద్రాసు.

సుందరరావు సజ్జకర్నిగారి

దర్శకత్వం.

ఆరిజేరిన

నటవర్గము.

మీరూ నేడే సకుటుంబముగా చూచి ఆనందించండి

3 వ వారము

28_12_40 మొదలు

బెజవాడ - లక్ష్మీ టాకీస్

విశాఖపట్నం - పూర్ణాభియేటరు

శికింద్రాబాదు - ఇందర్ టాకీస్

బెంగళూరు - సాగర్ టాకీస్

కర్నూలు - సాగర్ టాకీస్

2 వ వారము

20_12_40 మొదలు

మద్రాసులో ఒకేసారి

పార్లర్స్ & క్రాన్ టాకీస్ లో

26_1_41 మొదలు

రాజమండ్రి - జయ టాకీస్ లో

4_1_41 మొదలు

తెనాలి - శ్రీ వెంకటేశ్వర టాకీస్ లో

5_1_41 మొదలు

కాకినాడ - క్రాన్ టాకీస్ లో

తదితర ముఖ్య కేంద్రాల్లో త్వరలోనే విడుదల

ఈ టాకీ గీతములు 'టెడి మన్ రికార్డు'లలో వివరించబడి.

వివరములకు :—

ఫేమన్ టాకీ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్,

హంబర్ రోడ్

మద్రాసు

విషయసూచిక

1. స్వాగతము—శ్రీ ఏడిద కామేశ్వరరావు	...	669
2. మకరసంక్రాంతి	...	670
3. 'సజీవమైన వాఙ్మయం కావాలి'—శ్రీమతి వక్కలంక సుబ్బాయమ్మ	...	672
4. ఆంధ్రభూమి ! నమామి—శ్రీ ఆకుండి వెంకటేశ్వరరావు	...	673
5. నక్షత్ర ఫలితాలు—కవికలహంసి శ్రీమతి చెబ్రోలు సరస్వతీదేవి	...	674
6. శ్రీ సాముద్రిక శాస్త్రము	...	675
7. చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ శ్రీలకాఘాభివృద్ధి—శ్రీమతి బాలాంత్రపు కేషమ్మ	...	676
8. రాజమహతం—శ్రీ పురాణం కుమారరాఘవశాస్త్రి	...	677
9. పాండవులవరు...?—శ్రీమతి అడపా సుగుణమణి	...	678
10. వింతవింతల ప్రపంచం—శ్రీమతి వారణాశి భాస్కర మహాలక్ష్మి	...	689
11. పంచెం—శ్రీమతి నందగిరి ఇందిరాదేవి	...	690
12. కన్నీటిచుక్క—విద్యాశ్రీ శ్రీ పాలెపు వేంకటరత్నము	...	693
13. కళాకలాపము-చిత్రలేఖనము—శ్రీయుత ఒంగోలు వేంకటరంగయ్య	...	694
14. విరహిలేఖలు—శ్రీమతి స్థానాపతి రుక్మిణమ్మ	...	697
15. భావతరంగిణి	...	698
16. గర్భిణి శ్రీల జాగ్రత—'సత్యంవద'	...	699
17. స్వాగతము—శ్రీమతి వట్టికొండ విశాలాక్షి	...	700
18. సుశీలకు నాధన్యవాదాలు—శ్రీ బూ. రం. రావు, బి. యె.	...	701
19. శ్రీ ఆబలయా? మహాబలయా?—శ్రీ తోట లక్ష్మయ్య	...	703
20. అత్తా కోడళ్ళ కలహాలు—శ్రీయుత శివరాజు వేంకటసుబ్బారావు, ఎం. ఏ.	...	704
21. సేవకావృత్తి—శ్రీయుత అచ్యుతుని వేంకటాచలపతిరావుగారు	...	708
22. కళాపోషణ—శ్రీ ధరణికోట శ్రీ రాం	...	709
23. బాలభాగ్యోదయము బొంబాయి రాష్ట్రము—సిన్ని ఉత్తరాలు	...	713
24. గానకళ—సంగీతోపాధ్యాయ శ్రీ గాలి పెంచలనరసింహారావు	...	715
25. ఆంధ్ర రాజ్ఞీమణి రుద్రాంబ—శ్రీ ఆచంట లక్ష్మీనరసింహం	...	717
26. భారతీయనారి—శ్రీ స్వామి వివేకానంద	...	721
27. శ్రీ లక్ష్మీ గౌరుల సంవాదము—శ్రీ ఒంగోలు వేంకటరంగయ్య	...	723
28. చలనచిత్రాలు	...	724
29. పాకకళ	...	725
30. పుష్పచయము	...	727
31. గ్రంథసమీక్ష	...	729
32. ప్రతికాపరిచయము	...	731
33. సంక్రాంతి—శ్రీ అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావు	...	732
34. యుద్ధరంగము	...	733
35. సంపాదకీయములు	...	735

వర్ణచిత్రము: ధర్మపత్ని - శాంతకుమారి

జయజయ గృహలక్ష్మీ సఖి! జయజయ లలితాంధ్ర మధుర సారస్వతమా!
జయజయ లలనారత్నమ! జయజయ విద్యాప్రబోధ! జయకల్యాణీ!

స్వాగతము

రంగవల్లులతోడ సింగారమును దీర్చి
రంగు రంగుతో గృహాంగణము దిద్ది
పచ్చటాకులు నిండ తోరణాలట్టి
పసుపు కుంకాలతో గోమాత సర్పించి
క్రొత్త అల్లుళ్లు, సరిక్రొత్త ధాన్యాలు,
క్రొత్త దుస్తులు, చుట్టపక్కాలు నిండ
నెలపట్టి నేటికి నెల నిండెనమ్మ
ఎపుడెప్పుడాయని ఎదురెదురుజూచి

కాచుకొనియున్నాము నీ రాకకొరకు
స్వాగతంచెదె గొనుము సంక్రాంతి లక్ష్మి!

ప్రకృతి పోకడలో క్రొత్తైతొ యున్న
మా భావాల, చేతలలో క్రొత్త కరవాయె
పాశ్చాత్యదేశములొ యుద్ధాగ్ని జ్వాలలు
స్వదేశమున శాంతి సమర సందేశాలు
ఈ ఆటు పోటులొ చీకాకు చెలరేగె
చిత్తశాంతియె లేదు భద్రతయె లేదు,
నిత్యకళ్యాణము పచ్చతోరణము
సార్థకము నీయెడ సంక్రాంతి లక్ష్మి!

మా కాత్మరక్షగా మాయందు నీవుండి
పరమకళ్యాణి, పాలించు పౌష్యలక్ష్మి!

—ఏడిద కామేశ్వరరావు.

మ క ర స న్త్రాంతి

మకరసంత్రాంతి అనగా సూర్యభగవానుడు మకర లగ్నములో ప్రవేశించుట. ఉత్తరాయణ పుణ్యకాల ప్రారంభము. భారతీయులందరు దీనిని ముఖ్యమైన పండుగగా భావించి కోలాహలముతో కొనియాడుచుందురు. భారత హృదయము సౌందర్యమున కాటవట్టు. సౌందర్యమునందే ఉత్సాహోనందములు వెల్లివిరియును. మానవ హృదయమున నిదురించు దివ్యశక్తులను రేగించునది ప్రకృతియనియు నాతని మహదాశయము లొకప్పుడు పక్షుల కిలకిలారావమందున, పిల్ల తెమ్మెరలందును, పండువెన్నెలందును లతావితానముల యందును, చిన్ని సెలయేళ్లయందును ప్రకాశించుననియు పరమగురువు, రవీంద్రుడు వచించియున్నాడు.

వసుమతినంతయు రమ్యతరప్రకృతి సౌభాగ్యముతో కన్నులపండువై యలంకరించు వాడు జగత్సౌఖ్యముగూ సూర్యభగవానుడు.

ఈ సహస్రాంశుడే మన సంత్రాంతిపండుగకు సుపాస్యదేవత. ఉపాస్యదేవత గుణముల ననుసరించియే ఉపాసకుని పూజావిధానముండును. మహత్తర దివ్యతేజముతో వెలుగొందు ఉత్తమ గ్రహమగు సూర్యుడు లోకబాంధవుడుగదా! మన సంధ్యావందనము లోని సావిత్రి స్తోత్రము సూర్యపరమైనదే. 'ఆదిత్యహృదయ'మను మంత్రరాజ జపము చేతనే రామచంద్రుడును, భారత వీరలును తమతమ ఈశ్వితార్థములబడసి సుఖము గాంచిరి.

రథసప్తమి, సంత్రాంతి మొదలగు పర్వదినములు సూర్యగమన సంబంధములైనవి గాన మహిమాన్వితములని గ్రహించియే మన పూర్వులు ఆయాకాలములందు సూర్య ప్రీతికరములగు వ్రతానుష్ఠానములను నిర్ణయించిరి.

సూర్యతేజోవబోధకములగు సంధ్యాకాలంబులు, స్నానపానాది విధుల ననుష్ఠించుటకును, సూర్య సమస్కారాదివ్యాయామ కర్మకలాపానుష్ఠానమునకును యోగ్యమైనది గనుకనే ప్రాతః సాయంకాలములందు శాస్త్రచోదిత కర్మలుద్దేశింపబడినవి. స్త్రీల సౌభాగ్యవర్ధకములని ఆదివార నోములుద్దేశింపబడినవి. చాందోగ్యోపనిషత్తునందు తృతీయ ఖండమున సూర్యకిరణ ధ్యానమునుగూర్చి విశేషముగా ప్రశంసింపబడియున్నది.

ఇప్పటి ఇంగ్లీషువైద్యులు సయితము సూర్యకిరణ ప్రసారముచే పలువిధములగు వ్యాధులు నిర్మూలించబడుచున్నవని కనుగొనియున్నారు. యాజ్ఞవల్క్యుడు, పరాహమిహిరుడు సూర్యారాధనమును వివరించియున్నారు.

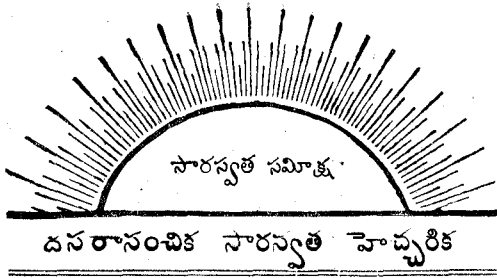
తంజాపూరు, తక్షశిలానగరము, ముల్తానగరము మున్నగు స్థలములలో సూర్య దేవాలయములకూడ యున్నవని తెలియుచున్నది.

సూర్యుడు కాలమానముల కాధారభూతుడు. భూమి, సూర్యాద్రిగ్రహ గోళములు అన్యోన్యకర్షణగలిగి గ్రహమండలమున తిరుగుచున్నవి. భూమియు, సవగ్రహములును సూర్యునిచుట్టు తిరుగుచున్నవి. భూమి తనచుట్టు తాను తిరుగుటవలన దివారాత్రము లును, సూర్యునిచుట్టు తిరుగుటవలన సంవత్సరములును గలుచుచున్నవి. ఇట్లు తిరుగుట వలన మార్చి 22 తేదీ ప్రాంతమున భూమధ్యరేఖయున్న భూభాగము సూర్యుని కెదు రుగను, సమీపముగను యుండుట ఏర్పడును. భూ మధ్యరేఖ కుత్తరమున 23½ డిగ్రీల దూరములో కర్కాటక రాశి లేక రేఖయున్నది. (Tropic of Cancer) భూమధ్య రేఖకు దక్షిణమున 23½ డిగ్రీలదూరమున మరకరాశి. (Tropic of capricorn) సూర్యుడు దీని కెట్టెదురై నపుడే మకరసంక్రాంతి. ఇది మహా పర్వదినమని భావింపబడు చున్నది. ఈరోజున జ్యోతిర్మయుడగు సూర్యుడేవు సుద్దేశించి వ్రతములు, ఉపాసనలు జరుపుదురు. పొంగల్లుబెట్టుదురు భూ, గో, స్వర్ణదానములు జేయుదురు. పలువురు కూష్మాండదాన మొనంగుదురు. ఈ దినమునజేయు దానములకు కోటి గుణితములగు పుణ్యఫలమని విశ్వాసము. క్రొత్తగా వివాహమైన బాలికలు బొమ్మలనోము నోచు కొందురు. పట్టణములకంటె పల్లెలలో నీ సంక్రాంతివండుగ మహా వైభవముగను, కోలా హలముగను నుండును. దీనికి మరునాడు కనుముపండుగ-అనగా గోవులను పూజించు రోజు-మన ఆయురారోగ్య యశో బలవర్ధకమునకును, సన్యాది ఫల సమృద్ధికిని, జీవశక్తి కిని సూర్యతేజస్సెంత అవసరమో గోమూతయు మనకంత యవసరమైయున్నది. గోక్షీ రముకూడ ఆయురారోగ్య బలవర్ధకము. గోమూత్రము, గోమయము పరిశుభ్రకరము. గోగ్రాసప్రదానముచే స్వర్ణలోక ప్రాప్తియని వ్యాసునివాక్యము.

శ్లో|| గవాహ్నికం పరగవేదద్యాదపి తృణాదికం

అకృత్యా స్వయమాహారం స్వర్ణలోకం సగచ్ఛతి||

గోదేహంబున కిది కోట్ల దేవతలు వాసముచేయుచున్నారని పురాణప్రసిద్ధి. కావు ననే సేవాగ్రామములో “ఖాదీనప్రాహ”మనుపేర గాంధీ జయంతి జరిగినపుడు మహాత్ముడు గ్రామస్థులతో నిట్లు పల్కినాడు.—“మీరు గోమూతసేవ గ్రహించుట నాకు పరమా నందము. గోసేవచే మనము గోమూత దివ్యాశీర్వాదమును పొందుదుము. గోవు నేత్ర ములలో పవిత్రప్రేమ, ఆశీర్వాదములు చిప్పిలుచుండును. బహుశః ఇది నా పూర్వ సంస్కారమేమో? చిన్నతనమునుండి గోపూజ నాకు బోధించుటచే నది నా కాచారమై నది. మీరును పవిత్రప్రేమతో గోవు నారాధించిన గోసయనములందు దొలుకాడు ప్రేమ రసమును గుర్తించగలరు.”అని అంతేగాక ‘గోవునుకాని గోస్తంతినిగాని ముల్లుకర్రతో బాధించజాల’మని ఆ గ్రామస్థులచే ప్రతిజ్ఞ చేయించుకొనిరి. కావున గోప్రభావమెరిగియే మనపూర్వులు కనుమురోజున గోపూజ నిర్ణయించిరి. మనము దానిని తప్పక అంగీకరించి ఆచరింపదగియున్నది.

‘సజీవమైన వాఙ్మయం కావాలి’

అనే శ్రీమతి ‘రోహిణి’ గారి
‘బహుపరాక్’ పలుకులకు
క్రొత్త ప్రతిస్పందనలు

‘సజీవమైన వాఙ్మయ నిర్మాణం కావాలి’ ‘కవిత్వమున్నది కాని నిర్మాణం లేదు’ అను శీర్షికలతో ‘గృహలక్ష్మి దసరా సంచిక’లో శ్రీమతి ‘రోహిణి’ గారి వ్యాసములోని అంశములు మంచి సమయోచితముగా నున్నవి.

ఏ జాతియైనను యే యుగములోనైనను సజీవముగా నున్నదని తెల్పుటకు సాహిత్యము, చిత్రలేఖనము, శిల్పము మూలముననే నిరసాయియగుననుటకు సందేహములేదు.

ఒకనాడు ఆంధ్రజాతి ఉచ్చస్థానమలంకరించినదని సగర్వముగా చెప్పుకొనుటకు అజంతాశిల్పములు, ఎల్లారాయందలి చెక్కడములు, లేపాక్షి దేవాలయమందలి చిత్రలేఖనములు గాక వేరు ప్రబలనిదర్శనము లేమి కావలయును? అవియే లేకపోయిన ఆంధ్రజాతి కళాప్రాభవమును మనము, ఇతరజాతులు గుర్తెరుంగగలవా? ఆ యుగపునాటి తెలుగు వెలుగును వేనోళ్ల స్తుతించగలవా?—

అట్లే సాహిత్యము, వాఙ్మయ నిర్మాణముగూడ. ఈ జాతి సౌరభవములో సాహిత్యము ప్రధాన స్థాన మలంకరింపగలదు. ఇది లేనినాడు శ్రీమతి ‘రోహిణి’ గారు చెప్పినటుల ‘నిద్రాణమై—నిస్తేజమైన’ యుగమువలె చరిత్రకారుడు నిర్వచింపగలడు.

నన్నెచోడుని ప్రథమ తెలుగురచననుబట్టిగదా నాటిరాజుల చరిత్ర, ప్రజల ఆచారవ్యవహారములు తేటతెల్ల మగుచున్నవి. శబ్దకాననుడగు నన్నయ లేనిచో రాజరాజనరేంద్రుని కాలపు ఆంధ్ర సంస్కృతి తెలియదుగదా? అట్లే శ్రీనాథ, పోతన కవిచంద్రులుగూడ. ఆంధ్రభోజుడు శ్రీ కృష్ణ సార్వభౌముని కాలమున ఆంధ్రకవిత వన్నెచిన్నెలు దొడిగి, అదర్శప్రాయమై మనకు రచనాపుష్టి నిచ్చుచున్నది. ఇంతవరకు ఆ యీ యుగములలో ఆంధ్రజాతి ప్రతాపపటిమ, కళాకాశలము మనకు లభ్యమగుచున్నది.

కాని, తరువాత మనజాతి నిల్చియున్నదని చెప్పటకు తగిన గ్రంథములుగాని మరి ఇతరముగాని మనకులేవు. దీనికి కారణమేమి? పోషించు దాత లేకపోవుటయే—దీనికితోడు స్వాతంత్ర్యము లేకపోవుట— ఈ రెంటికి దోడు మనకు, ముఖ్యముగా ఆంధ్రజాతికి దాస్య మలవడివది. దీనితో జాతి అన్నిట బలహీనము జెందినది.

లేనిచో, దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుపంతులు తలపెట్టిన ఆంధ్రవిజ్ఞానసర్వస్వము అంతలోనే నిలిచిపోవునా? చెప్పవలెనన్న ‘పుబ్బలో పుట్టి మఖలో మాడి’నవి ఎన్ని లేవు? ఇట్టివాటిని గుర్తించి, తప్పిదమును తెలిసికొని, ఆంధ్రమహాశయలు తమ్ముదాము ప్రశ్నించుకొనవలసిన సమయమిది.

నేటి వాఙ్మయ ప్రపంచమున ముఖ్యముగా భావకవిత్వము విస్తృతమైనదిగా సంచరించుచున్నది. భావ ప్రాధాన్యముని చెప్పికొను యీ భావకవిత్వమందు భావము సూక్ష్మమే గాక, అయోమయముగ గన్పట్టుచున్నది. కాని ఇందైనను 'నిర్మాణము' గాన్పించుటలేదు. చివరకు ఇది తెనాలి రామలింగని 'భావగుఱ్ఱము' మాదిరిగ సరివచ్చునేమో?

ఇక ప్రస్తుతకాలమున వ్యావహారిక రచన మిగుల వ్యాప్తమైయున్నది. ఇది నిజముగా ప్రబోధకతపై చక్కని విజ్ఞానసంపద కలుగజేయవలసియున్నది. కాని అదియును కాన్పించుటలేదు.

భావి చరిత్రకారుడు చెప్పికొనవలసిన విషయములలో వ్యవహారికభాషా రచనలకు చక్కని స్థానమియగలదు. అందుకు ఈ భాషయందు సజీవమైన రచనలు ఉద్భవించవలసియున్నవి. దీనికి నేటి కవి మిత్రులు పూనుకొనవలయును.

'సోపాణి' గారి వ్యాసముపై విమర్శనను వ్రాసిన శ్రీమతి వట్టికొండ విశాలాక్షిగారు, నేటి కాలపు కవిపండితుల రచనలనుగురించి చెప్పక ముందుతరమువారికి విడిచి ఊరుకున్నారు. కాని సుహృద్భావముతో నిర్మాణమునకు తగిన చర్య ప్రమాదమునకొనను. ఇందలి విషయమైకూడ చర్య ముఖ్యముగా జరిగినగాని ఉత్కృష్ట రచనలు సృష్టింపబడవు.

ఆంధ్రభూమియందు శ్రీమంతులకు లోటులేదు. వీరందరును కవిపండితులను ప్రోత్సహించిన నిజముగా కుకవిత్వము అగిపోయి చక్కని రచనలు నిర్మాణము కాగలవు. రాజపోషణ కరమైన నేటికాలమున ప్రజలే ప్రోషింపవలసియున్నది. అట్టిజానికి ఆంధ్ర సోదర సోదరీమణులు పూనుకొనవలసినదిగా ప్రార్థించుచున్నాను.

—చక్కలంక సుబ్బయ్యమ్మ.

ఆంధ్ర భూమి! నమామి

ఆంధ్రవీరుల ఆంధ్రతేజము,
ఆంధ్రకవితల నలరించేలిన
ఆంధ్రభూమి నమామి ॥ఆం॥

రాజరాజ నరేంద్రులాదిగ
రాజరాజుల రాజతేజము
దీప్తివెలిగిన దివ్యభూమి
° ఆంధ్రభూమి నమామి॥

నన్నయాది మహాకవిండుల
ఘంటకవనపు కావ్యకన్యలు
నాట్యమాడిన రంగభూమి,
ఆంధ్రభూమి నమామి॥
వీరబాష్ణిలి బాలచంద్రులు
వైరివీరుల వేడినెత్తుట
మునిగిపోయిన పుణ్యభూమి
ఆంధ్రభూమి నమామి॥

—అకుండి వెంకటేశ్వరరావు

★ నక్షత్ర ఫలితాలు

కవికలహంసి
శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి

● పుష్యమాసము ●

అశ్విని

విషభయం; పోట్లాట; పాపకార్యం.

భరణి

స్వజనదూషణ; గృహములో కలహము; విపత్తు

కృత్తిక

దుర్బలత్వం; రక్తవిరేచనం; మిత్ర సమాగమం.

రోహిణి

తల్లికి సౌఖ్యం; ధాన్యవృద్ధి; వైత్యురంగం.

మృగశిర

విశ్వరథం; కులవృద్ధి; కీర్తి; సంగ్రామం

ఆర్ద్ర

అజీర్ణం; వృత్తిహీనత; ద్వేషం.

పునర్వసు

వ్యాపారవృద్ధి; సౌఖ్యం; సంతుష్టి.

పుష్యమి

బంధుపీడ; ప్రభుదర్శనం; శుభము చేయుట.

ఆశ్లేష

జ్వరం; దుర్వార్తాశ్రవణం; ధనప్రాప్తి.

మఖ

క్షేమం; పురాణశ్రవణం; లాభం.

పుబ్బ

గృహనిర్మాణం; వైరం; త్రిప్పటలు.

ఉత్తర

విషజ్వరం; స్థానభ్రష్టం; సంచారముతోగూడిన
ఉద్యోగం.

హస్త

స్థాపి; ధనలాభం; ముఖం; ధైర్యం.

చిత్త

వేదాంతవిచారణ; భక్తి; పుత్రసంతోషం;

స్వాతి

కుటుంబసౌఖ్యం; ధనాగమనం; ఆరోగ్యం.

విశాఖ

సంపద; భోగభాగ్యం; విద్యాగోష్ఠి.

అనూరాధ

ఉష్ణజ్వరం; ప్రయాణం; కష్టం.

జ్యేష్ఠ

నష్టం; అధికారం; ప్రజాపాలనావృత్తి.

మూల

దుర్జనసాంగత్యం; పాపకార్యములచే ధనప్రాప్తి.

పూర్వాషాఢ

మనస్తాపం; గృహమందు కల్యాణం; సద్వ్యయం.

ఉత్తరాషాఢ

క్షేమం; శత్రుచిత్తన; ఇష్టకార్యసిద్ధి.

శ్రవణం

జ్ఞాతివైరం; బంధుసౌఖ్యం; వాతరోగం.

ధనిష్ఠ

సంసారసౌఖ్యం; ధనలాభం; రాజదర్శనం.

శతభిషం

నిదేశవాసం; ఆందోళన; చిక్కులు.

పుర్వాభాద్ర

సుగంధాదిలేపనం; వస్త్రలాభం; సంగీతశ్రవణం.

ఉత్తరాభాద్ర

శిరోవ్యాధి; అకాలభోజనం; చంచలము

రేవతి

ప్రయాణమందు నష్టం; ధనహాని; కృషిహాని.

★ శ్రీ సామద్రిక శాస్త్రము ★

కవికలహాంసి, శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి

(గతసంచిక తరువాయి)

నడిమివేలు మొదటి కనుపునుండి రెండవ కనుపువరకు ఒకసరళరేఖ సాగియుండిన కార్యసిద్ధిని, ఐశ్వర్యమును, మరణశాసన పూర్వకముగా లభించిన అస్తిని నూచించును.

ఆ సరళరేఖ మూడవ కనుపువరకు సాగియుండిన విద్యుత్తు, గౌరవము, సంతృప్తి వీటిని నూచించును.

ఈ రేఖ వంకర తిరిగియుండిన యుద్ధములో మరణము.

ఈ వ్రేలి మూడవకనుపు నుండి మొదటి కనుపువరకు కొన్ని నిలుపు రేఖలు సాగియుండిన ఖనిజ సంబంధమయిన వ్యాపారముండును.

దీని మూడవకనుపు లేక కన్యారాశియందు త్రికోణరేఖయుండిన అదృష్టహీనత, చెడు స్వభావము నూచించును; నీలంబ గుర్తుయుండిన పుత్రహీనత; నక్షత్రగుర్తు యుండిన కీడును, అల్పాయుస్సును నూచించును.

మొదటి కనుపు లేక కటకరాశియందు నక్షత్రరేఖయుండిన మంచిదికాదు, ఆపదలు, దుఃఖము. దీనియందు నల్లనిమచ్చ యుండిన చలిజ్వరము; కష్టములు సంభవించును. దీని చివర నక్షత్ర గుఱుతుండిన ఏకార్యము ప్రారంభించినను విఘ్నములేక కొనసాగును.

ఇది మిగత రెండు కనుపులకంటె పొడవుగానుండిన, వారు సర్వదామృత్యువునే గోరుచుందురు.

రెండవకనుపు పొడవుగానుండిన వ్యవసాయమునందు అపార ప్రజ్ఞగలిగి; అనేక ఆయుధములను ఉపయోగించు వారైయుందురు.

మరియు నీ కనుపు బొద్దుగా, వెడల్పుగానుండిన గణితశాస్త్రముందు నేర్పును; పురాణములందు అభిమానమును కలిగియుండును.

కన్యారాశి పొడవుగా నుండిన ఓర్వలేనితనము; దుశ్చింతనము.

ఉంగరపు వేలు—

ఈ వ్రేలున కధిపతి రవి గావున దీనికి రవి వ్రేలనియుపేరు. ఇది పాండిత్యమును ఐశ్వర్యమును నూచించును.

ఇది మొనదేలియుండిన పాండిత్యము, సహజ జ్ఞానమువలనవి పయములను తెలిసికొనెడి తెలివియు నుండును. ఇది శనివ్రేలి వైపునకు వ్రాలిన డంభము, ఆడంబరము, అతివ్యయము నూచించును. చిటికెనవ్రేలి వైపునకు వ్రాలిన ధనార్జనమే ప్రధానముగా జేసుకొని విద్యాశక్తులన్నిటియందును బుద్ధిని వినియోగించును.

(సకేషము)

చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీలశాఖాభివృద్ధి

శ్రీమతి బాలాంతపు శేషమ్మగారి ప్రశంస

చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీల శాఖవారి వారాంతోపన్యాస సందర్భమున శ్రీమతి బాలాంతపు శేషమ్మగారు ఇట్లు ఉపన్యసించారు.

“చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీలశాఖ శ్రీమతి దుర్గాబాయిమ్మగారి ఆధ్వర్యమున విజయవంతంగా పరిణమించడం చూస్తే నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. ఆమె మొదలుపెట్టిన ఏ కార్యముగాని నిర్విఘ్నముగా కొనసాగవలసిందే. ఆమె దేశభక్తకవరాయణ. అనేక సంవత్సరాలుగా దేశానికేగాదు, సంఘానికి, స్త్రీ విద్యాభివృద్ధికి నేపథ్యమే. దీనికోసం ఆమె ఎంతో త్యాగంచేసింది. కాకినాడలో ఉన్నప్పుడు మా విద్యార్థిని సంఘానికి చాలా విషయాలలో సహాయంగా ఉండి స్త్రీలలో విద్య, చైతన్యం, ఉద్రేకం, ఉత్సాహం లేక తిరిగిపడేసిందిమే—స్వాతంత్ర్య సమరమప్పుడు జైండా బట్టుకొని దుర్గాబాయి బయలుదేరిందంటే, రెండు వీధులు తిరిగేసరికి వందలతరబడి స్త్రీ జనమంతావచ్చి గుంపులుగూడేవారు. జనుల నాకరించేకత్తి ఆమె కంఠస్వరములోనే ఉంది. ఈ సందర్భంలో ఆమెయందు నాకుగల మక్కువ, ఆదరాభిమానము దెలుపడానికి నాకు సంతోషంగా ఉంది. ఈమె B. L. పరీక్షలో కృతార్థురాలై న్యాయమూర్తిస్థానాన్ని ఆలంకరించి తన ప్రతిభా ప్రాధాన్యాన్ని చాటించాలెనని నా ఆశయం. ఇటువంటి దేశభక్తులు చిరకాలం జీవించాలని మనం ప్రార్థించాలి. ఈమెవద్దనుంచి మిగిందరుశిక్షణ నేర్చుకోవాలి. ఆమెచేసే ప్రతిపనులలోను మిగిందరు ఏకీభవించి ఆమెకు సహాయముచేసి కార్యసాధనచేయాలి. ఒక్కవ్యక్తి ఎంత ప్రతిభాశాలియైనను లాభంలేదు. సంఘబలముండాలి, అందుకోసమే స్త్రీసమాజములు, స్త్రీసంఘాలు నిర్మించి మెంబర్లనుచేర్చి పట్టుదలతోపనిచేసి జాతీయతానికి తేవాలి. జొన్నపురి నారలుకొన్నిటినిచేర్చి వేసిలేగాని గట్టియైనతాడు కాదు. ఎందుకుపనికిరాని కొబ్బరినార వందలసంఖ్యగాకలిపి వేసబడినప్పుడు పెద్దపెద్ద రథములను, ఓడలను, కూడ అవలీలగా లాగేంత మోకై పరిణమిస్తుంది. అలాగే సంఘాలుగాని సమాజాలు చక్కగా పనిచేయవలసంటే శ్రద్ధగా కృషిసలిపే మెంబర్లుకావాలి.

ఈ మెంబర్లందరుకలిసి వారానికొకరోజు సమావేశమై తమతమ అభిప్రాయాలను వెల్లెబుచ్చుకొంటూ సభయొక్క ఆశయాలను వృద్ధిజేసే సమాలోచనలుగావించి నిర్వహించాలి. ఒట్టొట్టి కబురతో కాలముగడపక అనుకున్నంతవరకు కార్యరూపంలో బెట్టాలి—ఇప్పుడే ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీశాఖలో, సంగీతం, నృత్యం, హిందీ, బెనారస్ మెట్రికోకొర్సు మొదలగు శాఖలనుబెట్టి, విద్యార్థులను తయారుచేస్తూవుండడం చూస్తే నాకెంతో ఆనందమైంది. దీనితోబాటు మన మాతృభాషయైన తెలుగుకుకూడ ఒక తరగతి ఏర్పరచి మన స్త్రీలకు మాతృభాషయందు రుచికల్పిస్తే చాలా బాగుండునని నాకోరిక. మన మెన్నిభాషలు, ఎన్ని విద్యలునేర్చినను మాతృభాషను మరచకుడదు. ప్రతిస్త్రీకిని మన భారత, భాగవత, రామాయణాదిగ్రంథములనుచదివి చక్కగా సారమెటుంగునంతటి జ్ఞానమైనాలేకుంటే సిగ్గుగాదా! మొన్ననే శ్రీయుతులు రామలింగారెడ్డిగారు ఒకచోట మాట్లాడుతూ “భారతం చదువనిచదువు చదువేకాదు” అని చెప్పారు. కాబట్టి మాతృభాషను మరచిపోకూడదు.

ఇదిగాక కొన్ని చేతిపనులు—నూలువడుకుట, కాగితములుచేయుట, నవారునేత ఇల్లాంటివికూడ పెట్టించి కొంతమందిస్త్రీలను తయారుచేయించితే బాగుంటుందని నా ఉద్దేశం.”

ఉపన్యాసానంతరం కార్యదర్శిని అభినందనములతో సభ ముగిసెను.

★ శ్రీ సామద్రిక శాస్త్రము ★

కవికలహంసి, శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి

(గతసంచిక తరువాయి)

నడిమిచేలు మొదటి కనుపునుండి రెండవ కనుపువరకూ ఒకసరళరేఖ సాగియుండిన కార్యసిద్ధిని, ఐశ్వర్యమును, మరణశాసన పూర్వకముగా లభించిన అస్తిని నూచించును.

ఆ సరళరేఖ మూడవ కనుపువరకు సాగియుండిన విద్యుత్తు, గౌరవము, సంతృప్తి వీటిని నూచించును.

ఈ రేఖ వంకర తిరిగియుండిన యుద్ధములో మరణము.

ఈ శ్రేణి మూడవకనుపు నుండి మొదటి కనుపువరకు కొన్ని నిలుపు రేఖలు సాగియుండిన ఖనిజ సంబంధమయిన వ్యాపారముండును.

దీని మూడవకనుపు లేక కన్యారాశియందు త్రికోణరేఖయుండిన అదృష్టహీనత, చెడు స్వభావము నూచించును; నీలవ గుర్తుయుండిన పుత్రహీనత; నక్షత్రగుర్తు యుండిన కీడును, అల్పాయుస్సును నూచించును.

మొదటి కనుపు లేక కటకరాశియందు నక్షత్రరేఖయుండిన మంచిదికాదు, అపదలు, దుఃఖము. దీనియందు నల్లనిమచ్చ యుండిన చలిజ్వరము; కష్టములు సంభవించును. దీని చివర నక్షత్ర గుఱుతుండిన ఏకార్యము ప్రారంభించినను విఘ్నములేక కొనసాగును.

ఇది మిగత రెండు కనుపులకంటె పొడవుగానుండిన, వారు సర్వదామృత్యువునే గోరుచుందురు.

రెండవకనుపు పొడవుగానుండిన వ్యవసాయమునందు అపార ప్రజ్వగలిగి; అనేక ఆయుధములను ఉపయోగించు వారైయుందురు.

మరియు నీ కనుపు బొద్దుగా, పెడల్పుగానుండిన గణితశాస్త్రమందు నేర్పును పురాణములందు అభిమానమును కలిగియుండును.

కన్యారాశి పొడవుగా నుండిన ఓర్వలేనితనము; దుశ్చింతనము.

ఉంగరపు చేలు—

ఈ శ్రేణున కధిపతి రవి గావున దీనికి రవి శ్రేణినియుపేరు. ఇది పాండిత్యమును ఐశ్వర్యమును నూచించును.

ఇది మొనచేలియుండిన పాండిత్యము, సహజ జ్ఞానమువలనవి షయములను తెలిసికొనెడి తెలివియు నుండును. ఇది శనిశ్రేణి వైపునకు వ్రాలిన డంభము, అడంబరము, అతివ్యయము నూచించును. చిటికెనశ్రేణి వైపునకు వ్రాలిన ధనార్జనమే ప్రధానముగా జేసుకొని విద్యాశక్తులన్నిటియందును బుద్ధిని వినియోగించును.

(నకషము)

చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీలశాఖాభివృద్ధి

శ్రీమతి బాలాంతపు శేషమ్మగారి ప్రశంస

చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీల శాఖవారి వారాంతోపన్యాస సందర్భమున శ్రీమతి బాలాంతపు శేషమ్మగారు ఇట్లు ఉపన్యసించారు.

“చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీలశాఖ శ్రీమతి దుర్గాబాయిమ్మగారి ఆధ్వర్యమున విజయవంతంగా పరిణామముండడం చూస్తే నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. ఆమె మొదలుపెట్టిన ఏ కార్యముగాని నిర్విఘ్నముగా కొనసాగవలసిందే. ఆమె దేశభక్తపరాయణ. అనేక సంవత్సరాలుగా దేశానికేగాదు, సంఘానికి, స్త్రీ విద్యాభివృద్ధికి సేవచేస్తోంది. దీనికోసం ఆమె ఎంతో త్యాగంచేసింది. కాకినాడలో ఉన్నప్పుడు మా విద్యార్థిని సంఘానికి చాలా విషయాల్లో సహాయంగా ఉండి స్త్రీలలో విద్య, చైతన్యం, ఉద్రేకం, ఉత్సాహం లేక తింపజేసిందిమే—స్వాతంత్ర్య సమరముప్పుడు జైండా బట్టుకొని దుర్గాబాయి బయలుదేరిందంటే, రెండు వీధులు తిరిగేసరికి వందలతరబడి స్త్రీ జనమంతావచ్చి గుంపులుగూడేవారు. జనల నాకరించేకత్తి ఆమె కంఠస్వరములోనే ఉంది. ఈ సందర్భంలో ఆమెయందు నాకుగల మక్కువ, ఆదరాతిశయాలును దెలుపడానికి నాకు సంతోషంగా ఉంది. ఈమె B. L. పరీక్షలో కృతార్థురాలై న్యాయమూర్తిస్థానాన్ని అలంకరించి తన ప్రతిభా ప్రాధాన్యాన్ని చాటించాలెనని నా ఆశయం. ఇటువంటి దేశభక్తులు చిరకాలం జీవించాలని మనం ప్రార్థించాలి. ఈమెవద్దనుంచి మిగిందరుశిక్షణ నేర్చుకోవాలి. ఆమెచేసే ప్రతిపనులలోను మిగిందరు ఏకీభవించి ఆమెకు సహాయముచేసి కార్యసాధనచేయాలి. ఒక్కవ్యక్తి ఎంత ప్రతిభాశాలియైనను లాభంలేదు. సంఘబలముండాలి, అందుకోసమే స్త్రీసమాజములు, స్త్రీసంఘాలు నిర్మించి మెంబర్లనుచేర్చి పట్టుదలతోపనిచేసి ఔన్నత్యానికి తేవాలి. జొన్నపురి నారలుకొన్నిటినిచేర్చి వేసిలేగాని గట్టియైనతాడు కాదు. ఎందుకుపనికిరాని కొబ్బరినార వందలసంఖ్యగాకలిపి వేసబడినప్పుడు పెద్దపెద్ద రథములను, ఓడలను, కూడ అవలీలగా లాగేంత మోకై పరిణమిస్తుంది. అలాగే సంఘాలుగాని సమాజాలు చక్కగా పనిచేయవలసంటే శ్రద్ధగా కృషిసలిపే మెంబర్లుకావాలి.

ఈ మెంబర్లందరుకలిసి వారానికొకరోజు సమావేశమై తమతమ అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చుకొంటూ సభయొక్క ఆశయాలను వృద్ధిజేసే సమాలోచనలుగావించి నిర్వహించాలి. ఒట్టొట్టి కబురతో కాలముగడపక అనుకున్నంతవరకు కార్యరూపంలో బెట్టాలి—ఇప్పుడీ ఆంధ్రమహాసభ స్త్రీశాఖలో, సంగీతం, నృత్యం, హిందీ, బెనారస్ మెట్రికోకొర్సు మొదలగు శాఖలనుబెట్టి, విద్యార్థులను తయారుచేస్తూవుండడం చూస్తే నాకెంతో ఆనందమైంది. దీనితోబాటు మన మాతృభాషయైన తెలుగుకుకూడ ఒక తరగతి ఏర్పరచి మన స్త్రీలకు మాతృభాషయందు రుచిత్పిస్తే చాలా బాగుండునని నాకోరిక—మన మెన్నిభాషలు, ఎన్ని విధాలులేర్పినను మాతృభాషను మరచకుడదు. ప్రతిస్త్రీకిని మన భారత, భాగవత, రామాయణాదిగ్రంథములనుచదివి చక్కగా సారమెఱుంగునంతటి జ్ఞానమైనాలేకుంటే సిగ్గుగాదా! మొన్ననే శ్రీయుతులు రామలింగారెడ్డిగారు ఒకచోట మాట్లాడుతూ “భారతం చదువనిచదువు చదువేకాదు” అని చెప్పారు. కాబట్టి మాతృభాషను మరచిపోకుడదు.

ఇదిగాక కొన్ని చేతిపనులు—నూలువడికుట, కాగితములుచేయుట, నవారునేత ఇల్లాంటివికూడ పెట్టించి కొంతమందిస్త్రీలను తయారుచేయించితే బాగుంటుందని నా ఉద్దేశం.”

ఉపన్యాసానంతరం కార్యదర్శిని అభినందనములతో సభ ముగిసెను.

★ రాజమకుటం

రచయిత :

శ్రీ గోవింద వల్లభ పంతు

అనువాదకర్త :

శ్రీ పురాణం కుమారరాఘవశాస్త్రి

ముందు కథ

చిత్తోడు మహారాజా విక్రమసింహుడు మధు పానమత్తుడై పరిపాలనను నిర్లక్ష్యించాడు. రాజాచే అవమానితురాలైన శీతల సేని, రాజాను తొలగించి తన కుమారుడైన వన వీరునికి రాజ్యపట్టాభిషేకం చేయాలని, కుటిల సర్దారు రణజిత్తు సహాయంతో మాయపన్ని రాజాపై కత్తి కట్టించింది.

చిత్తోడేశ్వరి ఆలయంలో పన్నా ప్రార్థన చేసుకుంటూ చందన్ ఉదయంతో మాట్లాడుతూవుండగా రాజా ప్రవేశించి తనకు సర్దార్లంతా విరోధులైనారని తెలియజేసి కిరీటం పన్నా కీవబోతువుండగా, వనవీరుడువచ్చి, సర్దార్ల సహాయంతో రాజాను బందీచేశాడు.

పాత్రలు

1. వనవీరుడు ... శీతలసేని పుత్రుడు
2. శీతలసేని ... వనవీరుని తల్లి
3. రణజిత్తు ... ఒక లోభి సర్దారు
4. పన్నా ... ఉదయని దాది
5. విక్రముడు ... మహారాజా
6. కర్మచందు ... ప్రధానమంత్రి
7. ఉదయసింహుడు ... విక్రముని తమ్ముడు

ఇక చదవండి

ప్రథమాంకము

౧. దృశ్యము

(వనవీరుని భవనం:—వనవీరుడు రాజ మకుటము పుచ్చుకొని ప్రవేశిస్తాడు)

వనవీర్ : అహో! రత్నఖచిత నువర్ణ రాజమకుటమా! ఎంత ప్రభలమైనది నీ ఆకర్షణ! నిన్ను సన్నిహించినంతమాత్రాన నాలో ఎటువంటి పరివర్తన కలుగుతున్నదో చెప్పలేకపోతున్నాను. నీవు నాకు ప్రబోధించావు: ప్రపంచములో మైత్రి అనేదీ, మిత్రుడనేవాడూ పూజ్యమని. ఇంకా ఏమి ప్రబోధిస్తావో, అంతా ఆచరించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. (మకుటము తలమీద పెట్టుకుంటాడు) ఇప్పుడు రాజధానిలో ప్రతిమను ఘ్యూడూ నా నిశ్చయానికి తల పూవుతాడు; నా ఆజ్ఞకు వేచిఉంటాడు; నేను చాల ఉన్నత పదవికి ఎక్కివచ్చాను.

(శీతలసేని ప్రవేశిస్తుంది)

శీతలసేని : ఇంకా మూడు మెట్లున్నై ఎక్కవలసినవి.

వనవీర్ : ఏమిటమ్మా అవి?

శీతలసేని : సమయం వచ్చినప్పుడు వీవే తెలిసికో

గలవు. నీ మిత్రులసంఖ్య తక్కువగా ఉంది.

వనవీర్ ! నీ శత్రువుల సంఖ్యను తగ్గించేందుకు ఏమీ ఆలోచించలేదూ నీవు?

వనవీర్ :- సర్దార్ల ప్రోత్సాహంచేత నేను బంధించిఉంచిన అతన్ని-ఇప్పుడు నీ ప్రోత్సాహంచేత - అదేనా నీవు చెప్పేది?

శీతలసేని :- బావాను, అతన్ని వధించు. పరమేశ్వరుడు వినా నిన్ను విచారణ చేయగలవాడు మరెవడూలేడు. ఆయనకు జవాబు నాకు జరిగిన అవమానమే చెబుతుంది. ఆ అగ్నిలో అనుక్షణమూ దగ్ధమౌతున్నాను. వనవీర్! నీకాబాధ అర్థకాదు.

వనవీర్ :- విక్రముని హత్య! అమ్మా! అది నీవు నాకెన్నాళ్లనుంచో ఉద్బోధించుతున్నావు. మేమిద్దరమూ ఒక్కచోట పెరిగాం. అతనికికూడ నీవు ఉగ్రపెట్టినదానవే కదమ్మా! అతడు నాపెదతండ్రికొడుకు కాదూ! అతని హత్య కాబాలదు.

శీతలసేని :- అయితే ప్రాణాలమీద ఆశ వదులుకో.

వనవీర్ :- నాకేభయములేదు. సర్దార్లు విక్రముని బంధించారు. ఇదిగో! రాజమకుటము నావద్ద తాకట్టు ఉంది. ఎవరమ్మా, నాకు శత్రువులు?

శీతలసేని :- ఇంకొకసారి నాచేతనే చెప్పించాలెనా?

వనవీర్ :- (కొంచెము జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని) నీవు నాకొకప్పుడు జన్మ ప్రసాదించావు. మరొకసారి విక్రముడు పంపిన మాంసకుని బారినండి రక్షించావు. అదీ జ్ఞాపకం వచ్చింది.

శీతలసేని :- అతడే తిరిగివచ్చడో-మనకు తెలియదుగాని-ఏసమయాన్నో నిన్ను వధించే ప్రయత్నంచేస్తాడు తప్పక. ఈ విచారమే నన్ను ఆ పాదమస్తమా రక్తిపెడుతున్నది. కారవులు పాండవులకు సోదరులు కాదే మిటి; న్యాయానికి, బాంధవ్యానికి సంబంధంలేదు. విక్రముని వధించు. వధించి, రక్తమారకుండా ఆ కటారుతోనే ఉదయం—

వనవీర్ :- [అడ్డొక్తిలో] ఊరుకో, ఊరుకో, అమ్మా! ఇదా ఉపదేశం! తల్లిలేని బాలుడు ఉదయజ్ఞి కొన్నాళ్ళవరకూ గుండెల్లో పెట్టుకొని పోషించావు నీవు. రాజనీతి వస్త్రాచ్ఛాదనములో విక్రముని దండించుతావు. కాని, అబోధబాలకుడు ఉదయని అపరాధ మేమున్నది?

శీతలసేని :- అదీ ఇప్పుడే ఆలోచిద్దాం. నీవు వినలేదూ; విక్రముడు సర్దార్లతో గుప్తసంధి చేసుకో బోతున్నాడు.

వనవీర్ :- [చకితుడై] గుప్తసంధి!

శీతలసేని :- బావా ఆవిషయమంతా తెలుసుకురమ్మని రణజిత్తును పంపాను. మరి విక్రముడు కారాగారవిముక్తు డాతాడనుకో; ఎలాగ?

వనవీర్ :- విక్రముని విడిపించటానికి సర్దారు లెవరు? మహారాజాను నేను. కటారు ఇచ్చివెయ్యమ్మా!

శీతలసేని :- ఇదిగో [కటారు ఇవ్వబోతుంది]

వనవీర్ :- కొంచెముగు. చూచివస్తాను బైట అంధకార మెంత ఉన్నదో, అందులో నేను దాగిపో గలనో లేదో.

[వనవీర్ నిష్క్రమిస్తాడు. రెండోవైపునుంచి రణజిత్తు గాభరాగా ప్రవేశిస్తాడు.]

శీతలసేని :- ఎందు కా గాభరా? ఏమిటి సమాచారం?

రణజిత్తు :- సర్దారు కర్మచందు చెబుతున్నాడుకదా; విక్రముడు గనక న్యాయపూర్వకంగా రాజ్యం చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసేట్టయితే, అతన్ని జైల్లోనుంచి విడిపించి, సింహాసనమీద కూచోబెడతాట్ట మళ్ళీను.

శీతలసేని :- అయితే వెళ్ళు, వెళ్ళు, రణజిత్! నీ విప్లవదేహిని విక్రముని విడుదలకాకుండా యధాశక్తిని అడ్డుపుల్లలువెయ్యి. తెలిసేందా? కర్మచందుకెట్టి యధికారమూ లేదు. మేవాడ్ మహారాజా మన వనవీర్.

రణజిత్ :- మరి మేవాడ్ ప్రధానమంత్రి?

శీతలసేని :- నీవే ఔదువుగాని. కాని వనవీరుని మార్గం కంటకపూర్ణమై ఉన్నంతవరకూ కాలేవు. కాబట్టి విక్రముని విడుదల కానీయకు. వెళ్ళు, ఆలస్యంచేయకు.

రణజిత్ :- అలాగే. [రణజిత్ నిష్క్రమిస్తాడు]

[తెరవేపు చూస్తూ మెల్లిమెల్లిగా వనవీరుడు ప్రవేశిస్తాడు]

వనవీర్ :- అంధకారం! అంతటా అంధకారమే. కర్మసాక్షి అపరాధిలో కుంగిపోయాడు. చంద్రుడు కృష్ణ పక్షపు చాటున దాగాడు. మంచు బిందువులవంటి నక్షత్రాలన్నీ మేఘాల్లో కరిగిపోయినై. గృహదీపికలుగూడ ఆరిపోయేవేళ. ఇట్టి తమామయ శర్వరిని నీవు నాచేతిలో కటారుపెట్టి శత్రుగృహానికి దారిచూపుతున్నావా, అమ్మా?

శీతలసేని :- బంధీకృతమై ఉన్న సింహాన్ని బోనులోనే వధించి రా.

వనవీర్ :- ఇటువంటి భీషణవధ, అనంతమైన అత్యాచారం, విరామములేని హాహాకారం_వీటిమీదనే ఆధారంగా నిల్చిఉంది రాజసింహాసనం. నేనుదాన్ని అధిష్టించగోరుతున్నాను. అమ్మా! ఏదీ కటారు!

[కటారు తీసుకుని మోకరిల్లి]

ఆశీర్వాదించు, ఇదిప్రపంచంలో అన్నిటిని మించిన పాపకార్యమే కావచ్చు. అయినా అందులోనే ఒకపుణ్యం వుంది. ఆ పుణ్యం మాతృపాక్యపాలన—

శీతలసేని :- [ఆశీర్వాదించి] శత్రువధ నిర్వర్తించి నిర్భయమిహితావు.

[చెరోక ప్రక్కనుంచి నిష్క్రమిస్తారు]

తెర మూడుతుంది.

౫. దృశ్యము

(చీకటి జైలు. శృంఖలాబద్ధుడై విక్రముడు.)

విక్రముడు :- నేను విక్రముణ్ణి, ప్రహరీ! వింటున్నావా? నిన్నటివరకూ నీవు నామందు చేతులు కట్టుకుని నిల్చున్నావు. ఇప్పుడు కిరవాలము పట్టుకుని నిల్చున్నావు!—నేను దుర్వ్యసనాలకు క్రితదాసుణ్ణి అయిపోయాను. అయితే ఎందుకీ సమస్త చిత్తోడు రాజ్యానికి ప్రభువునైనాను?—ప్రహరీ! వింటున్నావా? నీవు వెళ్లి భకపాత్ర మధ్యము నింపి పట్టుకురా. అందులో ఇంత కాలసర్వవిషం

కూడా కలుపు. ఎందుకంటే అదే నా అంతిమ పానీయం. నా జీవితమంతా యీ మద్యముతో పోరాటము సాగిస్తూవచ్చాను. ఈరాత్రి నాశత్రువు నన్నంతము చేయునుగాక! నేను నవ్వుతూ నవ్వుతూనే వివశానము చేస్తాను. ఏం, దానివల్ల వీరస్వర్గం ప్రాప్తించదూ—?

రాజవంశమా! నీకు భోగలాలసత తగదు. నేనొక విచ్ఛగితై కడుపున పుడతాను.

[భోజనసామగ్రి ఉన్న పల్లెం ఒకటి, కొన్ని దుస్తులు తీసుకుని పన్నా ప్రవేశిస్తుంది.]

ఎవరు?

పన్నా:-మహారాజా! నేనే, దాదాని, పన్నాను.

విక్రముడు:-దేనికి? ఎందుకోసం వచ్చావు?

పన్నా:-తిన్న ఉప్పును బదులు తీర్చుకోడానికి.

విక్రముడు:-ఏ విధంగా?

పన్నా:- (పల్లెము నేలమీదఉంచి) భోజనం చేయండి. ఈ పల్లెము పుచ్చుకుని ఈ కారాగారమునుంచి విముక్తి పొందండి. ఈ ఉంగరం ద్వారపాలకుడికి చూపించి, కోటవిడిచి వెళ్లండి.

విక్రముడు:- (ఉంగరము తీసుకునేందుకు చెయి చాపుతూ) మరి నీవు?

పన్నా:-నే నీక్కడే ఉంటాను. (విక్రముడు చెయి వెనక్కు తీసుకుంటాడు)

విక్రముడు:-దాదమ్మా! వనవీరుడు నిన్ను చంపివేస్తాడు.

పన్నా:-ఆ సంగతి నాకు బాగా తెలుసును. మహారాజా! రాజపుత్రస్త్రీ చావుకు వెరవదు.

విక్రముడు:-అయితే ఉదయం, చందన్—ఆ పసివాళ్లను ఎవరు పోషిస్తారు? ఈ విధంగా విముక్తుణ్ణి, నేను మాత్రం ఎక్కడికి పోయేది?

పన్నా:-ఉదయం, చందన్ నూ తీసుకుని ఈ మేవాడ్ విడిచి ఎక్కడికైనా సరే వెళ్లిపోండి. నిరాపదమై ఉండగలరు. సంగ్రామసింహుని నామమహత్యమే సైనికులందరీ కూడ దీస్తుంది. మీ రక్తనాళాల్లోనూ ఆ వీరకేసరి తేజమే ప్రజ్వలిస్తూవుంది. ఆసంగతి మీ రిన్నాళ్లూ మరచిపోయారు, అంతే. ఏనాడు మీ రది స్ఫురణకు తెచ్చుకుంటారో, అనాడు ఒక్కడుకాదు, శతసహస్ర వనవీరులుకూడా మీ మ్రే దుక్కోలేరు. తీసుకోండి ఉంగరం; త్వరగా భోజనంచేసి విముక్తి పొందండి.

విక్రముడు:-వద్దమ్మా! అలాకాదు. నే ననేక అపరాధాలుచేశాను; అందుకు శిక్ష అనుభవించవలసి ఉంటుందనే ఆలోచన నాకే ఊణానా కట్టలేదు. ఈ చీకటింటనే నన్ను బంధింపబడి ఉండనీ; ఇదే నాకు శాంతిమయంగా కనబడుతోంది. పన్నా! నే నిప్పుడు ఖైదీనే; అయితే ఏమి! నార క్తనాళాల్లో వీర శిరోమణి సంగ్రామసింహుని రక్తమే ప్రవహిలుతోంది. నేను పురుషుణ్ణి; స్త్రీ వేషమునేసి నన్ను జైలు విడిపింపచూస్తున్నావు. వద్దమ్మా! అట్టి వేషముతో నేను స్వర్గానికేనా పోనొల్లను.

(చేత దీపము పట్టుకొని ఉదయం, కర్మచందు ప్రవేశిస్తారు)

ఉదయం:- (దీపము ఒకపక్కన ఉంచి) అన్నా! ఇదిగో పితృతుల్యుడైన పద్మార కర్మచందుగారి శమక్షములో ప్రతిష్ఠ చేయండి. మీ రాయన ఉపదేశాన్ని మన్నించవలసిన సమయం వచ్చింది. వీరు మీకు బంధమోచన మిప్పించడానికే వచ్చారు. మీ రికనుంచి సగ్మార్గవర్త లాతారుగాక!

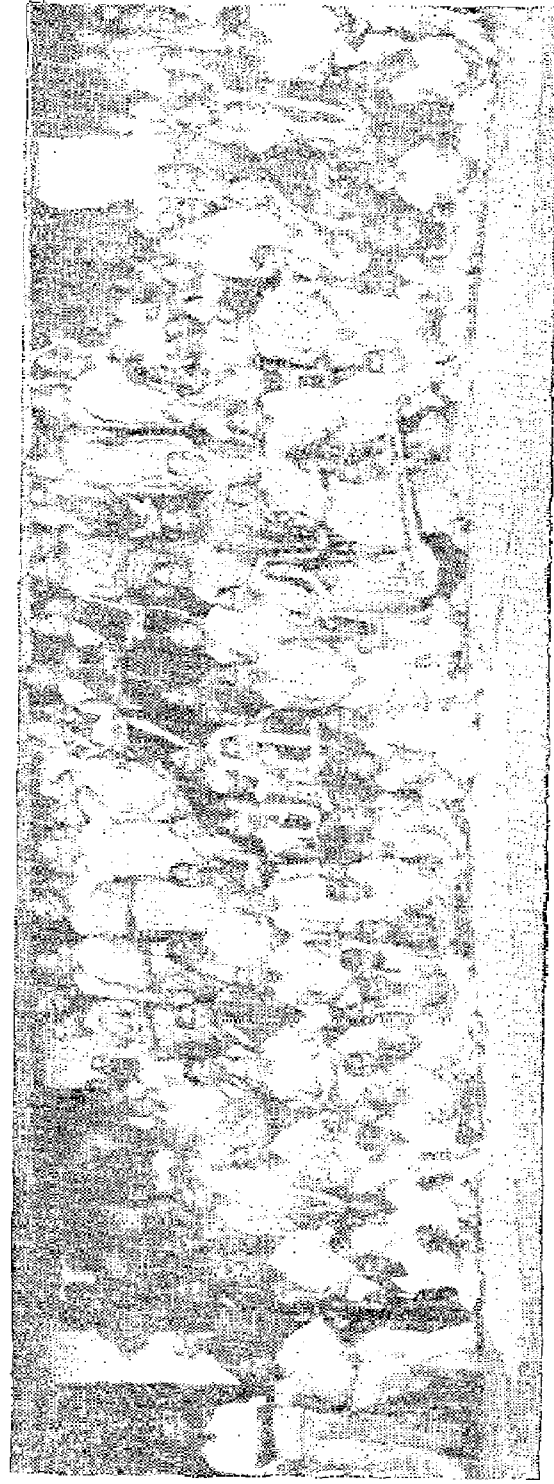

శ్రీమతి రామేశ్వరి నవాబ్

గత పూనములో తెలంగాణానందం జరిగిన

15 వ అఖిలభారత మహాశాసనసభకు

అధ్యక్షత వహించారు.

అంధరాష్ట్ర మహిళానుహాసభ - చంద్రాని

గతమాసముందు జరిగిన 15 వ అంధరాష్ట్ర మహిళానుహాసభ అధ్యక్షురాలగు శ్రీమతి చెన్నారావేంద్రమ్మ బి. ఏ. గారును (మొదట) పాఠశాలకు శ్రీమతి కె. గారుమల్లమ్మ గారును (కడప) పాఠశాలకు సెనెటివ్ శ్రీమతి మందవూరు కల్పమ్మ గారును (ఏలూరు) స్వదేశీ వస్తు ప్రదర్శనమును తెగచిన శ్రీమతి బి.కె.ఎ. గారును (రాజమండ్రి) చుక్క ముగ్గురినూ పూర్వ

విక్రముడు:- (కర్మచందు వేపుతిరిగి) దురభిమానమత్తుడనై నేను మీ మీద ఆనాడు నిండుసభలో కత్తివత్తాను. క్షమించండి. ఏకలింగస్వామి సాక్షిగా ప్రమాణం చేస్తున్నాను. ఇకనుంచి ప్రజల్ని సంతానపతుగా పాలిస్తాను.

కర్మచందు:- రవివల భూషణులైన మీ కామాటలు ఉచితముగా ఉన్నై. తిరిగి మీరు మహారాజా జైతారు. పన్నా:- విక్రమసింహ మహారాజాకు జయము!

కర్మచందు:- ప్రహరీ! మహారాజాను బంధనవిముక్తుణ్ణి చెయ్యి. (ప్రహరీవచ్చి విక్రముని శృంఖలాల్ని తీయ బోతూండగా రణజిత్తు ప్రవేశిస్తాడు.)

రణజిత్తు:- ప్రహరీ! జాగ్రత్త! ఎవరి ఆజ్ఞానుసారం చేస్తున్నావావని? (ద్వారపాలకుని చేయిపట్టి వెనక్కులాగి నిలువబెడతాడు) మంత్రి మహాదయులు మీరు! సమస్త సర్దార్ల నిమంత్రణచేత ఖైదీచేయబడ్డ ఈ యన్ను, కేవలం తమ ఒక్కరి ఇచ్చాను సారం-తమ ఒక్కరి ఆజ్ఞాప్రకారం-ఇప్పుడు విముక్తుణ్ణి చేయడం ఉచితంకాదు. తమరు మా కందరికీ పూజ్యులే; మా కందరికంటే ఎక్కువ రాజ్యానుభవం కల వారే. వనపీరుడు మహారాజా అయినాడు; ఇంత శీఘ్రంగా ఆయన హృదయానికి ఆఘాతం తగల కూడదు. కలహము కాకుండునుగాక! చిత్తోడులో శాంతి నెలకొనుగాక!

కర్మచందు:- అట్లేకానీ; మహారాజా! చింతించకండి. ఇదే తమ ప్రాయశ్చిత్తానికి అంతిమరాత్రి. రేపటి ప్రభాత సమయానికి విడుదల పొందగలరు.

ఉదయడు:- అయితే, మహారాజాను ఇప్పుడే విడిచి పెట్టరూ!

కర్మచందు:- అద్దెరపడకు, నాయనా! నీవింకా కుర్రవాడివి; ఈ విషయాలన్నీ తెలుసుకోలేవు. ఒక్కరాత్రి మాత్రమే; యుగాలు కాదుకదా!

పన్నా:- మీ రింతవరకు ఏమీ భుజించలేదు, ఎంగిలి పడండి కొంచెం.

విక్రముడు:- వద్దమ్మా! నాకేమీ తినాలనిలేదు. అది అక్కడే ఉంచి పెళ్లు; కోరిక పుట్టినప్పుడు తింటాను. మీరందరూ పెళ్లండిక. చాల పొద్దుపోయింది.

కర్మచందు:- పద, పన్నా!

పన్నా:- పదండి.

ఉదయడు:- ఈ దీపం ఇక్కడేవుంచి పెళ్లుదాం.

(విక్రముడు తప్ప అంతా నిష్క్రమిస్తారు)

విక్రముడు:- [దీపాన్ని ఉద్దేశించి] నూర్యబింబములేని వేళల నీవే చీకటిప్రోవల్లా వెల్తురు చిమ్ముతావు; దీపమా, నీకు నమస్కారము. ఈ కారాగారాన్ని నా పూర్వులు నిర్మించారు. ఇందులో వారెన్నడూ దీపం వెలిగించలేదు; నేనూ వెలిగించలేదు. నాకోసంగా ఇప్పుడీ దీపం ఎందుకు వెలగాలి? బహుశః ఈ అంధకారంలోనే నా పాపాలు భస్మీపటల మారాయేమో! [దీపం ఆర్పి] బహుశః ఈ చీకటి లోనే నాకొకమార్గం కనబడుతుందేమో! నిశ్శబ్దంగా ఉంటాను.

[అతి జాగ్రతగా వనవీరుడు కటారు పట్టుకొని, నాలుగువైపులా చూచుకుంటూ ప్రవేశిస్తాడు]

వనవీర్:-[తనలా] ఈ అంధకారంలో పాపమంతా మూర్తీభవించి ఉంది. అది రూపుమాని పోవుగాక! దాని ఊపిరి చప్పడుకూడా వినిపించడంలేదు.

విక్రముడు:-ఎవరివో అడుగుల చప్పుడు! ఈ అంధకారంలో స్పష్టంగా కనిపించడంలేదు, ఎవరు నువ్వు?

వనవీర్:-అడగవద్దా ప్రశ్న.

విక్రముడు:-గుర్తు పట్టాను నీ కంఠస్వరం. మిత్రుడు వనవీరుడివి.

వనవీర్:-నీ పెప్పడూ నా మిత్రత్వం కోరుతున్నావు. నన్ను మించిన శత్రువు నీకు లేడు. విక్రమ్! నీకు తెలియలేదేమో ఇవాళ నా కటారు నీ రక్తాన్ని కోరుతోంది.

విక్రముడు:-అందుకు నేనేమీ భయపడను. నా చేతులూ, కాళ్ళూ బంధింపబడి ఉన్నై; అతి సుగమంగా నీవు నన్ను వధించగలవు. కాని, కొంచెమాగు; నా అపరాధ మేమిటో తెలుసుకోనీ.

వనవీర్:-అది సరిగ్గా నాకూ తెలియదు. తెలిసిన కొంచెమూ ఇప్పుడు చెప్పటానికి సమయంకాదు.

విక్రముడు:-ఇంకొక్కమాట.

వనవీర్:-చెప్పు.

విక్రముడు:-ఈకట్టు విప్పి నన్ను విడిచిపెట్టు, వనవీర్! రాజమకుటము నీవే ఉంచుకో. నేను నీ రాజ్యపు పాలిమేరదాటి వెళ్లిపోతాను. సన్యాసినై తీరయాత్రలు చేసుకుంటాను.

వనవీర్:-మాట్లాడకు, విక్రమ్. నేనేమీ వినను. నీ మాటలవల్ల నాకు మోహ ముత్పన్నమౌతోంది.

విక్రముడు:-వనవీర్! వనవీర్!

వనవీర్:-ఉహూ ముగిసింది...

(విక్రముని ఛాతిలో కటారు గుచ్చుతాడు)

విక్రముడు:-[భూపతితుడౌతూ] హా, భగవంతు—

వనవీర్:-[విక్రముని గుండెపై చేయి ఉంచి]

విక్రమ్! మహారాజా విక్రమ్!

(వనవీరుడు విక్రముని నాసికముందు వ్రేల్చుంచి, మృతుడైనట్లు నిశ్చయించుకొని,

ఛాతిలోనుంచి కటారు పెరికికొని, జాగరూకుడై పారిపోతాడు.

తెరపడుతుంది.

౬. దృశ్యము

(చీకటిలో; తుపాను, మెరుపు)——(ఒంటరిగా రణజిత్తు ప్రవేశిస్తాడు)

రణజిత్తు:-తప్పకుండా రాజ మంత్రినౌతాను. కాని శీతలసేని మనస్సు మారిపోతే ఒకవేళ?.....అయితే మాత్రం భయమేమిటి? (భూపతి జేబులోనుంచి శీతలసేని రాసేయిచ్చినపత్రాన్ని బయటికితీసి) ఇది ఆవిడ దస్తూరికాదా! ఆమె సృష్టించిన ఈ సమస్త కవటప్రపంచాన్ని ప్రకటించేనే శక్తి దీనికి

లేదా? ఆహా! ఏమి, ఆ అక్షరాల నీలినిగనిగ! ఇందలి శబ్దాలమధుర - అర్థ-చ్ఛాయవలే ఉంది!
దీనిమీద నా ప్రధానమంత్రి ఆసనం సుస్థిరంకావాలి.

(తెర ఆవల శీతలసేనినిచూచి పత్రాన్ని జేబులో పెట్టుకుంటాడు)

ఎవరు? అవిడే!

(మెరుపు మెరుస్తుంది; శీతలసేని ప్రవేశిస్తుంది.)

శీతలసేని:-నీ విక్కడే ఉన్నావా?

రణజిత్:-ఇక్కణ్ణించి కదలిపోమ్మని రాజమాత నన్నెప్పుడాజ్ఞాపించారూ?

శీతలసేని:-రణజిత్! ఇంతసేపయింది; ఇంకా వనవీరుడు రానేలేదు. విక్రముని చూడగానే అతని నిశ్చయం మారిపోలేదుకద!

రణజిత్:-అలా జరగదు. ఈ త్రోవనే మహారాజావెళ్ళారు, చూచానుగా! ఆయన శరీరంలోనుంచి నిప్పు రవ్వలు బయటికి చిమ్ముతున్నై; అప్పటి ఆయననడకచూస్తే తప్పకుండా శత్రువధచేసే వస్తారని నాకు నమ్మకంకలిగింది.

(వనవీరుడు ప్రవేశిస్తాడు.)

వనవీర:-ఎవరూ? అమ్మా! నీవు ఇక్కడ.

శీతలసేని:-ఔను, నీకు సహాయంగా-ఏమిటి సహచారం?

వనవీర:-నీ అవమానాన్ని, నా కటారు దాహం-రెండూ ఒకేసారి చల్లారిస్తే.

శీతలసేని:-విక్రముని హత్య?

వనవీర:-ఔను, ముగిసింది; ఇదిగో అతనిరక్తంతోతడిసి ఉన్న ఈకటారు నీ పాదాలకు కాన్ప.

(కటారు శీతలసేని పాదాలముందు ఉంచుతాడు.)

శీతలసేని:-చిరంజీవ! వనవీర! విక్రముడు మరణించాడుకదూ!

వనవీర:-ఆ. నేనతనిగుండెల్లో కటారుగుచ్చిన తక్షణమే భూపతితుడైనాడు. ఉచ్చాస్యములులేని అతని నాసికముందు పరిశీలనకోసం వేళ్ళుంచి పిల్చాను. “విక్రమ్! మహారాజా విక్రమ్” అని. నిన్ను ‘దాసీ’ అన్నవాడు-నా ప్రాణాలమీద దాహంగొన్నవాడు-అతని అధరోష్ట్రాలు శాశ్వతంగా మూసుకు పోయినై.

శీతలసేని:-నాయనా! నీవు మాతృబుణవిముక్తుడవై నావు. కాని ఉదయుడు జీవించి ఉన్నంతవరకు, విక్రముని రూపుమాపిన సంతృప్తిపొందలేవు. ఇతని రక్తంలోతడిసిన నీ చేతుల్ని అతనిరక్తంలో జ్ఞానచేసుకో, ఆ తరువాత ఇంకొక్కటే రక్తపాతం. అదిమాడాముగిస్తే, సింహాసనంమీద వనవీరుడు! చిత్తోడు రాజ్యంలోకాంతి!! శీఘ్రంగాకానీ; ఈ రాత్రి ఎంతో నుఖకరమైనది. రేపటి సూర్య వింబమూ, నీ సౌభాగ్యమూ-రెండూ ఒకేసారి ఉదయించునుగాక!

వనవీర :- చక్కగా చెప్పావు. వాడు పెద్దవాడై విక్రమునిమాతృమరచిపోడు. చేరువైంది, వాడి అంత్యమా చేరువైంది.

[శీతలసేని నేలమీది కటారుయై త్తి వనవీరునిక్లిస్తుంది.

మల్లి మెరుపుమెరుస్తుంది; ఉరుముతుంది]

శీతలసేని :- తినుకో. వెళ్లు. ఉదయూడి మహాబులోనే నిద్రపోతున్నాడు.

వనవీర :- ఔను, ఎరుగుదును. [వనవీరుడు నిష్క్రమిస్తాడు]

శీతలసేని :- వనవీరుడిలో ఒకరకమైన దుర్బలత్వం ఉంది; ఒకవేళ కుర్రవాడైన ఉదయూజ్ఞియూచి, గుండె కరిగి, కటారు విసరిపారేస్తే?

రణజిత్ :- అజ్ఞాపించుదేవీ! ఓ ప్రధాన మంత్రిత్వమా! నీకోసమని రాజమాతా! చెప్పండి, భూకంపంలో చొరబడేదా? ప్రళయంలో నాట్యంచేసేదా?

శీతలసేని :- వెళ్లు వనవీరుణ్ణి అనుసరించి. అతడు ఉదయూని వధించలేకపోతే నీవే ఆపని నెరవేర్చాలి.

రణజిత్ :- అలాగే.

శీతలసేని :- తెలుసునా? ఉదయూని ఆస్తిత్వము నీ మంత్రివదనీ ప్రాప్తికికూడా అంత భయంకర-అటంకమే.

రణజిత్ :- ఔను, ఎరుగుదును. నే నతన్ని చంపగలిగితే—అతగాడి రక్తబిందువులన్నీ మిరిచి న లిఖితపత్రానికి లక్షముద్రలౌతవి. (కత్తిదూసి రణజిత్ నిష్క్రమిస్తాడు)

శీతలసేని :- వెళ్లు. ఒకవేళ నీవైనా ఆ కుటుంబాణ్ణి వధించలేకపోతే? నేనూ వస్తున్నాను; నేనతన్ని వధించగలను.

(ఒరనుండి కత్తిపెరికి శీతలసేనికూడా అటువేవే వెళ్లుతుంది)

తెర మూరుతుంది.

(ఇంకా వుంది)

మలేరీయా జ్వర పీడితులకు ముక్తి

జ్వరాంతర కష్టములు ఆపబడినవి.

మన దేశములో ప్రతి ఆరింటిలో నొకరు మలేరీయా జ్వరముచే మృతినొందుచున్నారు. దీనిని నిలుపుటకు డాక్టర్లు ఎక్కువశ్రమను తీసుకొనుచున్నారు.

జ్వరముచే క్షీణించిన దేహమునకు తిరిగి శక్తినిచేకూర్చువలెనని వారికితెలుసును. అయితే జ్వరము జీర్ణశక్తిని తగ్గించుటచే ఏ ఘనాహారమును సహించదు.

తేలికయైనది, త్వరలో జీర్ణమగునదియైన ఒక ఆహారపదార్థమును డాక్టర్లు కనిపెట్టి ఎందఱో రోగులకిచ్చి పరీక్షించిరి. మంచి ఫలమొసగినది. ఇదియే హార్లెక్స్. దీని సేవనచే నర, స్నాయు, రక్తమునకు పుష్టిలభించును. సర్వాంగములకు చైతన్యము చేకూరును. త్వరలో రోగినివారణ మగును. ప్రతి ఆస్పత్రులలోను రోగులకు హార్లెక్స్ సేయిచ్చుచున్నారు. రోగములనుండి నివృత్తులైన ప్రజలెందఱో ఈ అద్భుత ఆహారమే తమ జీవితమునకు కారణమని కొనియాడుచున్నారు.

★ పాండవు లెవరు...? ★

హిమాలయమున కావలనున్న
యొక కొండజాతివారా...?

శ్రీమతి అశపా సుగుణమణి

పాండవుల ప్రవర్తనలయందు కొన్ని
అమానుష క్రియలు ప్రచురముగ
నున్నవి. ఇవి పవిత్ర హిందూమతమునకే
కాక, ఆదర్శులైన భారత వీర వీరాం
గనలకు గూడ దోషమాపాదించు
చున్నవి—

అట్లగుట వీరు హైందవేతరులా?
కాక సమర్థనీయ మెట్లు?

“భారతము బొంకు రామాయణము రంక”ను సామెత మన హిందూదేశమున నాబాలగోపాలము
మాటవరుసలలో సర్వసాధారణముగా దొర్లించుచుండుట గని, విని యున్నారము. ఈ ప్రయోగ మెవరు
కూర్చినది, యెప్పుడాచరణలోకి వచ్చినది గ్రాహ్యముకాదు. కాని దీని వాడుక చిరకాలమునుండి యున్న
దనుట నిర్వివాదాంశము. రామాయణ భారతములు తెనిగింపబడ్డనాటినుండియు వ్యవహరింప బడుచున్నదన
సతిశయోక్తికాదని తలంచవచ్చును. ‘ఈ ప్రయోగము వినినవారికి ‘రంకు రామాయణముననేగాని భారతమున
లేదా’యను సంశయము తోపవచ్చును. శేకేమి? సామెతకై యట్లు కూర్చి యుందురు లేదా కథావస్తువే
బొంకుని విశ్వసించిన పిదప ‘బొంకుకు రంకును సహితమేల నాచ్చాదంపవలె’నని విడచియుందురు. ఏది
యెట్లున్నను పంచమవేదమున భారతము బొంకుని నాడు, నేడు విశ్వసంపవలసిన విషయములు గోచరించు
చున్నవి. అందు పాండవుల పుట్టుపూర్వోత్తరముల విషయము ప్రధానము. పాండవులు హిందూదేశీయులా?
లేక వలస వచ్చిన తదితరదేశీయులా? యన్నప్రశ్న మొక క్లిష్ట సమస్య.

హిందూ సాంప్రదాయమునకు కొన్ని విరుద్ధములైన యాచరణలు పాండవులలో కాన్పించినవి.
వీటిని కొంతవరకు మనము విమర్శింపగలిగిన నీక్లిష్ట సమస్యపూరణము చాలవరకు సానుకూలము కాగలదు.
అందు మొదటిది ద్రాపది కల్యాణము. హిందూ సాంప్రదాయానుసారముగ పురుషుడు పెక్కు స్త్రీలను
చేబట్టుట కర్వతగలదు గాని స్త్రీ యొకనికన్న నధికముగ నుద్వాహమాడరాదు. ఈ ఘట్టమున గ్రంథకర్త
వేదవ్యాసుడు విమర్శనమున కవకాశమియ్యకుండుటకై కట్టుకథల కల్పించి సమస్య నధికముగ జిగిలిగి చేసి
నాడు. కాని యీ పరిణామము పాండవుల సమకాలికులకు సహితము వింతగా కాన్పించినది. విదూరముగ
తోచినది. ఉదాహరణమునకు యుధిష్ఠిరుడు “ఈ పెండ్లి ద్విజాల ధర్మమునకు వ్యతిరీక్త”మని నుడివెను.
దృపదుడు “పురుషుడు పెక్కుస్త్రీలను వివాహమాడుట కద్దుగాని స్త్రీ పెక్కురను వివాహమాడుట కని
వినియోగంలేదు. ఇది నీతి విరద్ధ”మని వాక్కుచ్చెను. కర్ణుడు “భగవంతుడు స్త్రీకి యొక భర్తనే విధించెను.
ఈమె పెక్కురు భర్తలను చేబట్టినది. కాన నీమె గృహిణికాదు. వెల కాంత. ఈమె నేకవస్త్రముగ
నున్నప్పుడేకాదు, వివస్త్రగనున్నప్పుడుకూడ సభకు లేవచ్చు”నని పలికెను. పోనిండు, వ్యాస భట్టారకుడు

చెప్పిన విధమున మాతృయాజ్ఞకు కట్టువడి పంచపాండవులు కృష్ణను పెండ్లాడు నవస్థ తటస్థించె ననుకొంద మన్నను సందేహము పడదు. ధర్మజుడు “ఈ సౌందర్యరాశి సోయగమునకు నా తమ్ములందఱు ముగ్ధులై నారు; వలచి వాంఛించుచున్నారు. మాలో సంతకలహములు, గృహ కల్లోలములు లేకుండుటకై నీమె సందరము నేకముగ చేబట్టుటయే శ్రేయస్కరమని యభిప్రాయమును వెల్లడించెను.

అంతటితో వైన ద్రౌపది సౌశీల్యముగాచి కాపాడబడినదా? కృష్ణుడట! రాధేయుడట!! గూని సేవకుడట!!! ఎన్ని పుక్కిటి పురాణములు! అమంగళ మప్రతిహతమగుగాక! ఎట్లయిన నేమి పంచకన్యలలో పాంచాలి యొకతెగా? ఇక పాండవులు సౌందర్యరాశి దృష్టపదనందనతో సంతుష్టులైనారా? ధర్మజునకు వేదిక, భీమునకు జలంధర, అరునకు సుధద్ర, ఉలూపి, చిత్రాంగద, నకులునకు రేణుమతి, సహదేవునకు విజయ. ప్రియసఖులట!

శ్రీ యొకనికన్న నధికముగ వివాహమాడు సందర్భములు-యొక్క దృష్టపదరాజపుత్రి స్వయంవరమే గాక మరికొన్ని నిదర్శనములున్నవని వ్యాసుడు వక్కాణించెను. అవి గౌతముండైన బుటిలంధను ఋషి కూతురు తపఃప్రభావంబున నేడ్వరు బుబులకు నొక్కతె భార్యయగుట, దాక్షాయణి యను మునికన్యక బ్రచేతను లనంబరిగిన పదుండ్రకునొక్కతె యద్దాంగిగానుట, సౌసేనరపతికన్యక నజితయను నామె నితంతుండను రాజుని కొడుకులు సాల్వేయ, శూరసేన, శ్రుతసేన, సీనాబిందు, సరారిసారులను నేవురపతులగొంటు మున్నగు నవి. కాని వీటియుదంతములు కృష్ణుడైపాయనుడు ప్రమాణములతో విశదముగ నిరూపించలేదు. ఇది కేవలము దృష్టపదని మనోవంచనకై కల్పింపబడ్డ కట్టుకథ లేమో?...

నూత్న దృష్టికలవారు పై నామములుగాక మరికొన్ని నిదర్శనములు గలవని సర్వసాధారణముగ జేర్చునునవి భారత ప్రయోగములు మూడు: అవి బ్రాహ్మణకన్యలు జాతీల వారాక్షులు, ఉత్తాత్యునిభార్య మమత, యయాతికొమరితే మాధవి. ఈ నిదర్శనత్రయమును నొక్కటైనను విమర్శనకు నెదుర్కొనలేదు. సరికదా యాజ్ఞ సేని వైవాహిక విషయమునకు కించిత్తైనను సహాయపడవు. ఈ నిదర్శనములు కేవలము నామ మాత్రావశిష్టములగుటచే యనవసరముగ విమర్శనను పొందుపరచి వ్యాసమును విస్తరింపజేయుట నా యభి మతముగాదు. శుతూహలము గలవారు భారతమున నాయాఘట్టములు పరికించుచో నీ నిదర్శనములు పూర్వ పక్షమున హేతువుకు చూపింపబడినవేగాని సందర్భానుసారములు గావని తప్పక స్మరించును. మరి కొందరు కారవులలో సహితము నియోగము ప్రబలియుండెడిది. చిత్రాంగద విచిత్రవీర్యులు సంతతితే గతింపుటచే విచిత్రవీర్యుని భార్యలగు అంబిక, అంబాలికలు నియోగమునకు బాల్చెడిరి. ఆ ఫలితముగనే ధృతరాష్ట్ర పాండురాజులు జన్మించిరి. గిందముడను మునిశాపవశమున పాండురాజు భార్య సంతోగమునకు దూరుడగు టచే నతని భార్యలు కుంతీమాద్రులు నియోగమువలననే పుత్రులను గాంచిన రూపించుచున్నారు. నియోగ మునకు వివాహమునకు భేదము హస్తీమశకాంతరముగలదు. నియోగమును వివాహమునకు సాటితెచ్చి వాదింపజూచుట సమంజసముకాదు. వంశోద్ధారణకై యాచరించిన నియోగము పెక్కుసారు లవలంబించిన పాపమని ధర్మశాస్త్రము బోధించినది. నియోగమునకు మొదటనే యజుర్వేదము యసమ్మతిని చూపినది. దారిచూపిన ‘మనువు’ వెంటనే యిది పశుప్రాయమని నిరసించినది. అందువలన నీవాదన సహిత మామోదింప దగ్గరికాదు.

పాండవు లెవరు?

పై విషయముల నవగాహముచేసికొనిన పిమ్మట ద్రాపది వివాహము హిందూ సాంప్రదాయము నకు వ్యతిరేకమని నిర్ధారణ చేయవచ్చును.

భీముడు కారవులొనర్చిన దుండగములు సహించలేక ఊహవేశంబున ప్రపంచములోనున్న యుద్ధ వీరులారా! యిదిగో, నా ప్రతిజ్ఞ వినుడు. దుర్మార్గుడైన నీ దుశ్శాసనునిగుండె చీల్చి నే నీరక్తమును ద్రావనిచో పితౄలొకమునకు దూరుడనగుదు'నని గర్జించెను. ఇది వినిన సభికులందరు తామసపు పలుకులని తలపోసిరి. కాని భారత గ్రంథకర్త 'వీరక్షత్రియుడాడిన పలుకులు బ్రాణములుండువరకు నెరవేర్చబడునవేగాని యలవిగ దలంపవలనుపడ'దని రచించెను. పోనిండు పౌరుషమునకై యాడిన పలుకులైన నెరవేర్చుకొనుటకై శత్రు రుధిరమును తిలకము నిడుకొనుటో లేక నామమాత్రముగ నించుక నాలుకుపై నిడుకొనుటలో జరుపవలయును గాని శత్రువును చంపి వక్షస్థలముపై కూర్చొని, చీల్చి రక్తమును దోసెట్లతో మరలమరలద్రావి "తల్లిపాల కన్నను రుచికరముగ నున్నది. మధువుకన్నను మధురముగ నున్నది. మధిరముకన్నను యింపుగనున్న"దని సంతోషాతిరేకమున కేకలిడుటేమి? కదనరంగముననున్న వీరులు, ఇది మానుషకృత్యముగాదు. వీడు మానవుడు గాడు రక్తముడైయుండనోపు'నని యాభీకరకృత్యమును చూడజాలక పెడమొగమిడి తొలంగిచనిరి. ఇందు వలన పాండవ సమకాలికులకీ కృత్యము నూతనముగను, నదివరకు కనివినియెరుంగనిదిగను తోచినదని విశదముగ తెలియుచున్నది.

హిందూవివాహ సాంప్రదాయమునకు వ్యతిరేకముగ స్త్రీ పెక్కెరను వివాహమాడు పద్ధతికలిగి, పురుషులు శత్రువులను చంపి రక్తమునుత్రాపు యాచారముగల నేడేని యితరదేశమునుండి పాండవులు వలస వచ్చినారేమో ఇంకను పరిశీలింతము—

పాండవుల జనన వృత్తాంతముకవంత. పాండురాజు కుంతి, మాద్రులతో నాగకైలము, చైత్రభము, వామవంతము, గంధమాదనము, హంసకూలము నతిక్రమించి శతశృంగపర్వతముపై నివసించుచుండెను. పాండు రాజు పాండురోగి. యాపైని ఇందముడను ముని శాపవశమున భార్యా సంభోగదూరుడు. అతడు సంతానా పేక్షతో భార్యలను నియోగమునకు పురికొల్పెను. పృథ (కుంతి) దూర్వాసుని మంత్ర ప్రభావంబున ధర్మా నిలశక్తుల ప్రసాదంబున యుధిష్ఠిరభీమార్జునులను మువ్వరుపుత్రులను యొక్కొక్కనికి వత్సన వ్యత్యసమున బడసెను. మాద్ర కుంతియుపదేశమున మంత్రమునేర్చి యశ్వినీదేవతల వలన నకులసహదేవులను యిరువుర కవల పుత్రులను బడసెను. కొంతకాలమునకు పాండురాజు కనిష్ఠభార్యలలోలుడై శాపమునకు గురియై యనువులను బాసెను. స్వయంకృతాపరాధమునకు ప్రాయశ్చిత్తముగా మాద్రసహగమనముచేసెను. పాండురాజు చనిపోయిన పడునేడవనాడు హిమాలయమున కావలనున్న ఋషులు కొందరు భర్తృహీన కుంతిని పుత్రపంచకమును హస్తినాపురమునకు గొనితెచ్చి భీష్మునియండ నుంచి యాశ్వర్యకరముగ నదృశ్యులైరి. పాండవులు హస్తినాపురము చేరుసరికి ధర్మజునకు పదునారు, భీమునకు పదునైదు, అర్జునునకు పదునాల్గు, కవలకు పద మూడు సంవత్సరముల ప్రాయమని చాటుపద్యమణిమంజరి ప్రథమభాగమున పాండవవర్తనము తెలియజేయుచున్నది. భారతమున పాండవులు హస్తినాపురము చేరగనే పుత్రపంచకమును సత్యవతి, అంబికాంబాలికలు యొత్తుకొని ముద్దులిడిరని చెప్పబడియున్నది. పై నుదహరించిన ప్రాయమే నిజమైనచో యీ భారతవర్ణన కవకాశముండునో లేదో పాఠకలొకమే నిర్ణయింతురుగాక! ఈ యుద్ధంతమువలన బహుశః పాండవులు హిమాలయమున కావలనున్న యొక కొండజాతిలేగవారేమోయని సందేహింప నవకాశము గలుగుచున్నది.

ఏషియాభిండమున సుత్తరభాగమున నొక తెలివిమీరిన కొండజాతి ప్రబలియుండెడిది. డాక్టరు థామస్ (Dr. Thomas) 'సకస్సాన' మను పొత్తమున భారతకాలమున నీ కొండజాతివారు ఏకాయ మొదలు సకస్సానమువరకు విస్తరించియుండెడిని నుడివియున్నాడు. పాండవుల జన్మస్థానమున శతశృంగము సహితమీ రాజ్యముననుండెడిది. వీరిలో స్త్రీలకు పురుషులతో సమముగ హక్కులుండెడివి. స్త్రీలు పెక్కుపురుషులను పెండ్లాడు యాచారముగలదు. స్త్రీ బంధుబాంధవులతో స్నేహభివృద్ధికొరకై బృథిచరింపవచ్చును. పురుషుడు శత్రువును చంపి రక్తము త్రాగుయాచార మాచరణలో నుండెడిది. అందువలన హిందూ వివాహసాంప్రదాయ మునకు వ్యతిరేకముగను, యమానుషముగను శత్రుత్వమును ద్రావి ప్రవర్తించిన పాండవు లీతెగకుచేరినవారేమా?

భారతముననున్న పాండవులవంశవృక్షమునుజూచి పాండవులుకొరవులు అన్నదమ్ముల బిడ్డలనివిశ్వసించ నవకాశములున్నవి. కాని, పాండురాజు కురువంశజుడై యతని సంతతి కొరవులుగాక పాండవులని ప్రత్యేకింప బడుట యాశ్చర్యకరమే. పేరులను విశ్వసించి వంశము నిరూపించుట కేవల మమాయకము. కురువంశమున బుద్ధుడు, జనమేజయుడు, పరీక్షిత్తు, ధృతరాష్ట్రుడు, పాండునామము లధనుసు రెండు పర్యాయములైనను దొర్లినవి. శంతనుడు ధృతరాష్ట్రుని మనుమడు. మరల ధృతరాష్ట్రుడు శంతనుని మనుమడు, అందువలన పేరు లను బట్టి వరుస నిరూపించుటకు చాల నప్రమత్తతతో నుండవలయును. జాన బౌద్ధుల జాతకమున నొక చోట (జాతక 413) ధనుంజయుడు కురురాజు, యుదిత్తల వంశీయుడు, ఇంద్రపత్నీమను పురమున నివసించె ననియున్నది. మరియొకచోట (జాతక 515) ధనుంజయ కోరబ్యయను కురురాజు చాలభాగ్వితుడు. ఇతనికి యుదిత్తనామము గలదని వక్కాణింపబడినది. ఇంకొకచోట (జాతక 329) ధనుంజయుడు కాశీపట్టణపు రాజుని చెప్పబడినది. వేరొకచోట (జాతక 185) పాండవ శబ్ద మశ్వముల కుపయోగింపబడినది. మొత్తము పై జాతకములలో భారతకథ వూర్తిగలేదు. వేదమంతయు కలయపెడికినను పాండురాజు, యతని కుమారులు పంచపాండవుల విషయమై ప్రస్తావనకానరాదు. యజుర్వేదమున కొరవపాంచాలుల నామములే గాన్పించునే గాని పాండవశబ్దములేదు. మొత్తముపై నొకచో చెప్పబడిన విషయమింకొకదానితో నన్వయించదు. ఒకటి యేటికీడ్చిన నింకొకటి కోటికీడ్చుచున్నది. అందువలన బహుశః పాండవులు ఏషియా ఉత్తరభాగమున కొండ జాతివారికి జెంది, యటనుండి హిందూదేశమునకు వలసవచ్చి పాంచాలులతో స్నేహమొనర్చి కొరవులపై కత్తి దూసి, కదనరంగమున జయించి రాజ్యమాక్రమించుకొని యుందురు. పాండవులు హిందూదేశీయులలో, కారో నిర్ణహించుటకు మనకు లభ్యమగు నిదర్శన సంగ్రహమత్యల్పము అందువలన యిదమిద్దమని తెల్పుట కష్టసాధ్యమైనవని. కాని పాండవులితర దేశీయులేమోయను సంశయమునకు తావుమాత్రము గలదు. ఈయనుమానమును కూకటి వేళ్లతోపెకలించి పారవేయగల బాధ్యత భారతాభిలాషులగు సోదరీమణులపై నాధారపడియున్నది.

శ్రద్ధధానశ్శుభాం వీద్యామాదదీతావరాదపి,

అంత్యాదపి పరం ధర్మం స్త్రీరత్నం దుష్కులాదపి.

శ్రద్ధగలవాడు తనకంటె దక్కువయైనవానికడనుండియైనను సుత్తమవిద్యను గ్రహింప వలయును. అంత్యజనియొద్దనుండియైనను సుత్తమధర్మమును సేర్వవలయును. తక్కువకోలమువాని కడనుండియైనను స్త్రీరత్నమును గ్రహింపవలయును.

—మనుధర్మ శాస్త్రము

వింత వింతల ప్రపంచం

15-వ శతాబ్దంలో జర్మనీలో ఒక యిల్లాలుకు 38 గురు మగపిల్లలు, 15 గురు ఆడపిల్లలు మొత్తం 53 పిల్లలు పుట్టారు. ఆ మొత్తం జనాభా కారణం జర్మనీలోని వర్తమానంలో 1935 సం॥లో స్మారకచిహ్నం రాతిలో నిర్మించారు. 1926 లో మైన్ దేశంలో ఒక స్త్రీకి 68వ యేట 29వ మగశిశువు కలిగాడు. అంటే ఆ మొత్తం అంతకుముందు 23 గురు మగపిల్లలు జన్మించారు. లెక్కలనుబట్టి చూస్తే 3300 స్త్రీలలో ఒక స్త్రీకి 50 సంవత్సరాలు వయస్సు దాటిన తరువాత పిల్లలు పుట్టడం కలదు. 1928 లో ఈజిప్టులో ఒక స్త్రీకి నలుగురు ఆడపిల్లలు యిద్దరు మగపిల్లలు ఒకేసారి ఉద్భవించారు. 1934 లో డియోనీ అను కెనడాదేశపు స్త్రీకి అయిదుగురు ఆడపిల్లలు ఒక్కమారు జననమయ్యారు. ఆ అయిదుగురు తరువాత జీవించారు కూడాను.

గ్రేట్ బ్రిటన్ లో ఉత్తర అయిర్లాండులో ప్రతిరోజూ వెయ్యికిపైగా పిల్లలు జరుగుతూవుంటాయి. సాలుకు సగటున 375,000 పిల్లలు జరుగుతాయి. గ్రేట్ బ్రిటన్ లో పిల్లలచేసుకునే మగవానిసగటు వయస్సు 29. పిల్లలకుతుళ్ళ సగటు వయసు 26. భార్యపోయిన తరువాత తిరిగి వివాహం చేసుకునే మగవాని సగటు వయస్సు 50. తిరిగి వివాహము చేసుకునే వితంతువుల సగటువయసు 45. గత జనాభా లెక్క ప్రకారం ఇంగ్లీషు వారిలో నూటికి 52 మంది అవివాహితలే. 44 మంది వివాహితులు, 4 గురు భార్యపోయినవాళ్ళు. ఆడలోలో నూటికి 50 మంది అవివాహితలు, 41 వివాహితలు, 9 గురు వితంతువులు. రాబరు థీప్ అనే ఆయన ఒక భార్య పోయిన తరువాత మళ్ళీ పిల్ల చేసుకుంటూ, అల్లాగ 15 పిల్లలు చేసుకుని 103 వ యేట 1935 లో చనిపోయాడు.

మేఘములయెత్తు వాటినిఆపే గాలియొక్క ఉష్ణతనుబట్టి మారుతూవుంటుంది. భూమధ్య రేఖవద్ద ఆరుమైళ్ళయెత్తున వుంటాయి. గ్రీన్ లాండుదగ్గర అరమైలుకంటే యెక్కువ యెత్తునవుండవు.

మనిషి ఊపిరితిత్తులు విప్పితే 156 చ॥ గజములుసలం ఆక్రమిస్తాయి. అంటే 500 మంది జనం నుంచో డానికి తగిన ప్రదేశం. 60 సం॥రము వయస్సుగలమనిషి తన జీవితకాలంలో 508,000,000 మార్లు గాలి పీలుస్తాడు. తద్వారా 9,600,000 ఘనపుటంగుళముల గాలి వూపిరితిత్తులలోకి వెళుతుంది.

ఇండియానుంచి బీజెట్టుకు వెళ్ళే కోడ్డును సంరక్షించడానికి 19,500 అడుగులయెత్తున వున్న డాంకి యాలా కనుమవద్ద అయిదుగురు మనుష్యులు ఒక రాతిగుడిసెలో కాపురమున్నారు. మనుష్యులు కాపుర ముండే యెత్తైన ప్రదేశం ప్రపంచంలో కల్లా యిదే

ప్రపంచంలో చాల జలమయంగావున్న భాగం పడునాలుగుకోట్ల చదరపుమైళ్ళు. పసిఫిక్ మహా సముద్రము విస్తీర్ణము 6 కోట్ల 70 లక్షలు. అట్లాంటిక్ 3 కోట్ల 40 లక్షలు. ఇండియన్ మహాసముద్రము 1 కోట్టి 80 లక్షలు. ఆర్కిటిక్ మహాసముద్రము 54 లక్షలు. అంతార్కిటిక్ మహాసముద్రము 1 కోట్టి 2 లక్షలు పసిఫిక్ మహాసముద్రము కొన్నిచోట్ల 30 వేలడుగుల లోతున్నప్పటికి మనిషి యింతవరకు దిగ గలిగినలోతు 3028 అడుగులు మాత్రమే.

—వారణాశి భాస్కర మహాలక్ష్మి.

అనాటి సాయంకాలం స్నేహితులంతా సేతు రాజారాం ఇంట్లో విందారగించి కులాసాగా కబుర్లుచెప్పకుంటూ కూర్చున్నారు. వివిధ విషయాలను చర్చిస్తున్నారు. వాదిస్తున్నారు. ఉత్సాహంగా సేతు రాజారాం తెల్లటి ఫర్షుమీద ఉన్న పట్టుదిండకోరిగి హుక్కా పీలుస్తున్నాడు. అవసరమని అనుకొన్నచోట్ల తానుకూడ పాల్గొంటూ. దగ్గర నిలువబడియున్న నౌఖరు లక్ష్మన్ కాళీయైన గాజుగ్గాసుల్లో వైసు నింపుతున్నాడు. స్నేహితులు సేతు బలవంతంచేయాలని బెట్టు సరిగానే కాళీచేస్తున్నారు పాత్రలు. సేతు 'లక్ష్మన్! మొన్న ప్రత్యేకంగా ఆర్డరిచ్చి తెప్పించిన సీసా తీసుకురా' అన్నాడు. లక్ష్మన్ తెచ్చి మల్లీ గ్గాసుల్లో నింపాడు. స్నేహితులు ఒకరిముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. 'సేట్! వేపారం బాగా పాగుతున్నట్లుండే! అన్నాడొక స్నేహితుడు. 'అవును మరి లేకపోలే ఇంత ఖరీదుగల వైసు తెప్పించటం సామాన్యమా' అన్నాడు మరొకడు. లక్ష్మన్ అందిచ్చినగ్గాసు తీసుకుంటూ. సేతుకూడ గ్గాసులోనిది కొద్దిగా చప్ప రించి స్నేహితులవంకచూచి మందహాసంచేశాడు.

గ్గాసులు కాళీకావటంతో ఉత్సాహం ఇనుమడించింది అంద రికి. అంతకుముందుదాకా చర్చిస్తున్న విషయం మల్లీ ఎత్తుకున్నారు.

'మీరు ఏమన్నా అనండి! యావజ్జీవం ఖైదుశిక్ష అనుభవించటం చాలా ఘోరం. అంతకంటే రెండు నిమిషాల్లో ప్రాణంపొయ్యేటట్లు ఉరితీయటం మంచిది.' అన్నాడు రాలాల్ పట్టుదలగా.

'బతికిలే బలుసాకయినా తినొచ్చు. అసలే లేకుండా అంతమొందటం కంటే ఎట్లాగో ప్రపంచం మీద ఉండటంనయం' అన్నాడు నకోత్తందాసు. 'ఏమీ స్వేచ్ఛలేక జీవితాంతంవరకు ఆశలన్నీ చంపుకొని బతికి బాధపడటంకంటే ఉరిశిక్ష అనుభవించటం చులకనగాదూ' అని తానుకూడా ఒక సమీధవేశాడు సేతు.

'ఈ రెండుశిక్షలూ నాగరికతగలదేశాల్లో గర్హ మయినవి. నెమ్మదిగానో తొందరగానో వ్యక్తుల ప్రాణాలుతీయటమే ఈరెంటి ఉద్దేశం. కాని తప్పచేసినవాళ్లను మంచిమార్గంలో ప్రవేశపెట్టటానికి బదులు సంఘంలానుండి వాళ్లను పూర్తిగా అంతమొందించటం దెబ్బతగిలినవేలును పూర్తిగా కోసివేయటం వంటిది' అన్నాడు లలితాప్రసాదు చేతిలోనిసిగరెట్టు బూడిద దులుపుతూ. నిజమే! ఈ రెండిలో నాకయితే యావ జ్జీవితక్షే నయమనిపిస్తుంది' అన్నాడు నకోత్తందాసు. సేతువంకచూస్తే సేతు తనమాటను పడగొట్టాలని అన్నట్లుగా అనుకొని 'యావజ్జీవం ఏమిటోయి? ఒక ఐదేండ్లు ఉండలేవు! ఏకాంతంగా యావజ్జీవం

చిత్రైకాగ్రత, ప్రశాంతత కలిగివున్న జైలుజీవితమంటే జలదరించిపోతారు—

కాని, ఇదే - శాస్త్రపరిశోధనలకీ, నూతన గ్రంథరచనలకీ ఎంతో ఉపకరిస్తోంది—

జైలుజీవితం - ఒకరికి జీవిత జ్యోతులను ప్రసాదిస్తూ వుంటే, ఒకరికి జడత్వాన్ని ఆపాదిస్తూవుంది.

అయితే, యీ తేడా మానవ ప్రకృతిలోనే - కాని జైలు జీవితంలో కాదు—

కాగా, బందిఖానా అంటే భయమెందుకు?

గడపాలంటే మాటలా?" అన్నాడు నేటు పూర్తిగా వాదనలోకి జొరబడి. ఇద్దరికీ తమమాట నెగ్గాలన్న పంతం ఎక్కువయి వాదన ముదురుతోంది. స్నేహితులు వాళ్లకు పొగ వేస్తున్నారు తాము తమాషా చూస్తో.

“పదేళ్లుకాదు పదేళ్లుంటాను నువ్వు ఎట్లా చెప్పితే అట్లా” అన్నాడు నరోత్తందాసు.

“ఆ! పందెం రెండు లక్షలు!” అన్నాడు నేటు ఉద్రేకం పట్టలేక.

“ఓ సిగ్గం! నువ్వు రెండులక్షలు గుమ్మరించాలి మరి?” అన్నాడు నరోత్తందాసు.

“తప్పకుండా?” అన్నాడు నేటు.

ఇంకేముంది? పదహారం ముదిరింది. నేటు రాజారాంతోటలో పదేళ్లపాటు ఏకాంతవాసం నరోత్తందాసు అనుభవించేటట్లు తదుపరి నరోత్తందాసుకు నేటు రెండులక్షలు ఇచ్చేటట్లు ఒప్పందం చేయించారు స్నేహితులు.

నేటు అంతా అయిపోయ్యాక కళ్లుతెరిచాడు. “ఎంతపని జరిగింది? ఎందుకు వచ్చినట్లు ఈ రెండు లక్షల దండుగ!” అన్నాడు స్నేహితులతో. స్నేహితులందరూ రెండులక్షల కొరకు వెనుకనుపొయ్యే పీనాసి అని బనాయించేరు. నేటు సిగ్గుతో మారుమాట్లాడక ఒప్పందం అంగీకరించాడు.

తోటలో ఒకగది ప్రత్యేకించారు నరోత్తందాసుకొరకు. సరిగ్గా పదేళ్లకు ఏరెండునిమిషాలు తక్కువయినా కూడా రెండులక్షలు చెల్లించే బాధ్యత నేటుకు ఉండదు. ఖైదీకి కావలసిన వస్తువులు ఆరరువ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చు. పుస్తకాలు బట్టలు భోజనం వగైరాలు అతనికి బాహ్య ప్రపంచంతో ఏమాత్రం సంబంధం ఉండకుండా ఈ వస్తువులన్నీ కిటికీ ద్వారానే వెళ్లవలసి ఉండేవి. ఖైదీ కావాలంటే ఉత్తరాలు వ్రాసుకోవచ్చు.

మొదటి సం||రమంతా చాల విసుగుగా, విచారంగా గడిపాడు ఖైదీ. ఎన్నోసార్లు ఏడవటంకూడా వినపడేది అక్కడి చౌకీదారుకి. రెండుమూడేళ్లు గడిచాక ఈ ఒంటరి జీవితానికి ఆలవాటుపడ్డాడు. రాత్రిం బగళ్లు చదవటమే చదవటం. ఈ ఖైదీ కావలసిన వ్రాసి పంపిన పుస్తకాలు తెప్పించలేక అవస్థపడేవాడు నేటు. తన సిగ్గిని గురించి విచారపడటానికి సమయమే చిక్కకపోయేది ఖైదీకి.

ఒకనాడు నేటుకు ఖైదీ పదిభావలలో ఒక ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఆ ఉత్తరం ఆయాభావలు వచ్చినవాళ్లకు చూపెట్టుమని తప్పలులేకుండా సరిగ్గా ఉన్నట్లయితే తోటలో శంఖు ఊదమని వ్రాశాడు. అట్లాగే శంఖు ఊదారు.

నేటు రాజారాంకు ఇదంతా చూస్తే చాల ఆశ్చర్యమైనది. ఈ ఏకాంతవాసం పదేళ్లపాటు అనుభవించబోతాడా? నేను రెండులక్ష లియ్యబోతానా అనుకున్నాడు నేటు. మొదటి సం||రంలోనే భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడని ఆశించిన నేటు చూస్తుండగానే నాలుగేళ్లు గడిచిపోవటం, అందులో ఖైదీ ఏమాత్రం ఒంటరితనం ‘బాధ’ అనుభవించటంలేదని తెలుసుకొని కిటకిట పడ్డాడు.

“రేపు ఉదయంవరకు పదేళ్లు నిండుతాయి. మా ఒప్పందం ప్రకారం అతనికి రేపు నేను రెండు లక్షలు గుమ్మరించాలి” అనుకున్నాడు నేటు. కాలం అంతా ఒక్కతీరుగా ఉండదు. పదేళ్లకింద రోజుకు

విడువందలు సంపాదించే సేతుకు ఇవ్వాలి యాభైరూపాయలు రావటం కష్టంగా ఉన్నది. వ్యాపారం నష్టం వచ్చి సన్నగిల్లటం మూలానా రెండురూపాయలు రెండులక్షల సమానంగా ఖర్చుపెట్టుతున్నాడు. 'రేపు ఎట్లాగూ ఇయ్యటం తప్పదు. ఇస్తే ఇంక నేను బిచ్చమెత్తుకోవాల్సిందే?' అంటూ ఎటు తోచక పచారు చేస్తున్నాడు తనగదిలో. 'నే ననుకున్నట్లు వీడు వచ్చిపోతే ఎంత బాగుండేది! ఏ దినం లేకుండా!' అని గొణిగాడు మళ్ళీ! ఇంతలో గడియారం రెండు కొట్టింది. కిటికీలోనుండి బయటికి చూచాడు. దట్టంగా చీకటి ఉన్నది. సన్నగా తుంపర పడుతోంది. చప్పున పెట్టెదగ్గరకు వెళ్లి ఎర్రటి మఖమలు ఒరలో మెరిసిపోతున్న చిన్న కరవాలం మెలలో దోపుకొని తాళపు చెవులగుత్తి పట్టుకొని బయలుదేరాడు. తోటలోకి వెళ్లి చేతిలోని టార్చి వెలిగించి చాకీదారును పిలిచాడు. వాడు పలకలేదు అంతరాత్రి. 'మొదలు అనుమానం చాకీదారుమీద పడుతుంది. తరువాత ఎట్లాగయినా తప్పించుకోవచ్చు' అని మెలలో ఉన్న కత్తిని చూసుకున్నాడు. మెల్లిగా గదిదగ్గరకు వచ్చాడు. బలమిది లాంతరు వెలుగు కిటికీలోనుంచి కనబడుతున్నది. టేబిలుదగ్గర కుర్చీలో ఖైదీ కూర్చున్నాడు కిటికీవేపు వెన్నుచేసి. విడుదలమీసాలు గడిచాయి. ఖైదీ కదలలేదు. 'పడేళ్లనుండి ఇట్లా కదలకుండా కూర్చోటం అలవాటయింది కాబోలు' ననుకున్నాడు సేతు. కిటికీతలుపు చప్పుడు చేశాడు. అయినా కదలేదు. సేతు తలుపు తాళం వేశాడు. పడేళ్లకిందవేసిన తాళం, తీస్తుంటే కిరుకిరు మన్నది. తాను తాళంతీస్తే ఎంత ఆశ్చర్యంగా చూస్తాడో లేక ఏమన్నా అంటాడేమో ననుకున్నాడు. కాని అతడు కదలనన్నా కదలలేదు. గడ్డంజుట్టు బాగా పెరిగింది. చిక్కిశల్యమయి ఉన్నది అతని శరీరం. సూర్యరశ్మి లేక ఒళ్లంతా పండుబారింది. టేబిలుమీద అన్నీ తెరిచిన పుస్తకాలు కుప్పలుగా పడిఉన్నవి. అతని ఒళ్లోకూడా ఒక పుస్తకం ఉన్నది. చదువుతూ చదువుతూ నిద్రపోయినట్లున్నది అనుకున్నాడు సేతు. 'ఇప్పుడు పొడిచివేయటం చాల చురుకైనవిషయం' అని టేబిలువంక చూడగానే ఒక కాగితముమీద ఏదో వ్రాసి ఉన్నది.

అదితీసి దీపం వెలుతురులో చదవటం మొదలుపెట్టాడు.

'నేను రేపుఉదయం బంధవిముక్తుణ్ణి అవుతాను. నాకు స్వేచ్ఛవస్తుంది. కాని నేను ఈ గది వదలి వెళ్లటానికిముందు కొన్ని విషయాలు నీకు విశదీకరించటం అవసరం.

ప్రపంచం అంతా పెద్దవాళ్లన్నట్లు మిథ్య. ఈ స్వేచ్ఛ, ఈ జీవితం బుద్ధుడప్రాయాలు. ప్రపంచం పై మెరుగులతో నిండిఉన్నది. ఇట్లాంటి బూటకపు ప్రపంచంలో జీవించటం నాకిష్టంలేదు.

ఈ పడేళ్లబట్టి నేను విహిక మఖాలన్నిటినీ పుస్తకాలద్వారా అనుభవించాను. తోటల్లో విహరించాను, ఆరామాల్లో విశ్రాంతి తీసుకున్నాను, స్త్రీలను ప్రేమించాను, యాత్రలు సేవించాను, చూడదగినవి చూశాను, వినదగినవి విన్నాను, అంతా అనుభవమయినది నాకు.

నీ పుస్తకాలవల్ల జ్ఞానం సంపాదించాను. నేను మీ అందరికంటే తెలివిగలవాడనయ్యానన నమ్మకం నాకుబాగా కుదిరింది.

కాని ఈ పుస్తకాలు ఈ జ్ఞానం అంతావ్యర్థం. ఎంతటివాడికయినా చావుతప్పదు. అందం, చందం, ధనం, ధాన్యం, తెలివి, గొప్పతనం అంతా చెల్లదీనితో.

కన్నీటిచుక్క

ప్రపంచం అబద్ధాన్ని నిజంఅంటుంది. పై మెరుగులన్ని నిజమయిన అందంతని నమ్ముతుంది. ఇట్లాంటి లోకమే స్వర్గమని ఆనందిస్తుంది.

నాకు ప్రపంచమీద విసుగుపుట్టింది. ఇవేవి నన్నాకర్షించవు. కొన్నాళ్ళక్రిందరెండులక్షల ఆస్తికోసం ఎన్నోకలలు కన్నాను. అనుభవించినట్లే ఆనందించాను. కానీ నేడు నాకవి ఆనవసరం, కనుక నేను నిర్ణీత సమయంకంటే ముందుగావెళ్లిపోయి మన ఒప్పందం విచ్ఛేదంచేస్తున్నాను.

నేటు ఇదంతాచదివి కాగితం అక్కడపడేసి 'నూరేళ్లు జీవించు నాయనా' అని నెమ్మదిగా వెళ్లి పోయినాడు. తెల్లవారి చాకీదారు ఖైదీ పారిపోయాడని బిక్కమొహం వేసుకొనిచెప్పాడు.

రాజారాంనేటు బల్లమీదఉన్న రెండులక్షలు ఒప్పందంవ్రాసిన పత్రంవంక ఒక్కమాటుచూచి ద్రావరులో పడేశాడు.

• కన్నీటిచుక్క •

విద్యాకా పాలెపు వేంకటరత్నము

రైతుబిడ్డలు హేమంత రాత్రివేళ ద్వారములు మూసి శీత బాధానివారణార్థమై అగ్ని సవిధాన నలరుచుండ తలుపు మెల్లగా చేతితో తట్టి రెవరో?

విస్మయావిష్టులై కాపుబిడ్డ లవుడు తిరిగిచూడగ, వెలువల దీనవాక్కు లిట్లు వినవచ్చు శక్తి విహీనమైన వేదయెలుగున డెందము వేదనపడ.

'తలుపు తెరువుండు మీయది ధర్మగృహము నగము చచ్చితి నిప్పుడే చలికి నేను అంతులేని యీ మైదానమందు నన్ను హింసపెట్టుచు నున్నదీ యీదగాలి.

వాతరోగ సముత్సేక బాధితమగు యీ కృశాంగమునై న భరింపలేవు కంపితములగు యీ ముదికాళ్లు; మీకు పున్నెముండును ! ఉదయాన పోదునేను.

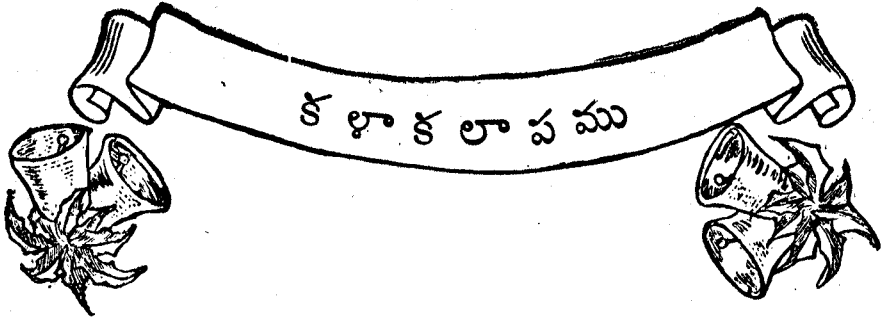
బాధపడుచుంటి వార్ధక్యబాధ యొకటి యిపుడు తలుపు తీయక ఆలసింతురేని యీ హిమావృత మేదినియే విశాల మా సమాధి ప్రదేశమై యలరునాకు'

రైతుమేల్కొంచి యీ యార్తరావమువిని వడిగవచ్చి, తలుపుతీసి, గడగడమని వడకుచుండెడు ముదుకని వహ్నికడకు తీసికొనిపోయి చలిబాధ తీర్చినాడు.

అతని బిడ్డలు ముదుకని హస్తములను ఆత్మహస్తములం జేర్చి అగ్ని చేత కాచి కాచి హిమంబుచే గడ్డకట్టి నట్టి యవయవముల సుఖపెట్టినాడు.

అతని యిల్లాలు జాగుగానీక మంచి భోజన పదార్థములు చాల పొందుకొని నేదదీరిన పిదప నా బీదవాని యాత్మ సుఖయించు నట్లుగా నన్నమిడియె.

తనువు సుఖయింప నప్పుడా దైన్యజీవి వారి కభివందనంబులు వాక్కుతోడ తెలుపకాలేక తనకనుఁ గొలఁకునుండి వేడికన్నీటి ముత్రము విడిచినాడు.

చిత్రలేఖనము

శ్రీయుత బంగారు వేంకటరంగయ్య

(గత సంచికాశేషము)

ఒక మనుష్యుని ప్రతిమ వ్రాయబూని పిల్లవాండు మనుష్యకృతిజాపు పిచ్చిగీతలుగీయుదురు. ఇందు మనుష్యకృతి లేదనవలను కాదు గాని ఇది చెయితిరిగిన చిత్రకారుని చెయ్యిబనియెవరును జెప్పురు. రవివర్మ తీర్చిన ప్రతిమలలో “అరవ శ్రీ” యొకటి కలదు. ఆ పటమును జూడగనే పయ్యెడనుబట్టియు, ఆభరణ విశేషములనుబట్టియు, తలకట్టునుబట్టియు ఆ రూపవతి ఆంధ్ర శ్రీ కాదనియు ద్రావిడ శ్రీయనియు దెలియబడుచున్నది. ఈ ప్రతిమ ఇట్టిది యని చెప్పకనే ప్రతిమయే తన యుదంతము తానే చెప్పకొనునట్లుండ వలయును.

సంగీతమునకును, శిల్పమునకును, చిత్రలేఖనమునకును కొంత సాజాత్వమును కొందరు చెప్పదురు. సంగీతమున స్వరభేదములబట్టి భావభేదముల దెలిసికొనునట్లు శిల్పమునను చిత్రలేఖనముననుకూడ ఉచ్చస్థిచాదు అనుబట్టియు నిర్మాణ సన్నివేశమునుబట్టియు భావభేదములు నూచింపబడుచున్నవని తత్తత్కళానిపుణులు చెప్పదురు.

ఇంగ్లీషు చిత్రకళలో పెర్స్పెక్టివ్ (perspective) యను నొక సంకేతము కలదు. ఈ భావమునకు మనదేశ చిత్రకళయందేమి సంకేతపదమున్నదో స్పష్టముగ దెలియలేదు గాని, ఈ పెర్స్పెక్టివ్ యొక్క తత్వమును దేశచిత్రకారులు చక్కగ గుర్తెరిగియుండిరనియు, మొగలాయి కాలపు చిత్రరవులలో నిది చక్కగ గమనింపబడినదనియు కళాకోవిదులు వ్రాసియున్నారు. ఒక పటముననో పరదామీదనో చాలదూరముపోవు పెద్ద వీధియు, దీనికిరుక్కల ఇండ్లు చెట్లును చూపవలసియుండు సందర్భములలో చిత్రకారుడు అట్టి దృశ్య మేర్పడుటకుగాను వీధి పోసుపోసు సన్నగిలుచున్నట్లున్న వీధి మొదటనుండు ఇండ్లయొక్కయు చెట్లయొక్కయు స్థాల్యమును దౌన్నత్యమును తగ్గించుచు పోవును. ఒక నేన నడచిపోవుచున్నట్లుగాని లేక బహుజన మొక యుత్సవమును చూచుచున్నట్లుగాని యొక పటమున జూపవలసివచ్చినప్పుడు ఈ పెర్స్పెక్టివ్ విధానము ముఖ్యముగ కావలసియుండును. ఈ విధానమును మనదేశ చిత్రకారులు బాగుగ గుర్తెరిగి అనుష్ఠించుచుండిరి. వాత్సర్యమునకు కామనూత్రములలో చిత్రకళకుపపాదించిన షడంగములలో ప్రమాణము అను అంగమున ఈ perspective భావమును చేరియున్నది. ఆ షడంగము లెవ్వియనిన (1) రూపభేదము (2) ప్రమాణము (3) భావము (4) లావణ్యయోజనము (5) సాదృశ్యము (6) వర్ణకభంగము - Light and Shade

నిమోన్నతములు - తేజస్వీమిరములు - ఛాయాప్రకాశములు - ఇత్యాదులు లావణ్యయోజనమున...చేరనట్లు న్నది. Light and Shade అనుటకు మన చిత్రకారుల పరిభాషపడమేదియో తెలియలేదు.

ఐరోపీయ చిత్రలేఖనమునకును మనదేశపు చిత్రలేఖనమునకును గల గొప్ప భేదము నొక గ్రంథకర్త యిట్లు వర్ణించియున్నాడు. ఐరోపీయ పద్ధతి స్థూలము ననుసరించియుండుననియు (mass) దేశశిల్పము రేఖను (line) అనుసరించియుండుననియు - అనగా ఐరోపీయ శిల్పిగాని చిత్రకారుడుగాని ఒక మల్లనో (wrestler) యుద్ధభటునో నిర్మించినపుడు వాని దేహపటుత్వము దెలియునటుల మాంసకండరముల వికాసమును పుష్టిని వ్రటువమును జూపును. ప్రాతకాలపు దేశచిత్రములలో ఈ పద్ధతి యగుపడదు. శ్రీ కృష్ణుని ముద్దుమోము జూపవలయునన్న మన చిత్రకారుడు ఒక రేఖవలన అతని కన్నుల తీరు - బుగ్గల ముద్దు - చిన్న బొజ్జ ఇట్టి వన్నియు జూపును. శ్రీ యొక్క అవయవ విన్యాసప్రదర్శనమునకును ఇట్టి రేఖనే ప్రయోగించును. ఆ రేఖ వలన భావస్ఫూర్తి కలుగుచున్నది. నవీనులు ఐరోపీయ పద్ధతినే యవలంబించుచున్నట్లున్నది.

చిత్రలేఖనమున మనదేశపు టౌన్షిప్స్ మున కుదాహరణముగ కొందరు కొన్ని విచిత్రపు కథలు చెప్పదురు. విటికినవ్రేలి గోరునుమాచి మనుష్యుని ఆకృతినంతయు యధారూపముగ చిత్రించువారండెరిట. ఒక శ్రీని జూచి ఆమె రూపపటము వ్రాయ సాతడు ఎవ్వరికిని యగపడని ఆమెలోతోడమీద యొక పుట్టుమచ్చ యున్నట్లు వ్రాయునట. ఇట్టివి యూహలూ కాస్త్రముచే సాధ్యములూ విచారించవలసియున్నది. చిత్రలేఖన మున నిట్టివి సాధ్యములగునో కాదో గాని జంతుకాస్త్రజ్ఞులు (Naturalists) ఒక యెముకనుజూచి జంతు స్వరూపమునంతయు నిర్మింపదగియుండుట గ్రంథముల జమవుచున్నాము. ఒక ఎముకనో లేక నొక పంటినో జూచి నిశ్శేషములయిపోయిన మాస్టోడాక్, మామ్యూత్ లోనగు (Mastodan, Mammoth) జంతువుల రూపము లిట్లుండునని గ్రంథములలో చూపుచున్నారు. ఇది విశ్వసనీయమగునని అనుభవసిద్ధముగ శిల్పికిని చిత్రకారునికి ఇట్టి నేర్పరితనముండవచ్చును. రవికాంచనిది కవిగాంచునను సామెత కలదు గదా. పౌరాణిక బౌద్ధయుగముల వెనుక మనదేశమున రాజపుత్రస్థానము (Rajputana) చిత్రకళాపోషణకు ముఖ్యాలంబనమయి నట్లున్నది. దేశచరిత్రలో ప్రసిద్ధులగు పృథ్వీరాజు లోనగు ప్రాచీన దేశవీరుల రూపపటముల మాతృకలాదేశమున నున్నటులున్నది. ఉత్తర హిందూదేశపు చిత్రకళా వ్యాప్తిని కొందరు మూడు ఖండములుగ విభజించిరి.

(1) రాజపుత్రస్థానము (2) డిల్లీ ప్రాంతములు (United Provinces) (3) బంగాళాదేశము. దేశమున మహమ్మదీయ ప్రభుత్వము నాటుకొనినతరువాత మొగలాయి చిత్రలేఖనమును ప్రాచుర్యము పొందియుండినది. అయ్యే దేశపు చిత్రలేఖనమోడి (పద్ధతి) ఒకవిధముగ నుండెడిది. ఇట్టి భేదమును కొందరు “కలం” అందురు. చిత్తరువును చూడగనే ఇది రాజపుత్రస్థానపు మోడిలో వ్రాయబడినది, ఇది మొగలాయి మోడిలో చిత్రంప బడినది అని నిర్ణయించుటకు అనువగు కొన్నికొన్ని భేదములు కొన్నికొన్ని అభ్యాసములు (వాడుకలు) కను పడుచుండగలవు. ఈ భేదములు వస్త్రపరిధానమునందును ఆభరణ విశేషములందును కన్ను ముక్కుల కుదిరిక యందును యుండును. ఒయ్యారమునందును కనుపడగలదు. సంగీతమునందును అయ్యే దేశవాసీలను ఈ పాటకుని సంగీతము తంజావూరు బాణి (వాణి) యనియు ఈ పాటకునిది మైసూరుబాణి (వాణి) యనియు ఇత్యాది సంకేతములుగలవు. అటులనే చిత్రలేఖనమందును ఆయాదేశ “కలం” లేక ఖత్తు అనియు చెప్పట గలదు. “కలం” అనగవ్రాయు సాధనము (pen or pencil) ఖత్తు అనగ అక్షరముల మోడి. ఇట్టి భేదములను ఇంగ్లీ

మూల స్కూలు (School) అనుట గలదు. “ఇటాలియన్ స్కూలు” అనుట పలుమారు వినుచుండుము. మనదేశమున తంజావూరు స్కూలు - మైసూరు స్కూలు అను భేదముగలవు.

చిత్రలేఖనమున “ఆంధ్రకలం” ఒకటి ప్రసిద్ధముగ యేగ్గడియున్నదా యని విచారింపవలసి యున్నది. సర్కారులలో కొండపల్లి రంగులు ప్రసిద్ధములుగ నుండినవి. దత్తమండల ప్రాంతము నోసం (Nossam) రంగులు ప్రసిద్ధములు. కొండపల్లి బెజవాడ సమీపమున నున్నది. నోసం కర్నూలుజిల్లా కోయిల కుంట్ల తాలూకాలో నున్నది. విరోచీయ రంగుల ముందును, జపాను రంగుల ముందును దేశపురంగులు అడుగున పడిపోవుచున్నవి.

చిత్రలేఖనమునందు నీటిరంగులు (Water Colours) తైలపు రంగులు (Oil Colours) అని రెండు ప్రధాన భేదములు గలవు. మన వూర్వీకులు తైలవర్ణముల నేతైలముతో పక్వముజేయించుండిరో స్పష్టముగ తెలియలేదు. మొగలాయి చక్రవర్తి జహంగీరుకాలమున విరోచీయులు తైలవర్ణము గల పటము నొకదాని జూపినట్లును తైలవర్ణచిత్రము నాచక్రవర్తి ఆమోదింపలేదనియు యొక గ్రంథమున గలదు. ఇందుకు కారణ మూహింపనగును. నీటిరంగులు తైలమిత్రత వర్ణములకంటె ఎక్కువ కాంతిగలిగి యుండును. తైలవర్ణములు కొంచెము మబ్బుగ నుండును. అయితే తైలవర్ణచిత్రమున్నంత దీర్ఘ కాలము నీటిరంగు సిరముగ నిలవదందురు గాని అజంతాగుహలలోని చిత్రరవులిన్ని శతాబ్దములెట్లు నిలిచియున్నవియో!

ప్రాచీనకాలమున తెలుగునాటివారి చిత్రకళా విజ్ఞానమెట్లు విలసిల్లినదో తెలుసుకొనుటకు ఆధార ములు మృగ్యములుగ నున్నవి. ఆధునికులలో చిత్రలేఖనమున మహానిపుణులు ఆంధ్రదేశమున నవతరించిరి. కీర్తికేశులు దామెర్ల రామారావుగారి చిత్రలేఖన పాటవము ఆంధ్ర స్కూలును (ఆంధ్ర కలం) నెలకొల్పినదని చెప్పవచ్చును. చిరంజీవులు శ్రీ బాపిరాజుగారును ప్రఖ్యాతులుగ నున్నారు. ఈ యిద్దరును చిత్రకళాచార్యు లనదగుదురు. ఇపుటిపుడు ఆంధ్ర ప్రజలమున చిత్రకళా నైపుణ్యమును జూపుచున్నది. కొందరు స్త్రీలు వ్రాసిన చిత్ర ప్రతిమలుచిత్రములు భారతీని గృహలక్ష్మిని అపుడపుడు యలంకరించుచున్నవి. సామాన్యముగ విద్యార్థి వృద్ధిలోపాటు కళాభివృద్ధియు కాకమానదు. అందుచేత ఆంధ్రదేశమునకీ చిత్రకళా ప్రపంచమునను అత్యంత వ్యాప్తియు అభివృద్ధియు కలుగగలదని సంతసింపనగును.

పూర్వము తెలుగునాడునందు “చాందిని” (awning or canopy) అనునది యొకటి విశేషముగ నుండినది. చాందిని యనునది ఉర్దూమాటగ నుండును. తెలుగున ఉల్లడలేక మేలుకట్టు-సంస్కృతమున వితానము. గొప్ప వెడలుపు పొడవుగల గుడ్డలమీద భారత భాగవత రామాయణాది కథలన్నియు చిత్రవర్ణముల వ్రాయ బడుచుండినవి. ఒక్కొక్క మేలుకట్టు నాలుగు అంకణములు అయిదు అంకణములకూటమునకు కట్టుటకు సరిపోవుచుండును. పెండ్లిపందిటికి ముఖ్యముగ వీని కట్టుచుండిరి. కొన్ని యిండ్లలో ఇవి తరతరములుగ భద్రము చేసియుంచబడుచున్నవి. ఇవి ముఖ్యముగ బందరులోనను, కాశీహస్తీలోనను, అనంతపురంజిల్లాలోని పామిడిలో నను చేయబడుచుండినవి. ఈ కాలపు నాగరకమున కివి ముతక సొగసులక్రింద చేరుచున్నవి కాబోలు. ఇపుడు రంగు కాగితముల పేలికల నంటించుచున్నారు. ఎచ్చటనైన పురాతన సంస్థానములందుగాని ఆధ్య కుటుంబ ములలోగాని ఇప్పటికిని జీర్ణకేశములుండగలవు. వానిపై ఆయా పౌరాణికాది కథలు చిత్రీకరింపబడుటమేగాక ఆయి బొమ్మలక్రింద వాని కథయు సంక్షేపముగ వ్రాయబడియుండును. ముఖ్యముగ కృష్ణలీలలు. శ్రీరామ

విరహి లేఖలు

పట్టాభిషేకము ఈ చాందినీలలో చిత్రంపబడుచుండినవి. ఇప్పుడవి యగపడడము చాల తక్కువగ నున్నది. ఆ చిత్రనైపుణ్యము ఉపేక్షింపదగినది కాదు. దానిని ప్రోత్సహముచేసి ఆ కళను ఉజ్జీవింపచేయతగును. ఈ గాంధీయుగమున తిరుగ ఆ చాందిని వంటివి కొన్ని చిత్రవర్ణములద్వబడిన గుడ్డలగుపడుచున్నవి గాని ఇవి ఉత్తరీయములుగను కాలువలుగను చేయబడుచున్నవి. పూర్వపు మేలికట్టతీరులేదు. ఆంధ్రులీకళ నభివృద్ధి జేయదగుదురు.

మన మహిళాజనము పిండితోగాని సీమనున్నముతోగాని చుక్కలుబెట్టుకొని ఆవల ఆ చుక్కలను గీతలతో కలిపి విచిత్రరూపములగు ముగ్గుల నమర్తురు. చిత్రకళకుగూడ ఇట్టి సాధనోపాయముండినట్లు కొన్ని గ్రంథములవలన దెలియుచున్నది. మొదట ఒకగీత (లేఖ) గీచుకొనుటయు దానినుండి ఇన్ని అంగుళముల ఏటవాలుగనో వక్రముగనో కొన్ని లేఖల గీచి వీనినొక నుకుమార భంగురమగు గీతతో కలిపిన మొగము ముక్కు ఏర్పడునను నిత్యాదిసూత్రములున్నవి. ఇవన్నియు నిపుడేమయినవియో? అట్లు ఏర్పడిన ఆకృతిమీద చిత్రలేఖకుని ఇష్టానుసారము రంగుల వేయవచ్చును. ఇట్టి గీతల కొలతల విషయమున నింకొక వైది కోదాహరణము చూపవచ్చును. క్రొత్త ప్రక్రియలందు పపయిండు స్థానము కనుగొనుటకు క్రొతులకు కొన్ని యుపాయములు గలవు. యాగపశు విశేషన మయినపిదప దాని నాభినుండి ఇన్ని అంగులములు నిరివదిక్కున కొలుచుకొని అచట కాటుపెట్టినయెడల అప్రయత్నముగ వప లభింపగలదు. ఆ కొలతల వ్యత్యస్తము జేసిన చాల కష్టపడి చేతులు పశువుయొక్క పొట్టలోనికి పోనిచ్చి ఇటునట్లు కలియబెట్టి చికాకుపడుదురు.

చిత్రకళనుకూడ మన పూర్వీకులు క్షేత్రగణిత (Geometrical) పరిధిలో నిమిడ్చిరి. ఇట్టివాని నిప్పుటి నాయకు లుద్ధరింపదగుదురు.

గ్రంథవిస్తార భీతిచే ఈ వ్యాసమున నుదాహరింపబడిన గ్రంథములయొక్కయు గ్రంథకర్తల యొక్కయు పేళ్లన్నియు తెలుపబడలేదు. మరియు అయ్యె ప్రస్తావ గత స్లోకములను పూర్తిగ వ్రాయబడలేదు.

★ విరహి లేఖలు

శ్రీమతి స్థానాపతి రుక్మిణమ్మ

ఏ సతీపతుల యెడంద లేపుమీరు
ప్రణయబంధమ్ము లేనాడు రాచినానో!
మధురభావాల వెలయు హేమంత వేళ
లాఫల మనుభవింపఁగానయ్యెఁ జెలియ!
రేల నాహార మొనరించువేళఁ దుమ్మి
నంత “చిరఃజీవి” యంచేమొ - కొంతనవ్వి
యూరు, దైవమ్ము పేరులఁ బేరుకొనుడు
జీవితస్వామి! అందువే! యేది నేడు?
ప్రణయ మాధుర్య మెఱిగిన ప్రణయజీవి
పాడులోకమ్ముఁ గాంచదు ప్రణయ మనిన

నమల మద్యైత భావమ్మొయగును; తాయి
ప్రళయమరయ మాటల బాట పలుకవలదు.
మాసములు నాల్గు నందొక్క మాసమరిగ
నారు పక్షాలు కలవింక నంచుఁ గనుల
నీరు నిండఁగ నిట్టూర్చి నిలిచి నాడు
రాకకై జూచు ప్రియురాల! నీకుశుభము.
వైత్రరథ, నందనమ్ములు సాటురాని
యీ మహారాష్ట్ర యారామసీమ వికచ
పరిమళోదార పుష్పమంజరులు వెలయు
నందు మన్మనోహరమైన యలరు కలదె?

భావతరంగిణి

“ఎదటివాణి చంపకుండా తాను చనిపోగల ధైర్యం మా ప్రజల మనస్సుల్లో నేను పాదుకొల్పి గలిగినట్లయితే, హింసతో పనిలేకుండా మా దేశస్వాతంత్ర్యాన్ని మేం గడించటమే కాక, ఇటుపైన యుద్ధాలు చేయవలసిన అవసరం లేని తరణోపాయాన్ని ప్రపంచానికి చూపేటగలుగుతాము.”

—మహాత్మా గాంధీ

“భారత రమణీమణి గృహనిర్వహణము, లలితకళాది సముపార్జనము మొదలైన వాటిలోనే ప్రాద్దు పుచ్చకుండా అవసరమైనప్పుడు రాజ్యాంగ పరిపాలనాదక్షతయందు సహా దీక్షాయత్నయే వుండాలి. ఇది మగువల మానస వికాసానికే కాక దేశ వికాసానికి కూడా దోహదమిస్తుంది.”

—కె. రామసుబ్బమ్య

“భారతమాత శరీరంలోనుంచి ఆత్మ ఇంకా వెల్లిపోలేదు. భారతమాత సజీవంగానే ఉంది; అని ప్రారంభమైన సత్యాగ్రహంవల్ల మళ్ళీ స్పష్టమైంది. స్వరాజ్య తపోవనంలో హామగుండంలో అగ్నిని ప్రతిష్ఠించారు. వీరిహోత్రుడు జ్వాలామాలాలంకృతుడై ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఈ సవనాన్ని స్వరాజ్యం వచ్చే వరకు ఆవిచ్చిన్నంగా ప్రజ్వరిల్లుతూనే ఉంటుంది.”

—భూలాభాయి దేశాయి

“అనుక్షణము మారుచున్న ప్రపంచములో స్త్రీలు గృహరాణులై మతములను, విజ్ఞానములను రక్షించడమే క్షేమకరము. అవసరమువల్ల స్త్రీలు ఏ ఉద్యోగాలకు పోయినను ఇల్లు దిద్దుకొనుటయే తమ ముఖ్యవిధియను సంగతి మరువరాదు. ఎప్పుడూ యింటినే కనిపెట్టుకొని ఉండు పద్ధతిని విసిగికొనుచు ఆందోళనచేయువారు కొంత మెత్తపడి యీ అంశమును గమనించడం మంచిది.”

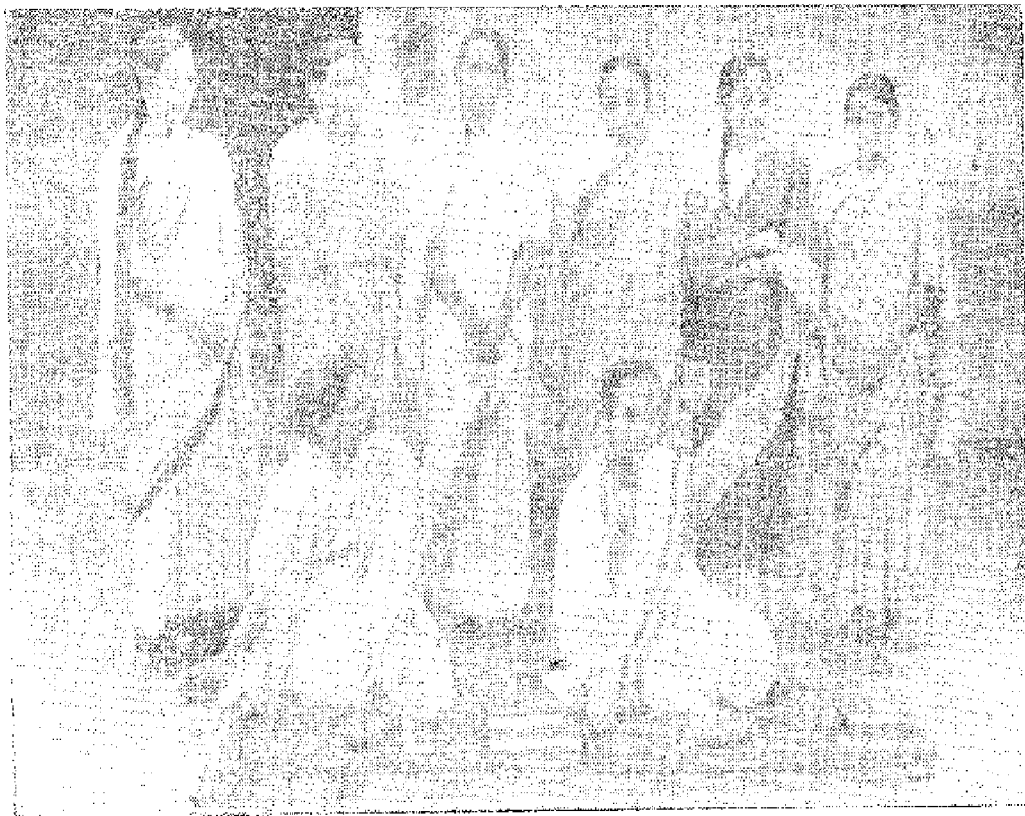
—బేగం మెహిదియార్ బంగు

“ఏ రంగమునందు స్త్రీలు ప్రవేశించిననూ, గృహరంగమువారి సొత్తే. ఇతర మార్గముల దేశసేవ చేసిననూ గృహిణిలుగను, తల్లులుగను, గృహపాలనము, బిడ్డలపెంపును వారు చేయవలసినదే. మన పిల్లల విద్యావసరముందు యీ సంగతిని మరువరాదు. వీటియందు ప్రవీణులైన వారికే పట్టమునిచ్చు ఏర్పాటుగూడ నుండవలెను.”

—న్యాయ వెంకటరమణరావు

“శిశువు మాటిమాటికి ఆహారమునకై గోలపెట్టుచుండును. తల్లిదండ్రులు శిశువు గోలపెట్టుచున్న దని దానికి కావలసిన ఆహార మొసంగి పెంచవలసియున్నది. శిశువు పెద్దదైనప్పుడు స్వహస్తములపై నాధార పడును. బాల్యమునందున్న ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము వారి కోర్కెల విషయమై మీరు దురభిప్రాయ పడకుండురుగాక..... ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయాభివృద్ధి నాకు ప్రియతమమైనది. ప్రాణతుల్యమైనది. నేను దీనికొరకే జీవించియున్నాను.”

—డా॥ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి

జ్యోతావనపుర మహిళాసేవామండలి

జ్యోతిషుల 2 వ తేదీనుండి 10 వ తేదీవరకు సట్టలమంతలను వివిధ

ఉద్యమ వర్షియూ, సభ్యులందరూ నూలువడికి అన్న నిజమైన కమి

సంస్థించియు, యీ వర్షింగ గాంధీ జయంతిని శ్రేష్ఠముతో జరిపిరి.

ప్రత్యేకించి మహిళావన, సభ్యులలో వడుగు పోటీ స్వేచ్ఛవలె,

విత్తిమిలోనివారందరూ పోటీలో పాల్గొన్న సభ్యులు. మోర్సున్న

వారిలో మణిప్రక్కనున్న శ్రీ పోతరాజు సత్యవత్సముగారు

ప్రథమ బహుళాకరణము, రెండవ వారిగు శ్రీ కృత్తివెంటి

రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు ద్వితీయ బహుళాకరణ పొందెరి.

ఆ. ల. న.

నెల్లూరులో ఆంధ్రరాష్ట్ర హరిజనసేవక సంఘమువారిచే నడుపబడుచున్న
వసతిగృహమందలి బాలికలు

★ గర్భిణీ స్త్రీల జాగ్రత్త ★

“నత్యంవద”

అమ్మకు సమస్కారములు

నీవు వ్రాసిన వుత్తరం అందింది. నాకు గర్భిణీ అని తెలిసి నీవు కంగారుపడుతూ నాన్నగారిని పంపుతానన్నావు. అక్కడకువస్తే మీరు సరిగ్గా ఆరోగ్యపద్ధతుల ననుసరించి పురుడుపోయరు. ఇక్కడ నేను మొన్ననే జరిగిన ఆరోగ్యవారంలో చూశాను. నిజంగా ఆ పురిటిగదికి రెండుకిటికీలూ, రెండు ద్వారాలూ ఉండాలి. బాగా పరిశుభ్రమైనగాలి, చక్కని వెలుతురూ లోపలికి వస్తోవుండాలి. తల్లికో మంచం, పిల్లకో వుయ్యాలమంచం; బాలెంతరాలు బయటికివస్తే వెళ్లుటకూ, మొఖం కడుక్కోనుటకూ పింగాణీతోటై; పిల్లవాడికి నీళ్లు పోయడానికి ఒకపెద్దతోటై; అముదం, నూనీ వగైరాలు ఒక పరిశుభ్రమైన స్థలంలో ఉంచడం— ఇవన్నీ చూస్తే నాకు చాలా ఆశ్చర్యంవేసింది. మనవాళ్లు యింటి మధ్యలోనూ, కిటికీలులేకుండా ఉండే గదిలోనూ, చీకటిగా ఉండేచోటనూ పురుడుపోస్తారు. ఆగదిని అదివరకు ఏకొట్టుగదివలెనే ఉపయోగిస్తోవుంటారు. ఒకటే సులకమంచం, తాత ముతాతలనాటిది. సాంప్రదాయసిద్ధమైనదని ఎప్పుడో మూటకట్టి వుంచిన పాతగుడలు పక్కపెయ్యడానికి వుపయోగించడం. మండు వేసవి కాలమయినా కుంపటి తప్పదు. కుళ్లు బట్టలతోటి, కుళ్లు చేతులతోటి ఏమీతెలవని పల్లెటూరు మంత్రసాని యొక్కనేవ. ఇవన్నీ యెంతో అసహ్యంగా తోస్తున్నాయి నాకు.

అయ్యో, క్రితంమాటు చేతులారా పిల్లను చంపుకున్నాము అని అనిపించుతోందికూడా నాకు. ఎందు చేతంటే, పిల్లల మరణ సంఖ్య మన దేశంలో ఉన్నంత యింకెక్కడా లేదు. దీనికి ముఖ్యకారణం చక్కని ఆరోగ్య పద్ధతులతో పురుడు పోసుకొనుట తెలియక పోవడమే. ఇతర దేశాలలోనూ, ఆరోగ్య పద్ధతులు తెలిసిన చోట్ల మనదేశంలోకూడానూ, పుట్టిన పిల్లలు చక్కగా గుమ్మటాల్లాగ పెరిగి ముద్దువస్తూవుంటారు. ఇలాగంటే, “ఆ? మన లోపమేముంది. వాళ్ళ కర్మం ఆలా కాలింది. ఉప్పురాళ్ళ పిల్లలకు ఏమీ ఆరోగ్య పద్ధతులు జరుగుతాయి. వాళ్లు రాళ్ళలాపుట్టి పెరగడంలేదా?” అని మీరందరూ నోరు చప్పురిస్తారు. కాని అని నీరసముల వేదాంతం తప్ప, ధైర్య పంతుల కార్య కూరత్వంకాదు. అందుచేత ఆమాటలలో ఏమంత అర్థం వుందనుకోను నేను.

ఈ విశాఖపట్నం పెద్దాసుపత్రిలో పురుళ్లు చూస్తే నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంటుంది. చూడు, ఇక్కడ ఏ ‘యెన్నెమ్మ’ వచ్చింది? అన్ని కిటికీలూ తెరిచి వున్నాయి. ఆ సముద్రం మీదనుంచి వచ్చేచల్లని గాలిలోని ప్రతీ ఆణువూ ఈ బిడ్డలకూ తల్లులకూ యినుమడించే ప్రాణశక్తి నిస్తుంది. ‘యెన్నెమ్మ’ వచ్చి యీ పిల్లల గొంతుక నొక్కలేదే! మీరు అన్ని తలుపులూ వేసి వుంచినా కాని, అప్పుడు నా పసిపిల్లకు ఎందుకు సంధికిట్టింది? ఆరోగ్యంగా గది వుండకపోలేనే ఆలాంటివి సంభవిస్తాయి. నిశ్చేపలాటి బిడ్డలు నోరూ వాయీలేకుండా నశిస్తారు. తల్లులుకూడా క్రూర రోగాలపాలవుతారు.

పైగా, పురిటి గదిలోకి ఎక్కువగాలి వస్తే, బాలెంతరానికి వాతం చేస్తుందంటారు. ఇది ఎప్పటికీ నిజంకాదు. ఎంచేతంటే శరీరానికి పరిశుభ్రమైన గాలి నిరంతరం అవసరం; అనారోగ్యంగా వుండేవారికి మరి అవసరం. ఏ వరాకాలంలోనైనా, చలికాలంలోనైనా ఎక్కువ చలిగాలి వస్తుందని తోస్తే బాలెంతరాని దుస్తులలో మార్పుచేసి, ఆమె శరీరమును వెచ్చగా ఉండేటట్లు చెయ్యాలి. అంతేకాని అసలు గాలినే ‘రావద్దు, పొమ్మ’ ని తోసెయ్యకూడదు.

బాలెంతరాలంటే ఆపరేషను చేయించు కొన్న రోగి కంటే ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిలో పచ్చిగా ఉన్న రోగి అన్నమాట. ఆపరేషను చేసిన వారికి ఎక్కడ వుండు ఉంటుందో అక్కడే పచ్చిగా ఉంటుంది కాని, బాలెంతరానికి ప్రతీ అంగం వుండే బహు ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిలో ఉంటుంది.

ఇంకో విషయం ; పురుషులకు ఒక ముట్టువంటిదని మీ ఉహ. పురిటింటోకి ముట్టువాళ్ళూ, మేల వాళ్ళూ తండ్రిప తండాలుగావచ్చి చూసి పోతూవుంటారు. ఇదెంత అనారోగ్యమో తెలుసా? అసలు బాలెంత రాలిని ఒక మడితో ఉన్న స్త్రీని చూచినట్లు చూడాలి. మనమడి అంతా ఆరోగ్యము కొరకే కనుక.

బిడ్డ గొడవ సరిగా చూడరు. పుట్టగానే బోరిక్ పాదరసో కళ్ళ కడిగితే కళ్ళకేమీ ప్రమాదం ఉండదు. ఇల్లా చెయ్యకపోవడం వల్లనే బిడ్డలు పుట్టు గుడ్డివాళ్ళవుతో వుంటారు. దీనికిమీరు కర్మ సిద్ధాంతంతో కారణాలు చెప్పి సరిపెట్టు వుంటారు. నేననేదేమిటంటే 'ఈ మంచిపని కాస్తాచేశాక 'కర్మం' అని అనుకోరాదా అని? బొడ్డుకోనే క తినికూడా మీరుకుభ్రంగా ఉంచరు. ఒక కత్తెరను కాగే నీళ్ళలోపుంచి, బొడ్డుకోనే సమయాన్ని దాన్ని తీసి పుపయోగించాలిట. బొడ్డుకు కట్టి తాడు కూడా మరిగే నీళ్ళలోనే ఉంచాలి

ఇల్లాంటివన్నీ తలచుకుంటే మంచి పరిస్థితు లేర్పడే వరకూ అక్కడకు వచ్చి పురుడు పోసుకోడానికి నాకు మనస్ఫురించడంలేదు. అందుచేత మీరు నేను చెప్పినప్రకారం ఆరోగ్యమైన పద్ధతులలో పురుడు పోస్తానంటే అక్కడకు వస్తాను. లేకపోతే ఇక్కడనే పెద్ద ఆసుపత్రిలో క్షేమంగా పురుడు పోయించుకొంటాను. ఇల్లా వ్రాశానని కోపంవద్దు. ఇంట్లోపనులు చేసుకుంటున్నాను. కులాసాగా వున్నాము.

స్వాగతము

క్రమత వట్టికొండ విశాలాక్షి

కవిగేయముల్ వినుచు

కవివదైముల్ వినుచు

కవి జీవితేశ్వరిగ

కలకాలముండుచూ

కవయిత్రి మాటయే మరచావా?

కవి కవుంగిలి లీనమైనావా?

ఆలింగనము వీడి రాలేవా?

అచటనే సుఖయింప జూచావా?

తేట తేనియకన్న

తీయందనము గల్గు

కవి కల్పితంబైన

కవితా మృతంబిచ్చి

తనవశమొనరించు కొన్నాడా!

తనకు తానే మురియుచున్నాడా!

స్త్రీలకడ కేగవలదన్నాడా!

చెంతనే కూర్చుండు మన్నాడా!

కవిబోధలే వినుచు

కవి వక్షపాతివై

స్త్రీవయ్యునుకా మాదు

చెంతకే రాకుండ

అచటనే వసియింప దలచావా?

అదియె నీ ధర్మమని యెంచావా?

స్త్రీ కులోద్ధరణకై నను రావా?

స్త్రీలన్న అభిమానమే లేదా?

పరమాద్భుతంబైన

వ్రకృతి వైచిత్ర్యముల్

దర్శింప జేసినికా

ధన్యురాలిగ జేతు

వేగమేరావమ్మ, ఓ కవితా!

స్వాగతంబిస్తాము మృదుకవితా!

నీరాజనంబిదుగొ, ఓ కవితా!

నిన్నెపూజిస్తాము నవకవితా!

బహుభార్యాత్వాన్ని పూర్తిగా

తరిమివేయాలని పట్టుపట్టింది

★ సుశీలకు నా ధన్యవాదాలు

— బూ. రం. రావు బి. ఎ. —

మానవ జీవితం ఒక రైలు ప్రయాణంలాంటిది; అందులో ముఖ్యంగా దాంపత్య జీవితం. ఈ పందొమ్మిదివందల నలభైలోగూడా, హిందూ సమాజంలో ఇంకా ఆకస్మికమైన, నిర్ణేతుకమైన వివాహాలు జరుగుతున్నాయి. శుభాంతంగా పరిణమించేవి చాలా అరుదు. అంతం ఎలాగున్నా బ్రతికి ఉన్నన్ని రోజులు భార్యా భర్తలు అనుకూలంగా గడపడంకూడా గొప్ప భాగ్యమే. అసమ వివాహాలు ఒక్కొక్కప్పుడు అసమంగానే ఉంటాయి. కొన్ని దారుణంగా పరిణమిస్తాయి...

మా దాంపత్యంకూడా దారుణం కాకపోయినా అనుచితమైంది. ప్రథమ రూపసి. స్కూల్ ఛైన్ లో ప్యాసయింది. నామీద ప్రేమలేదని చెప్పటానికి వీలులేదు. ముఖంమీద ఎప్పుడూ అజ్ఞానం కనపడుతూ ఉంటుంది. కుజితనం తాండవిస్తూ ఉంటుంది. వయసు పదినిమిడేండ్లు. పొట్టిగా బక్కిగా ఉంటుంది. నాకూ మొదట ప్రథమీద వ్యామోహం ఉంది చెప్పాడూ,....కాని.....

మొట్టమొదట ప్రథమ ముఖంమీద కనుపడిన అజ్ఞానం ఇప్పుడు మూర్ఖత్వంగా మారింది నాకళ్ళకు. ఆమె మితభావణ, శిశూవు, నామీది భక్తిశ్రద్ధలు, ప్రేమ మొదట ప్రణయోన్మత్తుణ్ణి చేసేవి. ఇప్పుడు ఉన్నాదుణ్ణిగా చేతున్నాయి.

ఎంత చదువుకున్నా ఆదేమిటో ఆమెలో మూర్ఖత్వం మూర్తీభవించింది. ఆ ఎజ్జని పెడిమలలో ఆనందం కనబడదు. తీర్చిన కనుబొమ్మల్లో, వికాల నేత్రాల్లో ఆకర్షణశక్తిలేదు. ఇప్పటికీ ఆమెను ఎంతో మంది అందగత్తె అంటారు. నేను అదృష్టవంతుణ్ణి కొందరు 'చాటుకూ' నేటుకూ' అనూయపడతారు. నా ఆసంతృప్తి వాళ్ళకి తెలిస్తేగా!

బెంగాలీవాళ్ళను, హైందవసభ్యతా స్వీకృతులైన ఆంగ్లో ఇండియన్లు, పార్సీ పడుచువాళ్ళను చూస్తే నాహృదయం తరుక్కుపోయ్యేది. పొడుగ్గా, సన్నంగా, నాజుగా పాలప్రవాహంలాంటి చేతులు, చాక చక్కాన్నంతా ప్రతిఫలించజేసే వాళ్ళకళ్ళు చూస్తే నాగుండెలవిసిపోయ్యేవి... 'నాకీ నిర్భాగ్యదేవత ఎందుకు లభించిందా? ఎంత పాపంచేశానో' అనిపించేది. ఇంక ఇతరకారణాలేవీలేవు. ప్రథమ పొడుగ్గా లేక పోవడం, ఉత్సాహంగా ఒత్తుకు తిరగడం (pushing nature) చాతగాకపోవడమే నా కామమీద అయిష్టం కలిగించాయి. ఆ అయిష్టాన్ని నెమరువేసి నెమరువేసి... ఆసహ్యంకిందికి దిగింది. ఎలా ప్రథమ వదిలించుకోవడం? ఎలా ఆమెమీద, ఆమె వాళ్ళమీద నాపగ తీర్చుకోవడం?... పునర్వివాహానికి పూనుకోవటం అతి సులభం, అత్యుత్తమంగా పోయింది...

పునర్వివాహ ప్రయత్నం చేశాను. చాలామంది తమ అమ్మాయిలను ఇస్తామన్నారు. కాని 'తుంటెవిడిచి మొద్దును కట్టుకోగూడద'ని, నా ఆశయాలప్రకారం తగిన వధువు కష్టంమీద దొరికింది. ఇంగ్లీషుమీత్రం రాదు. అందంగా పొడుగ్గా చాలాకీగానే ఉన్నది. సంగీతం బాగావచ్చు. ఆ అమ్మాయికి పన్నెండేళ్ళకే తెలుగులో మంచి పాండిత్యం వచ్చిందంటే ఇహ ఇంగ్లీషు ఒక సంవత్సరంలో బాహుటంగా నేర్చుకోవచ్చును అని ఆమెను పెళ్లి చేసేనుకున్నాను.

ఎలాగైతేనేం నుకీల మా ఇంటి కొచ్చేసింది.....ఓపికతో నాలుగేళ్లు పట్టుంటే మహా విద్యాలయంలో వుంచి చదువుచెప్పించాను. ఈ నాలుగేళ్లలో నుకీల బాగా ఇంగ్లీషు నేర్చుకుంది. నా అదృష్టవశాత్తు పాశ్చాత్య దుర్గుణాలామెకు అలవాటుపడలేదు. సత్సంగత్యంవల్ల ఇంగ్లీషు చదువుకున్న ఆమెదృష్టి విశాలమైపోయింది. సంఘసంస్కరణమీద ఆమెహృదయం లగ్నమైంది. శ్రీ జనార్ద్యదయం కోసం ఆమె సర్వశక్తులూ ప్రవాహాలవలె పొంగి పోయాయి. శ్రీమతులు సహజనినాయుడు, కమలా నేహ్యూ, విజయలక్ష్మీపండిట్, దుర్గాబాయమ్మ ఆత్మ లేజ మీ మెలోగూడా ప్రకాశించింది.

అందం, బాగ్రత్త, తెలివితేటలూ, అన్నీ నాకుకావలసినవే దొరికాయి. కాని నాకు కాంతిలేదు. తృప్తిలేదు. కారణం? నేను ముఖ్యంగా నా మనస్సుర్తిగాకొరింది - నిజంచెప్పవలసినవన్నీ - ఇంగ్లీషు విద్య వల్ల వచ్చే నాగరికత, ఫాషణ, ఒత్తుకు తిరగడం, నిర్లక్ష్యం, ఒకముక్కలో పాశ్చాత్య వ్యామోహం... నాకు కావలసిఉంది. సభలో ఉపన్యాసాలివ్వడమే కాని తత్వకారంచేతామనే పట్టుదలగాదు. ఇలాగే అంతే. (Shynocrisy, Superficiality Vanity) చెప్పేదొకటి చేసేదొకటి, బుడ బుడక్కల వేషాలు, స్వాతి శయం...ఇలాంటివి. ఈ దుర్గుణ పుంజాన్ని కడుపునపెట్టుకొ, మీదికిమాత్రం టాయెలెటు వాసనలు ఘుమ ఘుమా యిస్తుంటే, పెదవులమీదలేని చిరునవ్వు లోబుకాడు తూండగా గోముఖవ్యాఘ్రంవలె ఉండాలని... ఇలాంటివి ప్రథమాలేవనే, నుకీలను చేసుకున్నాను ...

కాని నుకీల నుకీలయే అయ్యింది. ఎంత ఆధునిక సభ్యతా సంపర్కమున్నా ఆమెమాత్రం క్రియలో, అనుష్ఠానంలో నిజంగా హైందవనారీమతలుల పవిత్రతృశ్చక్రిని జొప్పించింది. ఈ శక్తి ఏకముఖమై ప్రప్రథమంలో నాపైన్నే ప్రయోగించింది. నేను తనవెందుకు పెళ్లాడానో తెలుసుకుంది. నా అవివేకానికి నొచ్చుకుంది. బహుభార్యత్వము మొదట తన ఇంటినుండి తరిమవేసి తరువాత పొరుగుగల్గినుండి, దేశాన్నుంచి తరిమేయాలని పట్టుపట్టింది.

శలవులిచ్చారు. మా ఇంటికివచ్చింది నుకీల. మా ఇంట్లో నేనూ ప్రథమ ఉన్నాం. నుకీల తీరాచదువై వచ్చిందాకా ప్రథమోఉండి తరువాత ఆమెను పంపివెయ్యాలను కున్నాను.....నుకీలకు ఎప్పుడెలా మాట్లాడాలో బాగాతెలుసు. అంచేత ఒకరోజు అవకాశంచూసి, ఉన్నట్టు ఉండే 'మీరు మా ఇద్దర్లో ఎవ్వరినో ఒక్కర్నిమాత్రమే పెళ్లాడాలి. అన్నివిధాలా మీకు ప్రభే తగింది. మొదలు ఆమెను పెళ్లిచేసు కున్నార. ఇవ్వడామెనే ఉంటే బావుంటుంది. కచ్చితంగా చెప్పండి' అంది రోవం కళ్లలో ప్రతి ఫలిస్తూండగా. నేను నిలుపునా నీరైపోయాను. వెంటనే అందుకున్నది 'మీకు ప్రభ ఇవ్వంలేకపోతే, ఆమెకునేమి పునర్నివాహం చేస్తాను. ప్రభ ఒప్పుకుంది'. చాటున ప్రథమ ఏం చెప్పి వప్పించిందో ఇద్దరు ఏం మాట్లాడుకున్నారో? ప్రథమోసం నుకీల తాను త్యాగంచేయాలనుకుంది. ప్రథమ నాకు విడిచిపెట్టే దార్జన్యంచేసి ఆమెమీద ఈపగ ఆపగ సాధిస్తానని తానే నన్ను పెళ్లాడవచ్చుకున్నది. మన సంఘంలోని దురాచారాలను గురించి, నాలాటి స్వార్థపరుల గూర్చి ఒకపెద్ద ఉపన్యాసం విసిరింది ఎంతో చాకచక్యంతో, ఉద్దేకంతో. నా కళ్లలోనుంచి పటపట నీళ్లు దూకాయి. అజ్ఞాన తమోజీమూతాలు పటాపంచలయ్యాయి. ఆ పశ్చాత్తాపపు అశ్రుపాతంతో నా వ్యామోహం, నా మాధ్యం, నా పాపం అంతా, నుకీల పవిత్ర లేజంలో దగ్గమైపోయాయి. నుకీలకు నేను తగకపోగా ఆమెనాకు దేవతలా కనపడింది. ఇహ ఆమెతో డాంపత్యంపొసగదు. ప్రథమ అనుమతిమీద, నేను ప్రథమే ఇప్పుడు పవిత్రవివాహం చేసుకున్నాను. •

నుకీలకు నా మనః పూర్వకమైన ధన్యవాదాలు.

శ్రీ ఆబలయా?

మహాబలయా?

ఏదేశమైనను పాలకులయొక్క ఆవర్ణములపైన, వాటి నాచరణయందు పెట్టు విధానముపైనను ఆధారపడి అభివృద్ధి జెందును. ఈ నియంతల నీతుల పరికింపుడు —

“నాజీసిద్ధాంతము ప్రకారము శ్రీలు, భార్యలు గను, తల్లులుగను తయారైయుండవలెను. కాన వారికి గృహకార్యనిర్వహణమందు మాత్రమే తగు తరీఖలు నీయవలెను.”

—హిట్లర్.

“ఆకర్షణీయముగ నుండి, పిల్లలను గనుటయే శ్రీల పని. ఇప్పటివారసుకొనునంతటి మొరటుగాను, పురాతనాచారముగా నుండదది. ఆడుపిల్లలు ఘగ వాటికొఱకు తయారుగానుండి గ్రుడ్లనుపొదిగి పెట్టును. అందుకు ప్రతిఫలముగ మగపక్షులు వాటిని శత్రువుల నుండి రక్షించును.”

—జోసెఫ్ గోయబిల్సు,

“భగవంతుడు శ్రీని ప్రేమకొఱకును యింటి చాకిరీ చేయుటకును సృష్టించి యున్నాడు.”

—బవేరియన్ నాజీ మొంబరు.

“ప్రభుత్వములూనూ, పరిపాలనలూనూ గూడ పురుషులకువలెనే శ్రీలకును సమానముగ హక్కులుండెదీరవలెను. వంటచేతనైనవారికందఱకును, పరిపాలించుటగూడ దెలిసియుండవలెను. కోట్లకొలదిగా నున్న శ్రీలను మినహాయించుచో, మనము కార్మిక

కర్షకవర్గముయొక్కయు, సామ్యవాదముయొక్కయు నియంతృత్వమును బడయజాలము.

శ్రీలు కుటుంబజీవనమనుషేర, వేయివిధములుగా బలియాయబడుచున్నారు. ఈ పురాతన కుటుంబ పద్ధతితో అంతర్గతమైన పురుషుడే యధికుడను అభిప్రాయమే బలీయమొనర్చ బడుచున్నది. శ్రీలలో, మనము చేయు రాజకీయప్రచారమును, పురుషులకు తగు విజ్ఞానమొసంగుటతో, శ్రీల హక్కును గుర్తించుటకై మేళవింపవలెను. మన పార్టీయందును, కార్మిక కర్షక వర్గములందునుగూడ పురుషుడే ప్రభువును, యజమానియు నను భావము కూకటివేళ్లతో పెల్లగించవలెను.”

—లెనిన్.

“ఆరికముగను, రాజకీయముగను, భౌతికముగను, ఆధ్యాత్మికముగను అవి యివి అన నేల అన్ని విషయములందును పురుషునకు శ్రీ అత్యంత సహాయకారిగ నుండవలయును.”

—స్టాలిన్.

“శ్రీలుగూడ, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము నాదర్శముగాగొని తమ, మన, దాశ్యవీముక్తికై వికాలదృష్టిగలిగి పాటుబడుట వాంఛనీయము.”

—జవహర్ లాల్ నెహ్రూ.

ఆయాదేశముల ప్రస్తుతాభివృద్ధిని గాంచినచో ఇందేది ఆచరణీయమో నులభగ్రాహ్యముగను. రష్యా శ్రీలు నేడు ఉన్నతినందిరనిన వారి యాదర్శములే కారణము కాదా?

—శ్రీ తోట లక్ష్మయ్య.

అత్తా కోడళ్ల కలహాలు

(సైకాలజీ నమనరించిన కొన్ని కారణాలు)

అత్తలకునీతులైనా
కోడళ్లకు కూడా
అన్యాయం న్నాయి.

ఇనప్పైతే తాళం అత్తగారికి
యివ్వాలి; ప్రతి స్వల్ప విష
యానికీ, అత్తగార్ల సలహా
పుచ్చుకోవాలి. తమకింట్లో
ప్రాముఖ్యతలేనట్లు నటించాలి.
నటిస్తే చాలు, నిజంగా ప్రాము
ఖ్యత వాళ్లే వుంచుకున్నా.
సంసారంలో చాలావరకు
నటన అవసరం; అని.

- శ్రీయుత -

శివరాజు వేంకటసుబ్బారావు,
ఎం.ఏ. (బుచ్చిబాబు)

అత్తా కోడళ్ల కలహాలకి కారణం యేమిటి? ఈ ప్రశ్న
అందరినీ యెప్పుడో అప్పుడు బాధించితిరుకుంది. ఆలో
చిస్తే పైకి కనిపించే కారణాలు ప్రతివాడికీ తెలుస్తూనే
వుంటాయి—శ్రీలు చదువుకోక పోవడంవల్ల అని. చదు
వులోపడగానే, క్రొత్త అభిరుచులు, నూత్నభావాలు వృద్ధ
యాన్ని వంటింటినుంచి మరల్చి, విశాలపరుస్తాయని దీని
తాత్పర్యం. ఇక్కడ మరో ప్రశ్న ఎదుర్కొంటుంది. చదు
వంటే ఇంగ్లీషు చదవా? ఇంగ్లీషులే కాలేజీలకల్లా? గృహాన్ని
గురించిన శాస్త్రం తెలుసుకుంటే చాలునని కొందరి
మతం. కుట్టుపని, అల్లిక, పిల్లలపోషణ, ఇంటి ఆలంకారం,
వ్యవహారాల్లా భర్తకు సహాయపడేటందుకు సరిపడ్డ లోక
జ్ఞానం. యిది Domestic Science.

రెండోరకం, ఇంగ్లీషు చదవాలనీ; పుత్రికలు,
గ్రంథాలుచదివి కొత్త విషయాలు తెలుసుకుని, లోక విజ్ఞానా
నికి తోడ్పడాలనీ; ఇవిరెండు భర్తయిష్టయిష్టాలమీద ఆధార
పడి వుంటాయి.

కాని కోడళ్లు చదువుకున్నంత మాత్రాన, కలహాలు
తగ్గుతాయనుకోవడం పెరి. అత్తాకోడళ్లలో హాకరుమాత్రం
చదువుకున్నవారైతే, కలహాలు మరింత ఎక్కువవుతాయని
వేరే చెప్పకక్కరలేదు. పోనీ యిద్దరూ చదువుకున్నవారైతే?

చేప్పతేం. కాని యిట్లాంటి కలహాలకు బహుశాదు. అందరూ చదువుకున్న గృహాలలోకూడా అత్తాకోడళ్ల
కలహాలు యింకా సాగుతూవుండడంవల్ల, వీటికి ముఖ్య కారణం, పాశ్చాత్యవిద్య లేకకాదని తెలుతుంది.

వీటికి కొన్ని మానసిక కారణాలున్నాయని నా నమ్మకం. వీటినిపూర్తిగా రూపుమాపలేక
పోయినా, వీటి తీవ్రత తగ్గించే అవకాశాలు శ్రీల సైకాలజీ తెలుసుకున్నవాళ్లు కల్పించగలరనీ నమ్ముతూ,
కొన్ని సైకాలజీ సిద్ధాంతాలు యిక్కడ వ్లపంగా వ్రాస్తున్నా.

ఆధునిక శాస్త్రాలలో సైకాలజీ చాలావున్నత స్థానం ఆక్రమిస్తుంది. ఈ శాస్త్రానికి పితామహుడు
సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్. (Sigmund Freud.)

కలహ కారణాలని విమర్శించేముందు, మొదట్లో కొన్ని పూహించుకోవాలి. మొదటిది, చాలా
కలహాలు అత్తల మూలంగానే నని. అత్తలు రెండురకాలు. భర్తలకలవాళ్లు, విధవల. ఈ యిద్దరి

లోనూ భర్తలుకలవాళ్లే, చులకనగానూ, బలంగానూ దెబ్బ
లాడగలరు. కోడలు కాపరానికి రాగానే, వీళ్లు తమకి
తెలియకుండానే, అనుయాయ భావంవల్ల బాధపడతారు. ఈ
అనుయాయ పైకి కనిపించదు. పైపెచ్చు, అపారమైన ప్రేమగా
కూడా పరిణమించొచ్చు. అసహజమైన ప్రేమకూడా
ప్రమాదకరమైందే.

ఉదాహరణకు—దాల్లో పోయే బట్టలవాణ్ణి అత్తగారు
కేకెస్తుంది, కోడలికి చీరకొంటానని. లోపల తనే చీర కొను
క్కోవాలనుంటుంది; ఇది కనిపించని వాంఛ (Unconscious
desire) కోడలి-చీరకోసం కేకెసింది. తీరా బట్టలవాడు
రాగానే, “నీకు చీర కావాలా?” అని ఆ కోడల్ని
అడగడం యెందుకు? కొడుకు భార్యకి యేమన్నా తీసుకొస్తే,
తనకీకూడా తేలేదని భర్తతోతగవు; కొడుకుమీదకోపం.

‘నైకాలజ్’కి సంబంధించిన
హాంబాలు సమాజా
నికి కావలసిన సమయ
మిది. రచయిత పరి
శ్రమలో రమణీలోక
రత్నాలు పండించాలి.

కోడలు యవ్వనంలోవుంది. తను అనుభవించలేని పెన్నెల, సౌందర్యం, శృంగారం, యీ కొత్తపిల్ల అనుభ
విస్తోందే! ఇవన్నీ కూతురనుభవిస్తే కోపంవుండదు. కారణం? కూతురనుభవిస్తే తననుభవించినట్లే. ఫ్రాయిడ్
సిద్ధాంతాలప్రకారం, యీఅనుయాయీ కారణం, బాల్యంలోనూ, యవ్వనంలోనూ, తీరని వాంఛలని తేల్తుంది.
అత్త, తన యవ్వనం, అత్తారింట్లో గడవడం మూలాన, తను స్వేచ్ఛగా, మానసికంగానూ, భౌతికంగానూ అను
భవించే అవకాశాలులేక పోయాయి. తను దార్శన్యంచేసి, యెదిరించి, కోరినవాటిని పొందలేక పోయింది.
నీతి, కుటుంబ గౌరవం, సంఘమర్యాద, లా కోర్టులు, తనవిరుద్ధ విప్లవభావాలను అణిచి, నొక్కిపెట్టినవి.
కాని, ఆవాంఛలన్నీ తూర్తిగా నకింపుకావు. అవి తాత్కాలికంగా అణిగివున్నాయి, యెంత తీవ్రంగా అణిచి
పెడితే, అంతతీవ్రంగానూ కొంతకాలానికీ బైటపడి, చలరేగుతాయి. నిద్రసమయంలో, పైచెప్పిన ఆటం
కాలు లేకపోవడంవల్ల మనస్సు, కఠిరం స్వేచ్ఛపొంది, కలలమూలంగా బైటపడతాయి. ఆ కలల్ని కోధిస్తే,
వాటిమూలాలు, గడిచిపోయిన యవ్వనంలో భాగించిన తీరని వాంఛలేనని తేల్తుంది. ఫ్రాయిడ్ యింకా
ఘోరమైన సంగతులు వ్రాస్తాడు. ప్రతికల్పికి పుత్రుడుమీద కూడా, తెలియని భౌతిక వాంఛవుంటుండటం.
పుత్రుడికి భార్యరాగానే, అతన్ని తనకులేకుండా వరాయిపిల్ల తనవకం చేసుకుంటుందని, వొక చెప్పరాని
అనుయాయుడని ఇడిపస్ కాంప్లెక్స్ అంటాడు. (Oedipus Complex) అందుకే యీ కోడల్ని హింసిం
చడంలో అంతపుత్సాహం చూపుతుందని తేల్తుంది. అంచేతే, కొడుకు భార్యనికాని, భార్యపుట్టింటార్ని కాని
దెప్పిపొడుస్తే, అత్తకు ఎంతోసరదా. తిట్టి, హింసించడానికి కోడల్లో యేలోటూ కనిపించకపోతే కోడలి
పుట్టింటారిమీద పడడం, మనం చాలామూర్ఖు చూస్తూనేవుంటాం. మల్లకోడలేకనక, తన కొడుకుని దెప్పి
పొడిస్తే, పరిహాసానికైనాసరే, విరుచుకుపడుతుంది. “మావాడి కాలి గోరుకి పోలవు” అంటుంది. తన
కొడుకు యెంతో అవధిపడి, పెళ్లాన్ని పిల్లల్నిపోషించి కృశించి పోతున్నాడని, దానికంతాకారణం
కోడలేనని, పెద్దతెలియని అనుమానం.

రెండోది, తన తీరనివాంఛలను, అణుచు కోడానికి అలవాటుపడినయిల్లాలు, కొత్తకోడలు,
అవన్నీ అనుభవించడం చూచేటప్పుడు, తన మనస్సునిజీవితాన్ని తారుమారు చేసుకుంటుంది. సదా ఆచారా

లకిలాంగి, నీతిగా కాలం గడపడానికి అలవాటుపడ్డ అత్తకి, కోడలి అనుభవం అవసరమిగా తోస్తుంది. దీన్ని ప్రాయ్డ్ స్థిరపడిన ఆంతరంగికం అంటారు. (Conditioned Reflex) దీనికి మందేమిటంటే, ఆంతరంగికం స్థిరపడకుండా చేసుకోవాలి. కొత్త వ్యక్తులకి గౌరవంయిచ్చి, తన స్వార్థాన్ని నిలబెట్టుకోవాలి. కోడలిస్వార్థాన్ని గుర్తించాలి. కోడలు అత్తగారిస్వార్థాన్ని పొగడుతూ, దాన్ని అమలులోపెట్టే యత్నాలు చెయ్యాలి.

“ఇంతప్రాద్దక్కా పక్కమించిలేవడం?” అంటుందనుకోండి అత్తగారు.

“అబ్బే లేదండి - ఒళ్లు నెప్పలుగావుందండి—మీరుకూడా అంత తెల్లరగల్లు లేవడంమూలాన్నే, మీకా మెడనెప్పలు...” అని సమాధానంచెప్పాలి. ఈ స్వార్థాన్ని, తీరని వాంఛలనీ, మెల్లగా బైటపడేటట్లు చెయ్యాలి, కొడుకు కోడలూకలిసి.

“మేం సినిమాకు వెడుతున్నాం,”

“వెళ్ళండి, నేరాను” అత్తగారంటుంది.

“మీరు రాకపోతే నేవెళ్లను - మీరుంటేనే సరదా” అనాలి. అల్లాఅని, అత్తగార్ని తీసుకెళ్లక పోయినా యేమీ అనుకోదు.

ఈ పైచెప్పిన సిద్ధాంతాలన్నీ, భర్తలున్న అత్తగార్లకే కాకుండా, భర్తలు పోయినవాళ్ళకుకూడా చాలాభాగం అనువర్తిస్తాయి. పైకాలజీలో, ప్రాయ్డ్ తరవాత పెద్దచెయ్యి, ఆల్ఫ్రెడ్ ఆడర్ (Alfred Adler) ఇతని సిద్ధాంతాలు, విధవ అత్తగార్లకు అన్వయిస్తాయని తలుస్తా కాబట్టి, అవిక్కడ పొందుపరుస్తా.

ఈయనప్రకారం, పురుషులకేకాకుండా, స్త్రీలకికూడా ‘అధికారం’మీద హెజా చాలా వుంటుందని. పురుషుడికి, యితరులమీద ‘అధికారం’ చెలాయించాలని వుండడమే వాళ్ళుచేసే యత్నాలకి, కార్యాలకి కారణం అనితేల్చింది. కథలువ్రాసినా, ఉద్యోగంచేసినా, నటించినా, సంగీతంపాడినా, ఉపన్యాసాలిచ్చినా, రాజకీయంలోదిగినా, శరీరంపెంచినా—వీటిల్లో యేదిచేసినా, ముఖ్యమైనకోరిక అధికారవాంఛ. చెయ్యలేనివాడు కోరికలుకొరవైన అందుకే. అదీ చేతకానివాడు, వ్యాధిగ్రస్తడైనప్పుడు, జబ్బునే ఆధారంగాచేసుకుని, యింట్లో వాళ్ళమీద అధికారం చెలాయిస్తాడు. అంచేతే, “జరుగుబాటుంటే జబ్బుత నుఖంలేద”న్న సామెత.

అల్లాగే స్త్రీలకి అధికారవాంఛ వుంటుంది. అత్తలకు, చదువులు, ఉద్యోగాలు, పోటీపడి అవకాశాలు లేకపోవడంమూలాన, అధికారం యెవ్వరిమీదా చెలాయించలేరు. కొందరు అక్కడికి తెగించి భర్తమీద అధికారం చెలాయిస్తారు, గయ్యాశీగంపలని పేరుపడ్డాసరే. “లోకం పురుషుడికి చెందుతుంది; కాని, పురుషుడు, స్త్రీకి చెందుతాడు” అంటాడు బొక్కేషియో (Boccaccio) భర్తమీద చెలాయించే అధికారం, పిల్లలు పెద్దవగానే, భర్తమీదినుంచి, పిల్లలమీదకు మరలుంది. పిల్లలకూడా పెద్దవాళ్ళయితే తర్వాత, వాళ్ళమీదకూడా దౌర్జన్యంచేసే అవకాశాలులేక, చివరికి కోడళ్ళమీద పడతారు. ఇదీ వాళ్ళపైకాలజీ.

స్త్రీలో సహజపుద్రేకం చాలా తీవ్రంగావుంటుంది. ఆడర్ ప్రకారం, పుద్రేకాలన్నింటిలో తీవ్రమైనదే అధికారవాంఛ. ఇది బైటపడే అవకాశాలులేక, సమయం చిక్కగానే, భయంకరమైన తీవ్రతతో కోడళ్ళమీద చెలరేగుతుంది.

అత్తాకోడళ్ల కలహాలు

కోడలు హడుల్తోవుండాలి; భార్యని యింకా యెక్కడ హడలకొడుతుందోనని కొడుకుకూడా హడుల్తోవుండాలి; కూతుర్ని యెక్కడ హింసిస్తావోనన్న భయంవల్ల కోడలి పుట్టింటారుకూడా హడుల్తోవుంటారు. బామ్మ, తల్లి నేనుంటుందోనని భయపడి మనసులు హడుల్తోంటారు. కోడలుంటే అధికారం చలాయించేందుకు, అన్ని అవకాశాలున్నాయి అత్తగారికి.

భర్త గతింపగానే, విచారంవల్ల మూలపడిన అధికారవాంఛ, కొంతకాలానికి మరి పేట్రేగి పోతుంది. కొడుకుని కని, పెంచి, పెద్దవాణ్ణి చేసిందికాబట్టి, తనకి అతని నిత్యకృత్యాలలో కలగజేసుకు నేందుకు సర్వహక్కులూ వున్నాయనిభ్రాంతి. కేకలెయ్యడానికి భర్త లేకపోవడంవల్ల, విధవ అత్తగార్ల అధికారవాంఛ కోడళ్లమీద మాత్రమేకాకుండా, యిరుగు పొరుగువాళ్ళమీద, కూరలవాళ్ళమీద, నౌకర్లమీద చెలరేగి, అందరి ఆత్మగౌరవాల్ని ధ్వంసంచేసి, తనోచిన్న 'చివర లోజులలోని విట్టోరియా'లాగా, వొక రాజ్యానికి రాణిలాగా ప్రవర్తిస్తుంది.

ఈ వాంచని తగ్గించే మార్గం కనపడదు. పైగా యీవాంఛలు మానవులకి ప్రాకృతికాలు. ఇవి మనుష్యులకు, మృగాలకు, ప్రకృతికివున్న దగ్గర బంధుత్వం తెల్పుతాయి. వీటిల్లో నైతికంగా ఆక్షేపించ వలసిందిలేదు. ఆమాటకొస్తే, స్వార్థాన్ని చంపుకొని, వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మూలించేసుకుని, సన్యాసిలా జీవించడం, సృష్టికి వ్యతిరేకంగా బ్రతకడం అన్నమాట. కాని, వీళ్లు చెయ్యగలిగిందేమిటంటే, యీ అధికార వాంఛ బైటపడేందుకు, నెమ్మదైనమార్గం తెలుసుకోవాలి. అక్కడికి కొందరు విధవత్తగార్లు, దినంలో సగం కాలం బైటికివెళ్లి పురాణంచెబుతూ, కొందిరి శిష్యురాండ్రను పోగుచేసుకుని, తమ అధికారవాంఛ ఆధ్యాత్మికంగా చలాయించుకుంటారు. కొందరు, తీరుబడిగావుంటే జైళ్లకడతారు; కొందరు పుషన్యాసాలకి అధ్యక్షత వహిస్తారు. ఇల్లాల కొత్తమార్గాలు తెలుసుకుని, నూతన కుతూహలం కలగచేసుకుంటే, కోడళ్లని మానసికంగా సంతోషపెట్టిన వాళ్ళవుతారు. అల్లాగే కొత్తసంగతులలో సరదాకలిగిటట్లు చెయ్యాలి. ఇనప్పెట్టె తాళం అత్తగారికీ యివ్వాలి; ప్రతి స్వల్పవిషయానికీ, అత్తగార్లసలహా వుచ్చుకోవాలి. తమకింట్లో ప్రాముఖ్యతలేనట్లు నటించాలి. నటిస్తేచాలు, నిజంగా ప్రాముఖ్యతవాళ్లే వుంచుకున్నా. ఎందుకంటే, కాలంగడచిన శ్రీ హృదయం నటనకి, యధార్థానికిభేదం తెలుసుకోలేదు. మంచిగా వుండటంకంటే, మంచిగావున్నట్లు నటించడం సులభం. సంసారంలో చాలావరకు నటన అవసరం; అని నా గట్టినమ్మకం.

ఈవ్యాసం యింతటితో ముగిస్తున్నా. పైచెప్పిన సిద్ధాంతాలవల్లతేలిన ముఖ్యవిషయం వొకటే వుంది. పురుషుడికిమల్లేనే శ్రీ హృదయంలోకూడా, తీరని వాంఛలనే మృగాలుంటాయి. అవి భయం వల్ల బైటపడవు. అక్కడికి రాత్రిసమయంలో కలలమూలంగా దర్శనం యిస్తుంటాయి. పగలు అవి బైటకిరాకుండా 'తప్పు'అనే తాళంవేస్తాం. అప్పటికికూడా అవిచేసే గర్జనలు పగటిపూటకూడా వినిపిస్తూంటాయి. తెలియకుండా అవిచేసేగర్జనలే కలహాలకీకారణం. అవి ఎట్లాంటి క్రూరమృగాలలో పరీక్షించి వాటినిోరు నోక్కాలి. మరో చిన్నసలహా, కోడళ్లు, అత్తగార్లకంటే మంచివాళ్లని అనిపించుకోడానికి యత్నించకూడదు. మానవహృదయం, యితరుల భాగ్యసంపదవిని యెల్లా నిరసిస్తుందో, యితరుల మంచి తనాన్నీ అల్లాగే నిరస్తుంది. "ఇతరులకంటేకూడా ఎక్కువ మంచిగా వుండటానికి యత్నించిన వ్యక్తి చెడ్డ వాడు" అంటాడు బ్రాడ్రే. (F. H. Bradley.)

కలహాలకీకారణం అత్తలే అన్నానని, యిది చదువుకున్న అత్తగార్లు నన్ను తిట్టనక్కర్లేదు. ఎందుకుంటే, వాళ్ళకోడళ్లకూడా కొంతకాలానికి అత్తలు కాబోతున్నారు కాబట్టి, నే చెప్పినవన్నీ వాళ్ళకీ కూడా సమానంగా అన్వయిస్తాయి. మరోసారి, కోడళ్ళ పైకాలజీ వ్రాయగలనని నమ్ముతున్నాను, అంతే.

ఇంగ్లీషు తెలిసినవారు, యీ విషయాన్నిగురించి యింకా తెలుసుకోవాలనివుంటే, వాళ్లకి సులభమయ్యే ముఖ్యమైన గ్రంథాలజాబితా యిక్కడ వ్రాస్తున్నాను. ఈ వ్యాసంలోనిదోషాలు నావికాని, యీ దిగుత గ్రంథాల రచయితలవి కావు.

- (1) The under world of the Subconscious. (Sigmund Freud)
- (2) Fantasia of the unconscious. (D. H. Lawrence)
- (3) Ego and the Love of power in woman. (Adler)
- (4) Psychology of the Old maid. (Jung & Medowgall)

సేవకావృత్తి

శ్రీయుత అచ్యుతుని వేంకటాచలసతిరావు

- సీ. సోచ్ఛాస్ నిశ్వాస శోభితంభేగాని మరణంబుకంటే దుర్భరము సేవ
తగులఁజెట్టెడు నిప్పు లగవడవేకాని కార్చిచ్చు నడిమంటకాల్పు సేవ
వంకిలవస్తు సంస్కర్ష హీనమెకాని భయదమాలిన్య సంప్రాప్తి సేవ
కాల్సేతి సంకలల్ ఘల్లుమనవే కాని కానరానిది బందిఖాన సేవ
- గీ. నరకమున కేగకుండ నీ ధరణిమీఁద ననుభవంబగు ఘోర యాతనమె సేవ
కడకుఁ బంచపాతకములఁ బొడిచి గెల్పు పాడుసేవ యాటవ మహాపాతకంబు.
- ఉ. ఈవిధి దేహమమ్ముకొను చెంతయు గాసిలి వాసివీసమున్
బోవిడిపొట్ట కక్కురితిఁ బ్రొద్దుటనుండియుఁ జెప్పదెబ్బలన్
వావిరిగా గడించి తలవాదియు వైతరణీ నదీ పరి
స్థావితులట్ల కొట్టుకొను పావులు దాస్యనికృష్ట జీవనుల్.
- గీ. తన శరీరము తనకు సాధనము కాదు తన ఘడియలెల్లఁ దనచేత మనుటలేదు
తన ప్రచారమ్ము తనయిచ్చుఁ గొనుచురాదు దాస్య మనఁగశ్వవృత్తి యదార్థమయ్యె.
- గీ. ఏనాఁ డెవ్వరు పలికిరొ యీ సీచపు దాస్యమున శ్వవృత్తియనుచు హా
యీనాఁడు శ్వవృత్తియె మేలై నెగజ్జె గుక్కకింత హైన్యము గలదే?
- మ. తిరుగున్ గోరికతీర వీధి ననురక్తి దోక జాడించుచున్
విరివిఁ విస్తరియాకులన్ నెమకీ నీవిన్ గాకికెఁ బెట్టకే
వరుసన్ సర్వము నాకివేయు బిరుదంబౌ గ్రామ సింహంబహో
సరిరానేర్తురే? సేవకుల్ శునకహర్షంబన్న సామాన్యమే?
- గీ. ఒక్క పూటేనిఁ దినుఁగాక యొదవదేని యాకులములు దినుగాక యబ్బదేని
బిచ్చమెత్తుగా కీ కుక్క వృత్తియనుచుఁ బిలువఁబడు సేవకావృత్తి వలదు వలదు.

“నరసింహారావుగారు! యీదినం తమపాత్ర నిర్వహణం మహా అద్భుతంగావుంది. మీబోటి నటకులుండబట్టే యింకా నాటకరంగం సజీవంగావుంది. లేకపోతే యీసరికి సినిమాలదాడితో నాటక కళ పూర్తిగా అంతరించేదే.”

నిజంగా నరసింహారావు కళోపాసకుడు. జీవరహితంగా, గ్రంథాల అట్టలమధ్య తలదాచుకొని వున్న పాత్రలకు ప్రాణంపోసి అద్భుతవ్యక్తులుగా తయారుచేసే నాకచక్యం వున్నదాయనకు. ఆ దినం ధరించింది నలపాత్ర. వేలవర్షాలక్రిందట రాజ్యాన్ని, భార్యను, సంపదను, సౌఖ్యాన్ని పోగొట్టుకొని కలిదేవత పైతృచక్రవర్తి సంరంభ భయంకర పాదాలక్రింది నలిగి, కలిగి, వికృతరూపంతో, చివరకి కాలవైపరీత్యాన్నో, కవి చాతుర్యంచేతనో తన పూర్వసామ్రాజ్య వైభవాన్ని, యిల్లాలి అలింగనా సౌఖ్యాన్ని పొందిన నలచక్రవర్తి నిజంగా తల్లికడుపున వుద్భవించి భూముఖంచూచాడో, లేక కవి పూహాప్రపంచంలోనే పుట్టి, పెరిగి, పెద్దయ్యి, ఆ మహాసామ్రాజ్యంలోనే అంతరించాడో మనకు తెలీదు. కాని నరసింహారావు ఆ చక్రవర్తి వేషాన్నిధరించి రంగంలో అడుగుపెట్టాడంటే మాత్రం, సజీవ నివధేశ్వరుడు, తన పూర్వ సుఖదుఃఖాతిశయాలతో ప్రేక్షకుల ముందగిపించేవాడు. దమయంతి ప్రేమబంధాల్లో ఆయన్ని కీలించి, లాలిస్తుంటే అందరి మనస్సు పులకరించేది. అడవుల్లో డుడ్డాగ్రధకు కుమిలిపోతూ, శనిప్రేరితంతో భార్య అర్ధవసనాన్ని సంగ్రహించి, యిల్లాలిని, వనవృక్షాలకు, భయంకర జంతుజాలానికి, సూర్యచంద్రాదులకు అప్పగించి, విచ్చిన్నమై పోతుండే హృదయాన్ని రెండుచేతుల బిగియపట్టుకొని ఒక్కపరుగున భార్య పొంతనుండి పరిగెత్తిన సమయంలో చూచే వారిహృదయాలు, కరిగి కండ్లలోంచి ధారాపాతంగా ప్రవహించేవి.

“తమ ప్రశంసకు నా నమస్కారాలు. నేను నిజంగా ప్రశంసార్హుణ్ణి గానేమో” నన్నాడు. నరసింహారావు జమీందారుగా రందిచ్చిన చేతి నందుకుంటూ.

ఆయన తరువాత ప్రేక్షకులలోనుండిన అధికారులు, యితర పురప్రముఖులు నరసింహాంచుట్టూ మూగారు. ఒక ఉత్సాహపురుషుడు, దమయంతి స్వయంవర సమయంలో వుపయోగించిన పుష్పమాలనుతెచ్చి నరసింహం మెడలోవేశాడు. అందరు కరతాళాలు మ్రోగించారు.

ఆ గుంపును త్రోసుకొని ఒకచిన్నపిల్లాడు నరసింహంపైపు పోయినాడు. వాడికండ్లలోంచి కన్నీళ్లు కారుతున్నై—పెదవు లదురుతున్నాయి. “బాబాయ్! అమ్మకు చాలా కష్టంగావుంది. శాస్త్రులు గారు నిన్ను పిలుచుకొని రమ్మన్నారు.” అన్నాడు గోపాలు డాయన మొఖంపైపు చూస్తూ.

మూడుదినాలనుంచి పద్మావతమ్మకు సరిగాలేదు. ఎప్పుడూవచ్చే జ్వరంలాంటిదే కదా అని మొదటి రెండుదినాలు గంజితంతో యింట్లోవుండే జ్వరంమాత్రం వాడారు. ప్రయోజనం లేకపోయింది. మూడో రోజువుదయం నూటనాలుగు డిగ్రీలవరకు పొంగింది జ్వరం. చిరపరిచితులైన నారాయణ శాస్త్రులుగారిని పిలుచుకొనివచ్చి చూపించాడు నరసింహం.

“అయ్యో! నాయనా! మొన్ననే నాకు కబురంపగూడదుటోయ్. వ్యాధి ముదిరిన లక్షణాలు కనపడుతున్నాయిన్నారే కాస్త్రీగారు. నరసింహం హృదయంలో ఒక్కపిడుగు పడినట్లైంది. భార్య వైపుచూచి ‘పద్మా’ అని పిలిచాడు. ఆమె పెనిమెలు కదపలేకపోయింది. గుండ్రని ఆమె కన్నులనిండా కన్నీళ్లు తిరిగాయి. మంచాన్నాసుకొని తనవైపుచూస్తున్న గోపాలుడివైపుచూచి మరల నరసింహంవైపు చూచింది. అర్థంగ్రహించి నరసింహం మొహానికి గుడ్డ అడ్డంపెట్టుకొని బుడబుడ దుఃఖించాడు.

“దుఃఖిస్తే అవుతుందా నాయనా! అమ్మాయికేమి ఫరవాలేదు. నీవీలా కన్నీళ్లు కారుస్తుంటే రోగికి గుండె చెదిరిపోదూ! గోపాలు చూడూ యెంత బెంగపోయినాడో!” అన్నారు కాస్త్రీగారు.

నరసింహం “కాస్తురుగారు! పద్మకు జ్వరం నెమ్మదిస్తుందా? నా సర్వస్వాన్ని మీ చేతుల్లో వుంచుతున్నాను. పద్మను మఱల అనుగ్రహించాలి నాకు” అన్నాడు.

సాయంకాలానికి జ్వరతీక్షణ కొంచెం తగ్గింది. రోగి నిద్రపోతోంది. కాస్త్రీగారికి ఫరవాలేదన్నారు. ఆరున్నరకు ఒక పిల్లవాడు సుబ్బారావుగారి దగ్గరనుంచి ఒకచీటి తెచ్చిచ్చాడు నరసింహానికి. అంతవఱకు ఆనాటి నాటకం విషయమే మరిచిపోయినాడు యిల్లాలి బెంగలోపడి. ఈ పరిస్థితుల్లో యేం చేయాలో తెలిసిందిగాదు. ముక్కుమీదికి వచ్చివుండే భార్యను విడిచిపెట్టి వెళ్లడమా? లేక తనకు సర్వస్వమూ అయిన కళాదేవి ఆరాధనను విసర్జించడమా?

పద్మను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించి వివాహం చేసుకున్నాడు. తొలుత ఆమె మురిపాలు గురిపిస్తుండే రూపానికి లాంగిపోయాడు. సంసారంలో ప్రవేశించి, అనంత్యమైన ఆమె కోమల మనోద్యాన్యంలో, సుగంధాలీనుతుండే పుష్పాల నేరుకుంటూ ముగ్ధుడైపోయినాడు. తన్ను కాల్చేయాలని ప్రయత్నించే సంఘాన్ని త్నమించాడు, ఆ సౌఖ్యపు మత్తులో.

పిత్రాజ్ఞతమంతా క్షీణించి, సంపాదన సంకుచితమై, కడుపునిండటమే మహా కష్టంగావుండే ఆ కాలంలో తనపద్మను, పద్మా ప్రసాదుడైన గోపాలుణ్ణి చూచుకుంటూ కాలక్షేపం చేశాడు. తనకు పద్మను మించినవా రెవరున్నారీ ప్రపంచంలో!

అయితే కళాదేవి? చిన్ననాటినుంచి తానాదేవతారాధన యేమరకుండా చేస్తున్నాడు. పద్మ బాహుబంధనా సౌఖ్యమెరుగకముందే యీ కళాదేవి మాతృప్రేమను రుచిచూచాడు. తొలినాడే తన జీవిత సర్వస్వాన్ని ఆపె పాదాలముందర నైవేద్యం చేశాడు. అదేవి దీవనాఫలితమే పద్మ, గోపాలురని నమ్మాడు. వారి పోషణలో ఆమెకుమాత్రం బాధ్యతలేదు.

నరసింహం మనస్సును ధృఢం చేసుకున్నాడు. కళారాధన నిలువదు.....

నరసింహం, గోపాలుడితోగూడ యింటికొచ్చేసరికి పద్మావతమ్మ పరిస్థితి చాలా క్లిష్టంగానే వుంది. ఉచ్చాస్య నిశ్వాసాలు బహు కష్టంగా జరుగుతున్నాయి. కాస్త్రీగారు పడకప్రక్కనే కూర్చున్నాడు కూర్చోనున్నారు. తనతల్లి, మంచంప్రక్కన మందులునూరుతూ కూర్చోని, నరసింహాన్ని చూడగానే గొల్లు మని యేడ్చింది. పద్మ కన్నులు తెరిచింది. గోపాలుడు పెద్దపెట్టున ‘అమ్మా’ అని యేడ్చాడు. మఱచంలో కూర్చోని పద్మ కండ్లనుండి కారుతుండే ఉష్ణభాష్పాలను తుడిచాడు నరసింహం. కాళ్ళచేతులు పట్టుకొని

చూచాడు. మంచుగడ్డకు మలే చల్లగావుండిదేహం. దీపం ఆరిపోతున్నదని గ్రహించాడు. ‘పద్మా! పద్మా!’ అని దీనంగా పిలిచాడు. కన్నులు తెరిచి గోపాలుణ్ణి ప్రక్కన కూర్చోపెట్టమని సంజ్ఞ చేసింది, మహాప్రయాసతో. గోపాలుణ్ణి చేయిపట్టుకొని, నరసింహంచేతిలోపెట్టి కన్నీరు కార్చింది. ఆ దుఃఖాగ్రువుల్లోంచి మొలక నవ్వొకటి కనిపించింది. స్వర్గద్వారం ఆపెద్దప్పి కందిందేమా! అంతటితో స్మృతిదప్పి కండ్లు మూసింది. అందరూ గొల్లమన్నారు. సూర్యోదయం కావస్తున్నది. సూర్యదర్శనంతో పద్మ తొడిమను వీడి, రాలిపోతుందా?

కానురుగారు చేయిమూచి యేడువ వద్దన్నారు. ఇంకా అంతా పూర్తికాలేదు.

“నరసింహం! నాచేత నైనమట్టుకు పద్మకు చికిత్సలుచేశాను. ఇంక నీ అదృష్టం. జిల్లా డాక్టరు గారు చాలా తెలివిగలవారంటారు. ఒకమా రెలాగైనా ఆయన్ను పిలుచుకోనొచ్చావంటే, నీ అదృష్టం, గోపాలుణ్ణి నుదుటిరేఖ బాగుంటే, యిప్పటికి ఆయనకు మించిపోదనుకుంటాను.”

పెద్ద డాక్టరును పిలుచుకొని రావాలని నరసింహం అంతకు ముందటిదినమే అనుకున్నాడు. కాని ఆయన పూరకనే వస్తాడా. ఆయన ఫీజు కివ్వాలనినడబ్బు! మందుఖర్చులు!! తన్ను ప్రశంసిస్తుండే ధనాధుల్యలు, తనకేలాటి సహాయముచేయరని అతనికి పూర్వానుభవంవల్ల చక్కగా తెలుసు. తన జీవితాన్ని ధారపోసి పద్మప్రాణాన్ని దక్కించుకోటానికి నరసింహం సంకోచించడు. అయితే పెక మేలా సంపాదించగలడు. దేవుడికృప చల్లగావుంటే పద్మ కులాసాగా వుండకపోతుందా అనుకున్నాడు. కాస్త్రీగారిసలహా మణల అనే పూహలను రేపాయి. గట్టిప్రయత్నం చేయాలని నిర్ధారణచేసుకొని ప్రక్కనుండే తుండుగుడ్డ మీద వేసుకుని బైలుదేరాడు.

అప్పడప్పుడే జనసంచారం సాగుతూవుంది. బాణంలాగ రివ్వుమని ఒకమోటారు ఆరేనిప్రక్కనుంచే పోయింది. దానిలో యెవరో ఆడవాళ్లు కిలకిల నవ్వుతూ కూర్చోవున్నారని మోటారు వెంటనే లేచిన దుమ్ము నరసింహం ముఖంనిండా కప్పేసింది. పక్షులు నూతనోత్సాహంతో పరుగులు వారుతున్నాయి. ప్రక్కనేవుండే మంగలిపీఠినుంచి, సన్నాయి మనోహరంగా వాయిస్తున్నాడో సాధకుడు.

పాండురంగంగారి బంగళా మైలుదూరంలో వుంది. వకీలుగారప్పుడే పండ్లతోముకుంటూ తోటలో కూర్చోని తోటమాలి భార్యకేవో కబుర్లు చెబుతూ నవ్విస్తూ తనూ నవ్వుతూన్నారు. నరసింహాన్ని చూచి మరోకుర్చీ తెప్పించే మిషతో దాన్ని తరిమేశారు.

‘ఏమాయ్! నరసింహం! అలావున్నావు. రాత్రి రావటానికి వీలేకపోయింది. నువ్వారావుగారు డోనార్లు టీక్కెట్టు పంపించారుకూడాను! (నిజంలో ఆ టీక్కెట్టునిచ్చి కొడుకును పంపించారు నాటకానికి) ఏలావుంది నాటకం?’

నాటకవిషయం రెండుముక్కల్లో చెప్పి, తను వచ్చినవని చెప్పాడు నరసింహం. డబ్బుహాట ప్రసావన రాగానే పాండురంగంగారి వైఖరి మారింది.

‘క్షమించాలి, నరసింహం. ఈదినం ప్రదయం మావాడు గుంటూరు పోతున్నాడు. పరీక్షకు మైకం చెల్లించాలట. వాడి చదువుతో నా సంసారమంతా గుల్ల అయ్యేలాగుంది. ఈ కష్టకాలంలో అప్పు.....’

ఇహ వుపయోగంలేదనుకొని నరసింహం లేచిపోయినాడు.

‘జమిందారుగారు, యింట్లో లేరని చెప్పునున్నారు. నన్నేంచేయమంటారు నరసింహంగారు, యింట్లోనూమూలాన్ని ప్రొద్దునలేచినప్పటినుంచి యింటికిపోయేంతవఱకు అబద్ధాలు చెప్పాలిసాస్తున్నది.’

‘వైకమా! గవర్నమెంటు నాకరి చేసే మాబోటివాండగర్గిర రెండవతేది తెల్లవారేటప్పటికి రూక వుండదని తెలియదటోయ్!’

‘అడుగో! అక్కడ నిలుచోసున్నాడే ఆయనే నరసింహారావు. ఈ సమయం తప్పితే మరి మనకు దొరకడాయన. వెంటనే పట్టుకోవాలి’ నన్నాడు బంగారుశెట్టి, అమీనాగారి కోటులాగి, ఆయన భుజం మీదుగా నరసింహంపైపు చూపిస్తూ.

‘మీరేశాండి నరసింహారావుగారు. మీరు బంగారుశెట్టికివ్వాలిసిన ఆరునూర ముప్పై ఐదు రూపాయల ఆరణాలకు మిమ్మల్ని అరెస్టుచేస్తున్నాను. ఇదుగో యిక్కడ కొంచెం సంతకం చేయండి.’

‘అరెస్టా? నన్నా? బంగారుశెట్టిగారు! నా భార్యకు చాలా జబ్బుగావుంది. ఈదినం నన్ను క్షమించారంటే...’

‘నీబోటివాండ్రు చాలామందిని చూచాను. ఇంతకాలంనుంచికూడా, యేదో పెద్దమనిషివికదా అనుకున్నాను. అమీనాగారు! మీపని మీరు చేయండి.’

శైలు గడియారం తొమ్మిది కొట్టింది. దేహస్మృతిలేని నరసింహారావును లోపలకేసి యిసుప తలుపులు బిగించారు.

సాయంకాలం నాలుగుగంటలు. శైలు బైట కుక్కలుమొరిగిన శబ్దం. నరసింహానికి స్మృతివచ్చింది వున్నట్లుండి. యెవరో వెక్కివెక్కి యేడుస్తున్నారు. కండ్లుతెరిచి చూచాడు గోపాలుడు తలుపుకమ్మలను పట్టుకొని రాళ్ల మెట్టుమీద కూర్చొని తనకేసి చూస్తూ యేడుస్తున్నారు. నరసింహం లేచి కూర్చొని, తలుపు కమ్మల సందునుంచి గోపాలుణ్ణి తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

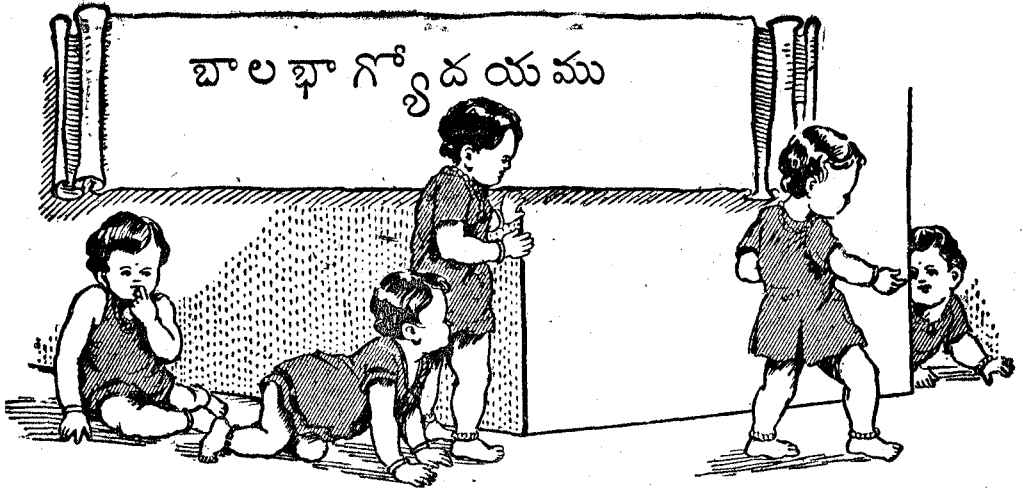
‘బా...బా...య్! అమ్మను ఎ...త్తి...కెళ్లారు. నీ...వు యిం...టికి...రావూ?’ అన్నాడు వెక్కివెక్కి యేడుస్తూ గోపాలు.

‘ఆ! పద్మనా! గోపాలూ మీ అ...మ్మ...ను ప...ద్మా! ప...ద్మా!!.’

ఈ పాపభూయస్థ మైన ప్రపంచంలో నరసింహం ఉచ్చరించిన తుదిశబ్దాలవి. ఉదయాన్నుంచి క్షణక్షణం బిగుసుకుంటూవుండే అతని హృదయతంత్రులు వొక్కపెట్టున పెళ్ళిమని తెగిపోయినాయి. కొట్టిన మ్రూనల్లే విరగబడ్డాయి. మరుక్షణమే, గోపాలుడు అనాధశిశువైనాడు. మాంసాన్ని కొరుక్కుతినే సరహంతకులతో నిండిన ప్రపంచముందు, ముక్కుపచ్చలారని గోపాలుడున్నాడు!

మరుసటిదినం పత్రికల్లో యీలా ప్రకటించారు. ‘ఆంధ్రనటచక్రవర్తి నరసింహారావుగారు నిర్వాణమందారు. ఆంధ్రనాటకరంగానికి నూతనశోభతెచ్చిన మేటి. చిన్ననాడే నాటకరంగంలో ప్రవేశించి, తన జీవితాన్ని, తన ప్రేయసి జీవితాన్ని, యీ దేవీవీరంముందర బలియిచ్చిన త్యాగి. యెనిమిదేండ్ల కుమారుణ్ణి మాత్రం ప్రపంచానికప్పచెప్పి ప్రపంచనాటకరంగంనుంచి నిష్క్రమించారు! ఆ దంపతుల ఆత్మకు శాంతి గలుగుగాక! తల్లిదండ్రులులేని అనాధశిశువును దైవము పోషించుగాక.’

ఆంధ్రలోకం, నరసింహం చేసిన నేపథ్య తగిన సత్కారం చేశాముకదా అని చిరునవ్వు నవ్వి, ఆ కళారాధకుణ్ణి మరిచిపోయింది—

పిల్లి ఉత్తరాలు

బొంబాయి రాష్ట్రము

సర్వముగళా,

మొన్న మాయింటికి ఓ అమ్మాయి వచ్చింది. ఆ పిల్లకి మనమాట అర్థంకాదు. అరవంకూడా తెలీదు. వాళ్లు మహారాష్ట్రులుట. వాళ్లు మాట్లాడేభాష 'మరాఠీ' అంటారు. వాళ్ల ఊరు పూనాకి దగ్గరగా ఉందిట.

పూనా అనేది ఓ పెద్ద పట్టణం. ఇదెక్కడుందో తెలుసా? బొంబాయి రాష్ట్రంలో ఉంది. మన దేశంలో పడమటగా ఉంది ఈ రాష్ట్రం. ఇది రెండు భాగాలుగా ఉంది. ఉత్తరభాగం, దక్షిణభాగమున్ను. దక్షిణభాగంలో ఉన్న వాళ్లంతా మహారాష్ట్రులు.

ఈ మహారాష్ట్రులలో చాలా గొప్పవాళ్లు ఉన్నారు. శివాజీ అనే ఓ రాజు ఉడత ఈ దేశంలోనే. ఆయన ఓ మహావీరుడు. మన మతం అన్నా దేశం అన్నా చాలా అభిమానం ఆయనకి. ఇతర మతాల వాళ్లొచ్చి మనదేశాన్ని ఆక్రమించుకుని రాజ్యం చెయ్యడం ప్రారంభించడం చేత మన హిందూమతం పాడైపోతోందనీ, మన స్వతంత్రం నశించిపోతోందనీ శివాజీ విచారించి, వీటిని బాగుచెయ్యడంకోసం పెద్ద సైన్యాన్ని పోగు చేసుకుని శత్రువులతో పోరాడేడు. ఓ పెద్ద సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. ఈయనకు చిన్నప్పటినుంచీ దేశంమీదా, మతంమీదా అభిమానం ఉట్టిపడేది ఈయనతల్లి. ఆవిడ పేరు జీజీబాయి.

ఈ మహారాష్ట్రంలోనే అహల్యాబాయి అనే ఓ రాణి రాజ్యం చేసింది. ఆడదైనా మగవాళ్ల కంటే ఎక్కువశక్తి సామర్థ్యాలతోటి ధైర్యసాహసాలతోటి రాజ్యం చెయ్య గలిగిందిట అహల్యాబాయి.

మీ యింట్లో దేశనాయకుల ఫోటోలున్నాయి చూడు. అందులో గోపాలకృష్ణ గోఖలే, బాల గంగాధరతిలక్ అనే ఇద్దరి ఫోటోలున్నాయి. వీరిద్దరూ కూడా మహారాష్ట్రులే.

బొంబాయి రాష్ట్రంలో ఉత్తరభాగంలో ఉన్నవాళ్లు గుజరాతీభాష మాట్లాడతారు. గాంధీ గారు గుజరాతులోనే ఉడత. ఎక్కడ ఉడితేనేమి? ఆయనపేరు ప్రపంచమంతా వ్యాపించి పోయింది! అంత గొప్పవాడాయన! అందుకే ఆయనను 'మహాత్మా'డనడం.

బొంబాయిరాష్ట్రానికి ముఖ్యమైన నగరం బొంబాయే. ఈ నగరం చాలా పెద్దది. చెన్నపట్టణానికి బొంబాయికి ఎంతో తేడా ఉంది. చెన్నపట్టణంలో మేడలకి మూడు అంతస్తులకంటే ఎక్కువలేవు. బొంబాయిలోనో! ఆరేసి అంతస్తులు! ప్రతీ అంతస్తుకీ ఎన్నో గదులు. ప్రతీ గదిలోనూ ఎంతోమంది మనుష్యులు. తేనెపట్టులో ఈగలకి మల్ల ప్రతీమేడలోనూ కిటకిటలాడుతో మనుషులుంటారు. ఏంచేస్తారు, ఉండక? ఆనగరంలో మనుష్యులెక్కువ, చోటు తక్కువను. ఇన్ని అంతస్తులుంటే వాళ్లకి ఎక్కడం దిగడం కష్టంకాదూ మరి? ఈ శ్రమలేకుండా, మనుష్యుల్ని అంతస్తుల మీదకి తీసుకెళ్లడానికి, క్రిందికి దింపడానికి ఓ యంత్రం ఉంది. అది ఓ గదికి మల్లనే ఉంటుంది. అందులోకెల్లి నిలబడి మీటు నొక్కతే ఏ అంతస్తు మీదకి పోవాలంటే అక్కడకు పోవచ్చు. ఇలాంటివి చెన్నపట్టణంలో కూడా అక్కడక్కడ కొద్దిగా ఉన్నాయి.

ఈ అంతస్తులుండడం ఒక్కమేడలకే ఆకుకున్నా వేమో! బస్సులకీ, ట్రాములకూ కూడా అంతస్తులే! వాటినిండా జనమే.

ఇన్నేసి అంతస్తుల మేడలున్నా బొంబాయిలో ఉద్యోగాలు చేసేవాళ్లందరికీ ఆ నగరంలో చోటు లేక చాలామంది ఆ చుట్టుపక్కల ఊళ్లలోఉండి రోజూ బొంబాయికి రైళ్లలో వచ్చి పెడుతోంటారు.

ఇంతమందికి ఉద్యోగాలుండడానికి ఈ నగరంలో ఏముందంటావేమో; పెద్ద పెద్ద ఆఫీసులు చాలా ఉన్నాయి ఈ నగరంలో. బ్యాంకులూ, కంపెనీలూ, షాపులూ ఉన్నాయి. అంతేకాదు; బట్టలు తయారు చేసే యంత్రశాలలున్నా యెన్నో. బొంబాయి ఓడలరేవు కూడాను. తెల్లవాళ్ల దేశాలకు వెళ్లాలంటే బొంబాయిలోనే ఓడఎక్కి వెళ్లడం.

బొంబాయిలో మహారాష్ట్రీలూ, గుజరాతీలే గాకుండా ఇంకోతెగవాళ్లు కనబడతారు. వాళ్లని 'పార్సీలు' అంటారు. వాళ్లమతం హిందూమతంకాదు. వాళ్లు అగ్నిని కొలుస్తారు.

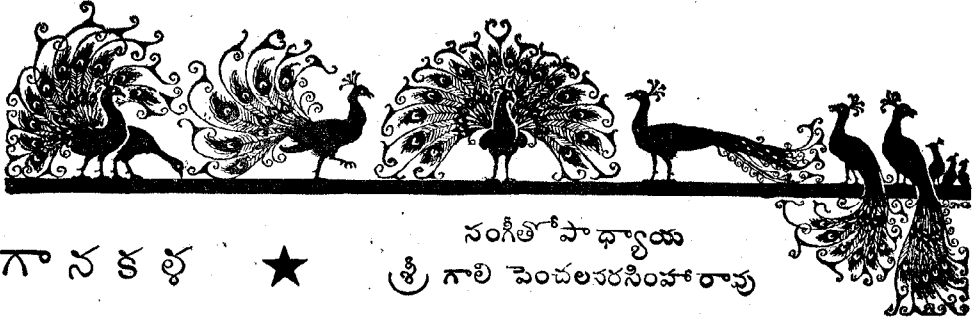
'సక్కుబాయి' సినిమా చూశావుకదా నువ్వు? సక్కుబాయి, యింకాభక్తులూ భజనచేసుకుంటూ, పాండురంగ విఠల్ దేవుడుకోసమని పండరీపురం యాత్ర కెడతారు. ఈ పండరీపురం ఎక్కడుందో తెలుసా? బొంబాయి రాష్ట్రంలోనే.

అమ్మయ్యా, మన తెనుగుదేశానికి బొంబాయిరాష్ట్రానికి ఓ చుట్టరికం ఉంది. ఏమిటో చెప్పనా? బొంబాయిరాష్ట్రమేమో మన గోదావరితల్లి పుట్టినచోటు. ఈ ప్రదేశం మనఊరికి ఎంతదూరమో తెలుసా? తొమ్మిదివందలమైళ్లు! ఎన్నివందల మైళ్లవులేనేమి? అడజన్మ ఎత్తే భర్తతో కాపరంచెయ్యడానికి ఎన్ని వందల మైళ్లదూరమైనా వెనకతియ్యక, పోవలసిందే. నేను పుట్టిలు వదిలేసి నాలుగొందలమైళ్లు రాలేదూ? అలాగే గోదావరీని. అడవాళ్లు పుట్టి పెరిగి, అక్కడిదంతా సారెక్రిందా, కట్నంకిందా తెచ్చి అత్తింటికి చేరుస్తారు. గోదావరికూడా అంతేకదా చేస్తోంటు? తాను పుట్టిపెరిగిన చోట్లలోంచి, ఒండ్రుమట్టి, నీరూ అంతాతెచ్చి, సముద్రం దగ్గరున్న మనకిపెడుతోంది!

మీ అమ్మనీ, అందర్నీ అడిగేనని చెప్పు. నువ్వు బాగా శ్రద్ధగా చదువుకోవాలి నుమా.

చెన్నపట్నం,
1-1-1941 }

పిన్ని.

కానడరాగము - ఆదితాళము

ఆరోహణ : స రి గ మ ద ని స
అవరోహణ : స ని ప మ ప ద ని ద ప మ గా మ రి స

పాడవ వక్రమరాగము

22 వ మేళకర్తయగు “ఖరహరప్రియ” యందు జన్యము.

క్షేలికి నాలుగు అక్షరముల చొప్పున ఘాతసుండి పాడుకొనవలయును

పల్లవి : రామా ! రఘుకుల సుధామ ! శ్రీ॥

రామా॥

అనుపల్లవి : సామాన్యపు మానవునకుయిల

నీమహిమ తెలియగ నేమిజెప్పినఫలమే॥

రామా॥

చరణము : నీ నామస్మరణము ధ్యానంబు జేయుటకు

క్మానాధనాధుడేమి దీనాతి దీనూడేమి

పోనాడక మానసమున నిను

పూనికతో నేవించేటి పుణ్యపురుషులెందరో॥

రామా॥

పల్లవి : రీ ,, - ,, మా గామా మగమా

రా ,, - ,, మాఅరతఱఱు

రీ ,, - ,, నిప మగమా మగమా

రా ,, - ,, అరతఱఱరతఱఱు

రీ ,, - ,, సరిమ గామా మగపమ

రా ,, - ,, అరతఱఱరతఱఱు

నిసరిమప నినిప - మగమా మగమా

రతఱఱరతఱఱు - మరతఱఱఱు

సరిమపదని పమగమా, మగమా

రీసా - రిసనీ

కుల - సుఉధా

రీసా - రిసనీ

కుల - సుఉధా

మరిరిస - రిసనని

కుఉలత - సుఉధత

మరిరిస - రిసనని

కుఉలత - సుఉధత

మరిరిస - రిసనని

,, దా - నీసా

,, మశ్రీకా

,, దా - నీసా

,, మ - శ్రీకా

నీదా - నీసా

అమ - శ్రీకా

నీదా - , నిసా

అమ - , శ్రీకా

నీదా - , నిసా

రతతతతతతతతతత, రతఘ్న	కుడలత - సుఉధత	తమ - , శ్రీక
సరిమప దనీప మగమ గామనిప	మగమా - రిససని	రిసని దానిసా
రతతతతతతతతతతతఘ్న	కుడల - సుఉధత	తతతతమాత శ్రీ॥
అనుపల్లవి: పా , - , మపనీ దానీ మాపా	,, పసా సనీ	రీసా - సారీ
సా , - , మతతతతతత	,, మతనవు	నకు - యిల
నిపా , - , మపనీ దానీ మాపా	,, మపనిస - రిమగామరీస	సాసా - సనిరీ
సత , - , మతతతతతత	,, మతతతతతతతనవు	నకు - యిల
సనిపా , - , మపనీ దానీ మాపా	,, పసా సనీ	రీసా - సాసా
సతత , - , మతతతతతత	,, మతనవు	నకు - యిల
పరిరీ - రీసా - సనిరిస - నిపపా	మాదని - సనిపా	మగమా - రీసా
నిఇమ - హిమ - తెవిలియతగ	నేమిఇజెవిప్పి	నతఫ - లమె
పరిరీ - రీసా - సనిరిస - నిపపా	పదదని - రిసనిప	మగమా - రీసా
నిఇమ - హిమ తెవిలి - యతగ	నెవిమిఇ - జెవిప్పిఇ	నతఫ - లమె
చరణము: రిమమా - , మా మామా మగమా	మపా , - పదనీ పా	మగమా - రీసా
నిఇనా - , మస్తరణతము	ధ్యత , నంబు	జెవియ - టకు
రిమమా - , మా మామా మరిమా	సరిగమ - దనిపా	మగమా - రీసా
నిఇనా - , మస్తర - తము	ధ్యతనంబు	జెవియ - టకు
రిమారీ , సా - సనిరిస - నీదా	సరీరీ , రీ	సరిమగమా - రీసా
క్షృతనాధ - నతధుఉడేమి	దిక్షనా , తీ	దిఇసుఉఉడేమి
రిమారీ , సా - సని నిరిసారిస - నీ , ద	సరీరీ , రీ	సరి పమగమ రీ , స
క్షృతనా , ధనతధుఉఉఉడే, మి	దిఇనా , తీ	దిఇసుఉఉఉడే, మి
పా , - , మపనీ దానీమాపా	,, పసాసనీ	రీసా - సారీ
పో , - , నతతతతతత	,, మతనస	మున - నిను
నిపా , - , మపనీ దానీమాపా	,, మపనిస - రిమగామరీస	సాసా - సనిరీ
పొడి , - , నతతతతతత	,, మతతతతతతతనస	మున నిఇను
సనిపా , - , మపనీ దానీమాపా	,, పసా సనీ	రీసా - సాసా
పొడి , - , నతతతతతత	,, మతనస	మున - నిను
పరిరీ - రీసా - సనిరిస - నిపపా	మాదని - సనిపా	మగమా - రీసా
పుఉనీ - కతో - నెవిం చెవిటి	పుణ్యత - పుఉరు	పుఉలెందాలో
పరిరీ - రీసా - సనిరిస - నిపపా	పదదని - రిసనిప	మగమా - రీసా
పుఉనీకతో - నెవిం - చెవిటి	పుఉణ్యత - పుఉరుఉ	పుఉలెం-దాలో॥ రా॥

చిట్టస్వరము.

రీ , రిమదనిస నిదనిపామగమ	రీస నిరిస నిస	పా , దానిసరి
గామరీస - రిమదాని - మదనిసరి	గామరీస సా	స పాపా సాస

రామా! రఘుకులసుధామ! శ్రీరామా!

★ ఆంధ్ర రాజీమణి రుద్రంబ

శ్రీ ఆచంట లక్ష్మీనరసింహం

కాకతీయవంశ పారావారమున నపర లక్ష్మీవోలే నవతరించి, గణపతిదేవుని యల్లారు ముద్దుబిడ్డయై బెరిగి, వీరోచిత ఖాత్ర విద్యలనెల్లనేర్చి, పితృదేవుని యనంతరము సువిశాల ఆంధ్రసామ్రాజ్య సింహాసీతి నధిష్టించి, నిజపరాక్రమాజ్ఞానులై యెదురు తిరిగిన సామంతులను, శత్రురాజులను, వారి ప్రచండ వైన్యములను, అపర దుర్గావతారమో యనున ట్లేదిర్చి, యాంధ్రనిర్వృత పరాక్రమమును రుచిజూపి, శత్రువాహినుల బలాయితలచేసి, వారిచే నరికప్పుములగొని, విజయ స్తంభమును నాటి మరలి “సర్వోర్వీశ కిరీటకుట్టిమతటి విన్యస్త పాదాంబుజయై” యనేకదాన ధర్మములతో, సత్కార్యములతో శాంతిని సుఖసంపత్తులను సమకూర్చి జనుల నానందాబ్ధిదేల్చి జగదంబయై, విదేశీయులు వైతము మెచ్చుకొనునట్లాంధ్ర సామ్రాజ్యమును కిరి సంవత్సరముల కాలము శాసించి, భారత మహిళాలోకమునకును, విశేషించి యాంధ్ర నారీలోకమునకును, ధ్రువతారయై, యఖండ యశస్సును సంపాదించిన పావనమూర్తి, రుద్రమదేవి.

★ జన్మము, బాల్య శిక్షణ ★

ఈమె జనకుడు గణపతిదేవ మహారాజు. తల్లి సోమాదేవి. మహారాజున కీమె యేకమాత్ర పుత్రి యని కొందరును, యీమెకు గణపాంబయను సోదరి యుండెనని మరి కొందరును చెబుచున్నారు. క్రీ. శ. 1220-25 సంవత్సరముల నడుమ నీమె జన్మించినదని చరిత్రకారుల యభిప్రాయము.

ఈయను సురూపయనియు, బాల్యమునుండియు బరమ గంభీరరాలనియు శాసనములు వగైరా యాధారములవల్ల చెలియుచున్నది.

ప్రఖ్యాతుడగు విశ్వేశ్వర శివదేశికుడను వైవాచార్యునికడ నీమె విద్యనేర్చెను.

మగసంతతిలేమి, గణపతిదేవు డీమె దన యనంతరము దగిన యారసురాలు గావలెనని, రాజకుమారిచిగ విద్యలన్నిటిని, విశేషించి, ఖాత్రవిద్యలను గారవమున నేర్పించెను.

ఈమె రుద్రమదేవుడను నామమున పురుషరూపిణియై, యశ్వమునధిష్టించి, యనుదినమును తండ్రి సభకేగి రాజకార్యములలో పాల్గొనెడిదనియు, యాయనజీవితకాలమున నీమెయనేక యుద్ధములలో బోరాడెననియు, 1245 నుండి 1258 వరకును దండికూతుండ్రువురును గలసి పాలించినది చెలియుచున్నది.

ఈమె భర్తనుగూర్చి మెచ్చువివరములు చెలియకపోవుట విచారకరము. ఈయన చాళుక్యవంశీ యుడగు నిందుశేఖరుని పుత్రుడనియు, పేరు వీరభద్రేశ్వరుడనియు, నీయన యొక సామంతుడనియు మాత్రమే చెలియుచున్నది.

ఈయన యిల్లరికముండెననియు ముమ్మడక్క యుమ్మక్కలను నిరువురు కుమార్తెలు జన్మించిన యనంతరమీయన యావనముననే మరణించెననియు నాంధ్రచరిత్రకారులు నిర్ణయించిరి.

★ రాజ్యారోహణము - సామంతుల తిరుగుబాటు ★

గణపతిదేవుడు స్వర్గస్థుడు కాగానే, ఆయనయిచ్చానుసారము రుద్రమదేవి, రుద్రదేవ మహారాజును నామాంతరముతో సింహాసన మధిష్టించి, రాజ్యచక్రము నడుపజొచ్చెను.

ఆంధ్ర సామ్రాజ్య భాగ్యచక్రమును నొకరమణీమణి నడుపుటయు, తామామె పాదములకు తల లాగుటయు, నుద్ధతులగు సామంతులకు కంటమయ్యెను. కాన తమస్వాతంత్ర్యమును బ్రకటించుటకును, వీలు న్నచో నాంధ్రసామ్రాజ్యమును చేతనైనంతవరకు చేజిక్కించుకొనుటకును నిది మంచియదనని, వారుభావించి, నలువైపులనుండియు నొక్కుమట్టి దిరుగుబాటొనర్చిరి. వీరిలోమూడవ కులొత్తుంగుడు, సిద్ధదేవచోడుడు, కేశవదేవుడు, సోమిదేవుడు, అల్లగంగు, మల్లిఖార్జున దామోదరుడు మొదలగువారు ముఖ్యులు.

ఈ బెదరింపులకు ధీరయగు రుద్రమదేవి యావంతయు నధైర్యపడలేదు. స్వామిభక్త పరాయణులును, నవక్ర విక్రమధుర్యులునగు నన్నునుదేవుడు, ద్రిపురాంతకుడు నను సేనానుల తోడ్పాటున శత్రువుల పై బడి, వారి సైన్యములను చించి, చెండాడి పరాజితుల నొనర్చెను. శత్రువులు దిక్కునకొకరుగా బరువెత్తిరి. శాంతి నెలకొనలేదు. మరొక దిక్కునుండి దేవగిరి రాజగు మహాదేవరాజు 3 లక్షల యోధులతో తల్లివచ్చి యోరుగల్లు దుర్గమును ముట్టడించి, 15 దినములు ఘోరయుద్ధమొనర్చెను.

రుద్రమదేవి మొక్కజొని ధైర్యసాహసములతో యపూర్వోత్సాహముతో, విక్రమోపేతులగు దన సేనానులయు, సామంతులయు, సహాయసంపత్తితో బోరును దీప్తముగ సాగించెను. మంత్రకాశలమున, వారిని బురిగొల్పుటతో దృష్టినిండక, స్వయముగ సర్వసైన్యాధిపత్యమును వహించి, శ్వేతాశ్వరూఢయై, ఆయుధ ధారిణియై, రణరంగమునకురికి, తండ్రి పతండ్లములుగా శత్రువులను నేలగుల్చి దిగ్భ్రమకలిగించెను.

వీరవిహారము సల్పుచున్న యా మెయొక్కయును, నామె సైన్యముల యొక్కయు ధాటికాగజాలక, యాదవ సైన్యములు పలాయనములయ్యెను.

తేజోమూరియైన రుద్రమదేవి, లభించిన విజయముతో తృప్తినండక మున్నుండునైతే మేరును, నాంధ్ర సామ్రాజ్యము వంక దేరి చూడకుండ, గుణపాఠము గరపుటకుగాను, శత్రు సైన్యములను దేవగిరివరకు వెనుదరిమెను. అంతట మహాదేవ రాజీమెను శరణుజొచ్చి కోటిద్రవ్యము నపరాధముగా జెల్లించెను. దేవగిరి రాజ్యపు సరిహద్దున నీమె దన విజయగాధను చెలుపుచు నొక విజయస్తంభమును, శిలాశాసనమును నాటి, ఆంధ్రజోదల జేజేధ్యనులతో రాజధానిని బ్రవేశించెను. ఈమెయందు రాజతంత్రజ్ఞతతోబాటు, అకుంత ములగు ధైర్యసాహసములును, యుద్ధ నైపుణ్యమును నిమిడియుండుట తెలుగుతల్లి భాగ్యము.

ఈ విజయముతో నిక సామంతుల పటాటోపము, ఔద్ధత్యము బూర్తిగా నణగిపోయెను. ఒకసారి మహారాజ్ఞి కూతురగు ముమ్మడమ్మ సంతాన కాంక్షియై వడ్డెపల్లి వినాయకుని గొలువనరిగి, యచట గొన్ని దినములుండి దిరిగివచ్చుసరికి, సవతికొడుకులగు మురారిదేవుడు, హరిహరుడును దుర్గమ్మాకమింప, స్వామి భక్తులగు సేనానులు, సైనికుల సహాయమున వారి నశ్రమమున నోడించెను.

★ నాటిరాజ్య వ్యవస్థ ★

శత్రువుల యుద్ధవ మడగినంతనే, 'యామె చల్లని పాలనమున సామ్రాజ్యమంతటను శాంతి యోలలాడ జొచ్చెను.

ఆంధ్రరాజ్యమున రుద్రాంబ

తన రాజధాని శత్రువుల కభేద్యముగానుండు నట్టిమె యొరుగల్గు దుర్గమును బాగుచేయించెను. దుర్గమును విస్తరించి, చుట్టును భూమికోటను గట్టించెను. దానిచుట్టును లోతైన యగడ్డను ద్రవ్వించెను. పుట్టకోటకు, రాతికోటకు నెన్నియో బురుజులు, గోనులు, నిడ్లు గట్టించెను. శత్రువులు ముట్టడించినప్పుడు లోనివారు ఘోరముగా పైకెక్క గలుగుటకుగాను, రాతిగోడకు లోభాగమున మెట్లు గట్టించెను.

దుర్గ రక్షణమునకుగాను, కొమ్మకు యిద్దరు, బురుజుకు ఏబదిమందియు, నిడ్డికి నూర్గురును, గోనుకు అయిదువందలమంది వంతున, రక్షణభటు లేమరక గాచుచుండిరి.

సామ్రాజ్య రక్షణమునకీమె నవలక్ష ధనుర్ధరులను బోషించెడిదని ప్రతీతి. తెలుగుల స్వేచ్ఛా పతాక మాకసమంటిన ధోజులవి!

★ రాజ్యపాలనము ★

రాజనీతిజ్ఞులు, శౌర్యధుర్యులునగు ముక్తి, నేనాధ్యక్షులు రాజకార్యములు నిర్వహింపుచుండ, ప్రీతి పురస్కరులగు బ్రజలు దోడ్పడుచుండ, నీ మహారాజు తన కాలమునంతను ప్రజాక్షేమమునకు వినియోగించ జొచ్చెను. లెక్కలేనన్ని సత్కార్యముల నొనర్చుచుండెను.

ఈమె యొసగిన దానములకు, నిర్మించిన యగ్రహార వాసీకూపాదులకు లెక్కలేదు. స్వయముగా నిర్మించిన వానినేగాక పితృదేవుడు నిర్మించిన తటాకాదులపైత మీమె శ్రద్ధతో బోషించుచుండెను.

ఈ సందర్భమున నీమె యొనర్చిన నొక యత్యంత ముఖ్యమగు ధర్మమునుగూర్చి చెప్పవలసియున్నది. ఈమె శైవాచార్యుల కొసగిన యగ్రహారమునందొక ధర్మ ప్రసూతికాలను నిర్మించెనని, అదియే భారతదేశపు మొట్టమొదటి ప్రసూతికాలయనియు తెలిసికొనుటకు, ఆంధ్రులు సకారణముగా గర్వింపవచ్చును. మరియు నచటగల యన్న సత్రమునందు పంచములకు పైతమన్నదాన మొనర్చెడి వారన్నసంగతికూడ యంతటి ఆనంద దాయకమే.

నాటి కాకతీయ సామ్రాజ్యము పాలేరు గోదావరులమధ్యను, పడమటి కనుమలవరకు వ్యాపించి యుండెను. (మరి కొందరు కాకతీయుల సరిహద్దులు ప్రస్తుత ఆంధ్రజిల్లాలన్నిటికి కడపటనుండెనని వ్రాసి యున్నారు. ఇట్టి సామ్రాజ్యము నీమె “ఖిలవర్జితముగాను, చాతుర్వర్ణములసీతి దప్పకుండను” రక్షించెను.

కాకతీయ సామ్రాజ్యమును, ఓరుగల్లు, నగరమును స్వయముగాదర్శించిన ఇటలీ యాత్రికుడు మార్కో పోలో యీమె రాజ్యపాలనము నిట్లు ప్రశంసించియున్నాడు.

“ఈమె తన పూర్వులవలెనే ధర్మమును, నీతిని కాపాడి, దేశమునకు శాంతినిగల్పించి, తనప్రజలచే మిక్కిలి భక్తిపూర్వకముగా గొలువబడి, ప్రేమించబడుచు, చిరకాలము పరిపాలనమొనర్చెను. ఈమె కాలము నందంతకు బూర్వములేని వ్యవస్థలు పైతమేర్పాటు చేయబడెను.”

శిల్పము, చేతిపనులు, చిత్రలేఖనము మిగుల నభివృద్ధిలో నుండెను. కవులకు రాజాశ్రయము విస్తారముగా నుండెను. రంగనాథ రామాయణ మీ కాలముననే రచింపబడెను. జనులెల్లరీమె “నంబా”యని పిలుచుచు, తమ కృతజ్ఞత దెలుపుట కీమెపేర రుద్రవరములు, నంబాల యగ్రహారములు పెక్కులు నిర్మించిరి. దేశము పెక్కుభాగముల నీ నామములు నేటికిని నమలులానుండి, నీయంబ యమరకీర్తిని చాటుచున్నవి.

ఈ విధముగా నీమె పాలనము శత్రుభయంకరమై, జనరంజకమై, జగద్విఖ్యాతమయ్యెను. అశేషభారత వర్షమందైనను, అన్ని విధముల నీమెతో బోల్చదగినవారు రాణి యహల్యాబాయి తక్కు యొరులు లేరు.

★ ఆకాలపు ఆంధ్రదేశ వ్యాపారము ★

ఇందును గూర్చి పైన పేర్కొనబడిన మార్క్స పోలో యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.

“ఈ రాజ్యమున శ్రేష్ఠమై, సన్ననైన వస్త్రములు వడికి, నేయబడుచున్నవి. వీని విలువ చాల యధికము. నిజముగా నీ బట్టలు సారైపురుగు జాలెవలె నుండును. వీనిని ధరించు ముచ్చటపడని రాజుగాని, రాణిగాని ప్రపంచములోలేరు. మచిలీపట్టణము, పరిసరములును మస్లిన్ బట్టలకు, రంగు చీటీలకు బహు కాలమునుండి ప్రసిద్ధిగాంచినవి. ఓరుగల్లు జిల్లా కూనసముద్రమున గ్రామమున, శతాబ్దములనుండి ప్రసిద్ధి వహించిన డెనున్న నీ కత్తుల కవసరమగు యినుము లభించుచున్నది.”

మచిలీపట్టణము, మోటుపల్లి రేవులద్వారా విదేశములలో హెచ్చుగా వ్యాపారము జరుగుచుండెను. దిగుమతులపై వివిధములగు సుంకములు విధించబడుచుండెను.

★ చరమదశ ★

వైభవోపేతమగు నీమె పాలనము క్రీ. శ. 1258 నుండి 1296 వరకు 38 దీర్ఘ వత్సరములు సాగెను. (37 సంవత్సరములని డాక్టరు హేగుగారి మతము.)

ఈమె తండ్రియభిమతము బ్రకారము, మనుమడగు బ్రతాపరుద్రుని దత్తచేసికొని, క్రీ. శ. 1290 నుండియు నాతని రాజ్యకార్యములలో బ్రవేశపెట్టి, తాను ధార్మిక చింతాపరయ్యైయుండి, క్రీ. శ. 1296 సంవత్సరమున శివసాయజ్యమండెను. (ఈమె 80 సంవత్సరములు జీవించెనని ప్రాచీనగాథల మతము)

చరిత్రకాలమున, భారతవర్షమందు రాజ్యపాలన మొనర్చిన మహిళామణులలో నీమెయే యగ్రే సర. విదుషియై, నిష్కలంక చరిత్రయై, పరిపాలనాకాలము దీర్ఘమై, యవసానము శుభోదంతమై యుండుటయు నీరాజ్యమణి జీవితమునకు శోభగూర్చుచున్నది.

స్త్రీజాతి కలంకారప్రాయమైన యీమెనుగూర్చి విద్యానాథ మహాకవి యమృతవాక్కులను, శ్రీపాటిబండ్ల మాధవశర్మగారి యుత్తేజితమగు నొక పద్యమును యిట నుదహరించి, యీ వ్యాసమును ముగించుచున్నాను.

శ్లో. యోరుద్రోరజతాచలేనీతి మగా దర్ధాంగనారిః పురా సోయం సంప్రతికాకతీశ్వరకులే సర్వాంగనారి నీతం ।

(కైలాసమునందు అర్ధనారీశ్వరుడైన రుద్రుడు కాకతీవంశమున పూర్తిగా స్త్రీయైయవతరించినాడు)

నీ. కట్టించితివి వరంగలుచుట్టు చుట్టిరా మృత్తికామయ మైనభిత్తి యొకడు
త్యవ్వించితివి మహోత్తల తాలకురుట్టి ఖాదఘ్నమైన యగడ్డ యొకడు
ఉద్ధరించితి విభ్రంశోన్మృఖుడైన స్త్రీజాతి నిర్మలయశః కేతనంబు
గార్వించితి కనీడందేభముల దానధారచెక్కుల జిడ్డుదేరునట్లు

ప్రజల బాలించితివి రామరాజ్యమునకు
సాటియని చెప్పవోదగ్గ శాంతిగూర్చి
సలిపితివి నిశ్చలము బ్రహ్మచర్యదీక్ష
రుచిర సద్గుణనికురుంబ । రుద్రమాంబ ।

P.V.

శాశ్వతం? - అశాశ్వతం?

క్రిమిటి సి. రత్నావతి

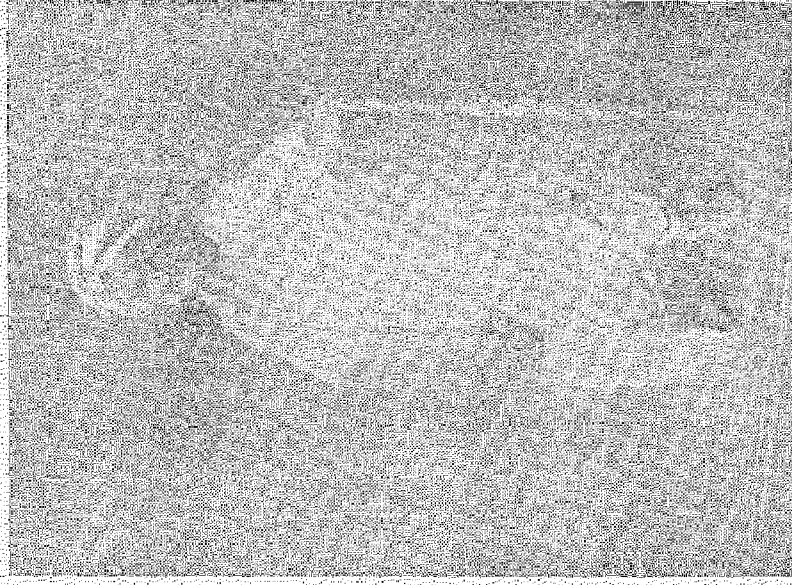
ఇటీవల జరిగిన పోలీస్ ప్రయోగ కల్యాణ ప్రదానోత్సవ
సందర్భంగా ఈ సమితి తరఫున కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాము.

అధ్యక్షుడు, ఆంధ్ర సమితి కార్యదర్శి

అల్లం కృష్ణ మునియ్యారావు

అధ్యక్షుడు

ప్రభుమూర్తిరావు.

జే.కె.సీ.మ.శ్రీ

ప్రభుమూర్తి మునియ్యారావు కుటుంబం

(గతసంచిక తరువాయి)

విధవావివాహము లేకుండు విషయమును జింతింప బూనుకొనిన, ప్రథమ వర్ణవ్యయమున-శ్రీల సంఖ్య పురుషులకంటె నత్యధికము. ఒక వైపున పురుషుల సంఖ్య తక్కువగుటవలన విధవ-వివాహము కొఱకు భర్త దొఱకుట కష్టము; అందువలన విధవకు కష్టము-ఇంకొకవైపున కుమారి (అవివాహిత) భర్త-సమస్య. ఇప్పుడు మీ ముందట విధవావివాహము లేక కుమారి వివాహము అను సమస్యలలో నొక్కటి వచ్చి పడి తీరును. ఇప్పుడు మరల ఆ పూర్వ విషయమును మరల స్మరింపుము, భారతీయుని మనస్సు సంఘ-తాంత్రికము వారనునది, 'చూడుడు, కుమారి సమస్యతో తులజాచిన విధవా-సమస్యగౌణము.' ఏమి? ఏలయన వారొకపరి ఈ సుయోగమును బొందియుండిరి. వారు వివాహమాడిరి. భర్తవియోగమున వారి సుయోగమును బొందియు పోగొట్టుకొనిరే. కాని ఒకసారి స్థిరభావమున కుమారికల విషయమును జింతింపుము. వారు వివాహయోగము నొక్కసారియును బడయలేదు. ఒకనాటి సంగతి నామనస్సున నున్నది. ఆక్స్ ఫర్డ్ స్త్రీటున పడియైన తరువాత వేలకొలది యువకులు జూరునకు ఆరుగుటగాంచి ఒక ఆమెరికన్ వచించెను. 'వీరికి వరులెట్లు లభింతురాయని భావించుచున్నాడను.' అందువలన భారతీయులు విధవకుల జెప్పవది. "మీరొక సారి సుయోగమును బొందితిరి. మీకు సంభవించిన ఈ ఆకస్మిక దుర్ఘటనకు మేము వాస్తవముగ వ్యధితులము. కాని, ఉపాయ మేమియును లేదు. ఇప్పుడు అన్యకుమారికలు వివాహ సుయోగమును ప్రతీక్షించుచున్నారు."

ఈ విషయమున ధర్మమేమి చెప్పనో, చూతము. ధర్మ మరుదొంచినది సాంత్యనమును గొని. ఒక విషయమును మీరు గుర్తించుకొనవలెను. మా ధర్మ మొసగు ఉపదేశము, వివాహము మంచిదికాదు. అది కేవలము దుర్బలుల కొఱకు. యదార్థధార్మికు లెన్నడును వివాహమొనర్చుకొనరు. వారు పురుషులేయగుదురు గాక లేక స్త్రీలే కానీ ధార్మికులగు స్త్రీలు వచించునది, 'భగవంతుడు మాకు దానికంటె సమున్నతమగు సుయోగము నొసగినాడు, వివాహ మొనర్చుకొననేల? భగవంతుని పూజార్చనల సల్పెదను, మనుష్యుని కామింపనేల?' అవశ్యమందఱును భగవంతునికి మనస్సును సమర్పింపజాలరు. కొందరిటిపట్ల ఇయ్యది సంపూర్ణముగ అసంభవము; అందువలన వారు కష్టము ననుభవింతురు. కాని, తక్కినవారు వీరి కొఱకు అవయవేల? ఇప్పుడు మీరు విచారింపుడు. కాని, భారతవర్ష ముయొక్క అభిప్రాయ మియ్యది.

ఇప్పుడు మేము నారియొక్క కన్యావస్థను గుఱించి ఆలోచింతుము. హిందువుల సంసారమున కన్యను గుఱించియే అన్ని ఇబ్బందులు కన్యా, వర్ణము-ఈ రెండును హిందువుల సర్వనాశన మొనర్చును. ఏమన, వారి కొకే వర్ణమున, మరల నందు ఉపయుక్తశాఖతో వైవాహిక సంబంధ మొనర్పవలసియుండును. అందువలన, ఆడపిల్ల వేవాహమొనర్ప తండ్రి అనేక సమయముల 'చికారి'యగును. వరుని తండ్రి పిలుసు గ్రహించి, వధువుయొక్క తండ్రి సమకూర్ప, అంతయును కోలుపోవునంత, కట్నము నడుగును. హిందువుని జీవితమున కన్యను గుఱించియే సమస్యలన్నియు. ఇంకొక విషయమును మీరు లక్షింపుడు. సంస్కృతమున ఆడపిల్లను 'దుహిత'యందురు. శబ్దముయొక్క వుత్పత్తి ఇయ్యది పురాణకాలమున పరివారమున ఆడపిల్లయే గోదోహన మొనర్చెడిది. అందువలన, దోహరకమగు 'దుహి' ధాతువునుండియే దుహితృ శబ్దము వచ్చినది. దుహితృశబ్దము ప్రకృత పక్షమున గోదోహన కారిణినే తెల్పును. కాని తరువాత గోదోహనకారిణి

దుహితృ శబ్దమునకు నూతన అర్థము సృజింపబడెను. దాని ద్వితీయ అర్థము, సంసారమునందలి సారపదార్థమును దోహద మొనర్చునదని.

సంఘమున ఇయ్యవి భారతీయవారియొక్క విభిన్న సంపర్కములు. మాతయొక్క సాసము సర్వోన్నతము, తరువాత భార్యది, పిదప దుహిత అని నేను మీకు చెప్పియు యుంటిని. ఈ విభాగములన్నియును కడుంగడు జటిలములు, దుర్బోధ్యములు. చాల ఏండ్లు ఆ దేశమున వసించినను విదేశీయుల కయ్యవి బోధపడుట చాల కష్టము.

మేము గురుజనుల సమక్షమున భార్యతో మాట్లాడెము. కేవలము చిన్నవారి ఎదుటను ఏకాంతమునను సంభాషింప జెల్లును. నేను వివాహితుడైన కేవలము చెల్లెలు తత్సంతానము ముందరనే భార్యతో సంభాషించెదవాడను. సోదరితో ఆపె భర్తను గుఱించి ఏమియు మాట్లాడ చెల్లదు. సంగతి ఇయ్యది. మేము సన్యాసులజాతియను అభిప్రాయము నిరంతరము సమస్త సంఘముయొక్క ఎట్టఎదుట కనబడుచున్నది. వివాహ మొకత అపవిత్రము, ఒకంత నికృష్టము అని జనుల అభిప్రాయము. అందువలన ప్రణయ విషయముల గుఱించి ఏవిధముగనైన సంభాషింపగూడదు. మా జ్యేష్ఠ-సోదరిసోదరులు, మాత లేక తదితర గురుజనుల ముందర ఏదైన ఒక నవలనుగూడ చదవగూడదు; వారెన్నలైన ఎదుటకు వచ్చిన దానిని మూసి వేయవలెను.

అన్నపానముల విషయముగూడ ఇట్లే; గురుజనుల ముందు మేము తినము. స్త్రీలుగూడ పిల్లలు, లేక సంపర్కమున తమకంటె చిన్నవారి ముందుగాక, తదితర పురుషుల ముందు తినరు. స్త్రీలు నడుపునది, 'భర్త ఎదుట కరకర నమిలి మ్రింగుటకంటె, మరణము మంచిది.' కొన్నిపట్ల సోదరిసోదరులు కలసి భుజింపవచ్చును. నేనును నా సోదరియును భుజించుచుంటి మనుకొనుదు. అప్పుడు హఠాత్తుగ ఆపె భర్త ద్వారమున నిలబడిన, వెంటనే ఆపె భోజనమును నిల్పును, భర్తగూడ తొందరగ అటనుండి వెడలిపోవును.

ఈ ఆశ్చర్యకర ఆశ్చర్యకరములగు ఆచారములన్నియు, ఆదేశపువి; వీటియందు కొన్నిటిని నే నవివాహితుడనగుటవలన స్త్రీ విషయకములగు విషయముల సంపూర్ణముగ నెఱుంగను. మాత, సోదరివిషయముల నెఱుగుదును. ఇతరుల భార్యల విషయము కొంచెము చూచితిని; దీనినుండియే నేను గ్రహించిన విషయముల నన్నిటిని మీకు జెప్పచున్నాడను.

విద్యాసంస్కృతులు సంపూర్ణముగ పురుషునిమీదనే నిర్భరపడుచున్నవి. అనగా, పురుషులు ఉన్నత విద్యను బడసినచోట స్త్రీలుగూడ బడయుచున్నారు. పైగా, పురుషులు విద్యను బడయనిచో, స్త్రీలుగూడ బడయరు. హిందువుల ప్రాచీనరీతి ననుసరించి పూర్వమునుండియు, భూమి సాధారణ సంపత్తిగ పరిగణింపబడుచున్నది; మీ భాషలో నయ్యది సర్కారువారిది. భూమిమీద ఎవ్వటికిని వ్యక్తిగతమగు హక్కులేదు. భారతమున భూమిపన్నె రాజస్వము. అక్కడ ప్రతివ్యక్తియు సర్కారువారినుండి భూమిని బొందును. భూమిమీద ఎవ్వటికిని వ్యక్తిగతమగు హక్కులేదు.....

మీలో హైస్కూల్ స్టెన్సర్ పుస్తకముల జదివినవారు మత—శిక్ష (Monastery system & Education) అననేమో ఎఱుంగుదురు. ఇది ఒకప్పుడు యూరప్ న బరిక్షింపబడినది; కొన్నితావుల దీనివలన నుఫలమే ఫలించినది. ఈరీతి ననుసరించి ఒక పండితుని ఆధీనమున ఒకస్కూలు ఉండును. గ్రామవాసులు దాని ఖర్చును భరింతురు. ఈ పాఠశాలలు ప్రాథమికశిక్ష నొసగును. మా విద్యా—ఉపాయములన్నియును అత్యంత సరళములు. ప్రతి విద్యార్థియు కూర్చుండుటకు ఒక చిలుచాపను దీసికొనిపోవును. మొదట లేఖన. పత్రములు తాటియాకులు. ఏమన, కాగితములు, వారి పక్షమున, అధికమాల్యములు. ప్రతి విద్యార్థియును చాపనుబరచి కూర్చొని, తన సిరాబుడ్డిని, పుస్తకమును వెలికిదీసి, వ్రాయుట నారంభించును. పాఠశాలలో లెక్కలు, కొంచెము సంస్కృత వ్యాకరణము, సామాన్యభాష చెప్పబడును. (సకేషము)

పాత పాటలు

[ప్రాచీనుల పాండిత్య ప్రతిభ, కవిత్వనైపుణి ప్రబంధాది రచనలలోనే గాక, పల్లె పాటలు, పద్య ములలోకూడా అమితముగా నున్నది. ప్రబంధ రచనలవలె నివి గ్రంథస్థములుగా లేని కారణము చేతను, వాడుకలో మాత్రమే నిలిచియుండుటచేతను, యివి సశించిపోకుండ నేకరించుట ఎంతయు మన ధర్మము. ఇట్టి వాటిని సంపాదించి పంపిన కృతజ్ఞతతో 'గృహలక్ష్మి' ప్రకటింపగలదు.]

శ్రీ లక్ష్మీగౌరుల సంవాదము

గారిదేవి నీ శంభునిగళమున నలువేమమ్మా

నారీమణి విష్ణుదేవుడు నలుపుగాడటె యెకొమ్మా

॥ ౧ ॥

పంకజాక్షి నీ శంకరు కరమున జింకలున్న వేమమ్మా

శంకలేక నీ వనమాలి జింకనేసెనె యెకొమ్మా

॥ ౨ ॥

ఇందువదన నీ వల్లభునికి సగమాడరూప మేమమ్మా

ముద్దుగొమ్మనీ పెన్నిటి మును మోహినిగాడటెయో కొమ్మా

॥ ౩ ॥

పార్వతిదేవి నీ విభునిపై పాములున్న వేమమ్మా

క్షేత్రతనయనీ మురహరి మానుగాడటెయో కొమ్మా

॥ ౪ ॥

ఎగ్గులేక నీకాంతుడు జగమున భిక్షు మెత్తుటేమమ్మా

పంతముతో బలిచక్రవర్తి నడుగలేడటెయో కొమ్మా

॥ ౫ ॥

సిగ్గులేక నీ పెనిమిటి మునలెద్దు నెక్కుటేమమ్మా

పన్నగశాయి రేపల్లెవాడలో పశువులగాయడె యెకొమ్మా

॥ ౬ ॥

పార్వతి లక్ష్మీదేవుల వాడులు పలుకులయినవేమమ్మా

విన్నవారికి విష్ణులోక కైలాసమ్ము లబ్బునె యెకొమ్మా

॥ ౭ ॥

—ఒంగోలు వేంకటరంగయ్య

చలన చిత్రాలు

నవ్యకళ కాంతులకీ, నవనవోజ్వల భావరూపానికి ఆటపట్టు నవ్యకళావారి 'మీరాబాయి'

విడుదలయ్యే ఆంధ్రదేశమునందలి ముఖ్యపట్టణాలలో ప్రదర్శింపబడుతూ వుంది. దర్శకులు శ్రీ భీమ వరపు సరళింహారావుగారి కళారాధన కిది బాహ్యరూపం.

చిత్రము ప్రతి అంగుళంలోనూ కళాప్రాభవం ఉట్టిపడుతోంది. హృదయాన్ని భక్తిరసంలో తన్నయత్నం చెందించే గానం, నాటికాల పరిస్థితులకు రూపుపెట్టిన శిల్పము యీ చిత్రంలో సృష్టింపబడినంత నిర్దుష్టంగా మరి ఏ చిత్రంలోను లేదంటే అతిశయోక్తిగాదు.

నటీనటులందరు చక్కగా నటించడంచేత, చక్కని నడకలో చిత్రాన్ని నడిపిన దర్శకత్వంచేత 'మీరాబాయి' తెలుగు సినీమా పరిశ్రమలో నూత్న శకారంభాన్ని చూపించింది.

ఫేమస్ టాకీసువారి 'భూ కైలాస్'

గత 14 వ తేదీని విడుదలయ్యే ఆంధ్రదేశమంతటా విజయయాత్రలు చేస్తూవుంది. అనేక సాంఘిక చిత్రాల మధ్యలో యీ పౌరాణిక చిత్రం రావటంవల్ల, కథ సర్వజనవిదితమైనదైనందువల్ల విశేష జనాదరణ పొందుతూవుంది. నటీనటులు శ్రోతవారైనా చక్కగా నటించారు. ఆంధ్ర కర్ణాటక దేశాలలో ఒకేసారి విడుదలై ఆదరింపబడుతూ వుంది.

ఫేమస్ ఫిలిమువారి 'ధర్మపత్ని'

ప్రాతివత్సమహిమను వేనోళ్ళచాటే చక్కని సామాజిక గాధ దీనికి ఇతివృత్తం. సిద్ధహస్తులు శ్రీ పి. పుల్లయ్యగారి దర్శకత్వంలో తయారైంది. యీ మాసంలో విడుదల జౌతుంది. శ్రీమతి శాంతకుమారి, భానుమతిగార్ల గానమాధుర్యం దీనిలో వెల్లివిరిసింది అనివార్తలు.

రోహిణి పిక్చర్సువారి 'తెనాలి రామకృష్ణ'

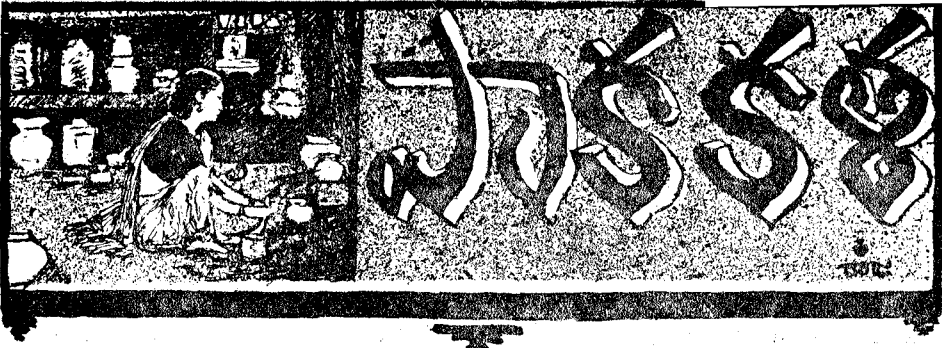
శ్రీ కృష్ణదేవరాయల ఆస్థానకవిచంద్రుడైన తెనాలి రామకృష్ణుని చరిత్ర కొత్త పక్కిలో సృష్టింపబడుతూ వుంది. కేవలం అల్లరి చిల్లరి పనులుచేసే ఒక ఆకతాయిగా నిర్వచింపబడే రామలింగజీ, ఒక సంఘ సంస్కర్తగాను, పేదలపాలిట పెన్నిధిగాను సృష్టిస్తున్నారు శ్రీ హెచ్. ఎం. రెడ్డిగారు—ఓవైపు షూటింగు, ఓవైపు ఎడిటింగుకూడా అతిశీఘ్రంగా జరుగుతున్నాయి. యీ మాసాంతంలోగా విడుదలౌతుంది.

శ్రీ వసుంధరా ఫిలిమువారి 'మైసూరు దసరా'

ఈ వార్తాచిత్రానికి ముందుగా తమిళనాడులో విడుదలయ్యే ఏర్పాట్లు జరిగినవి. యీ మాసాంతం లోగా విడుదల జౌతుంది. తెలుగులోను, తదితరభాషల్లోను కూడా తయారయి సిద్ధంగా వుంది. దర్శకులు శ్రీ గాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు దీని వెనువెంటనే మరికొన్ని వార్తాచిత్రాలను, ఒక సాంఘిక, పౌరాణిక సమ్మేళన చిత్రాన్ని తీయబోతున్నారు. దానికి సంబంధించిన వ్యవహారమంతా చురుగ్గా జరుగుతూవుంది.

ఆర్. యన్. పి. పిక్చర్సువారి 'తారాశశాంకం'

షూటింగు పూర్తిగా అయిపోయింది. ఎడిటింగు జరుగుతూవుంది. పుష్పవల్లియొక్క హావభావ నటనాకళలానికి యీ చిత్రం చూచితీరాలి.

గోధుమలుతో తయారుచేయదగిన వివిధ పదార్థములు—6.

బొంబాయి చట్టి

అరపడి పెరుగులో $\frac{1}{2}$ తులూ మిరపకాయలు $\frac{1}{4}$ తులం ఆవాలు కొంచెం మెంతులు శనగగింజంతో ఇంగువ 6 పచ్చిమిరపకాయలు తరిగి, కొంచెం కర్రేపాకు 2 తులముల జీడిపప్పు నేతిలో వేయించి వెయ్యవలెను. 2 ఆళాకుల గోధుమరవ నేతితో ఎర్రగా వేయించి పెరుగులో కలుపవలెను. 4 తులముల కొబ్బరి వేయించి కలుపవలెను.

బెంగుళూరు బోండా

ఒక పాత్రలో కొంత నెయ్యివేసి 2 ఎండు మిరపకాయ ముక్కలు, 4 పచ్చిమిరపకాయ ముక్కలు, చంచా ఆవాలు, 2 చంచాల మినపపప్పు, 1 చంచా శనగపప్పు, కర్రేపాకు, వుల్లిపాయ ముక్కలు వీటిని అన్నింటినీ వేయించి 2 ఆళాకుల నీరుపోసి కాగినతరువాత 1 ఆళాకున్నర నూకసువేసి కలియపెట్టి గోధుమనూక వుడికినతరువాత దింపి 4 తులముల నెయ్యివేసి చిన్నపుండలు చేయవలెను. ఒక ఆళాకు గోధుమ పిండి, అర ఆళాకు శనగపిండి కొంచెం కొట్టిన కారం, వుప్పనీటితో చిక్కగ కలిపి పుండలు పిండిలో ముంచి మరగిన నేతిలో వేసి వేయించి తీయవలెను.

దోస అట్లు

ఒక దోసకాయను తరిగి గింజలుతీసి చిన్నముక్కలు చేయవలెను. ఒక ఆళాకు గోధుమరవ దోస ముక్కలతో 2 గంటలు తడిపివుంచి, తరువాత మెత్తగా రుబ్బి, 2 పచ్చిమిరపకాయలు, కొంచెం అల్లం, కొంచెం వుప్పు కొట్టి పిండిలో కలిపి అట్లు పోయవలెను.

పాలకోవా

1 శేరు పాలు 2 గంటలు మరగనిచ్చి $\frac{1}{2}$ శేరు పంచదార, $\frac{1}{4}$ శేరు గోధుమపిండివేసి గట్టిపడేవరకు కలుపవలెను. తరువాత దింపి పళ్లెంలో పెట్టవలెను.

వెన్నద్రాక్షపళ్లు

$\frac{1}{4}$ శేరు గోధుమపిండి 4 తులముల వెన్న $\frac{1}{4}$ శేరు పంచదార చిన్నచంచా ఏలకపొడి వీటినిబాగా కలిపి ద్రాక్షపళ్లువలెచేసి నేతిలో వేయించవలెను.

గోధుమ చౌచౌ

$\frac{1}{2}$ కేర గోధుమలు వేయించి విసిరి ఒక కొబ్బరికాయ కోరి వేయించి, $\frac{1}{2}$ కేర పంచదార $\frac{1}{2}$ తులం ఏలకపాడి, 4 తులముల జీడిపప్పు వేయించి, 1 ఫలం కిస్ మిస్ 1 ఫలం బాదంపప్పు, 4 తులముల నెయ్యి కాచి మొత్తం అన్నీకలుపవలెను.

గోధుమ వడలు

$\frac{1}{2}$ కేర శనగపప్పు నానినతరువాత రుబ్బవలెను. దానిలో 1 అశాకు గోధుమరవకలిపి 4 తులముల పుల్లిపాయముక్కలు, 6 పచ్చిమిరపకాయ ముక్కలు, పుప్ప, జీడిపప్పు అన్నికలిపి బిళ్లలు చేసి కాగినచమురులో వేసి వేయించి తీయవలెను.

సాజ్జి బూర్లు

1 అశాకు గోధుమర 3 అశాకుల పాలలో వేసి పుడకపెట్టవలెను. దానిలో 1 అశాకు పంచదార ఏలకపాడి వేసి, దింపి వుండలు చేసి వుంచవలెను. 1 అశాకు గోధుమపిండి అర అశాకు పరిపిండి, కొంచెం పుప్ప నీటిలో చక్కగాకలిపి ఒక పాత్రలో నెయ్యి వేసి మరగించి పై వుండను పిండిలో ముంచి నేతిలో వేయించి తీయవలెను.

రవ కమలాలు

1 అశాకు గోధుమర $\frac{1}{2}$ అశాకు పంచదార తగుపాలతో గట్టిగకలిపి 1 గంట నాననిచ్చి నీటిలో వేసి మెత్తగొట్టవలెను. దానిని వుండలు చేసి పూరివలె వత్తి ఒక పాత్రలో నెయ్యి పోసి మరగించి పూరి వేయించవలెను.

బెంగాలి పూట్స్

పావు కేర పెసరపప్పు నాననిచ్చి కొంచెం మెత్తగ రుబ్బి ఇడ్లీ వండవలెను, పుడికినతరువాత దింపి వినకవలెను. 1 కొబ్బరికాయ కోరి నేతిలో వేయించి కొంచెం ఏలకపాడి, అర కేర పంచదార వీటిని ఇడ్లీ పిండిలో కలిపి పొయ్యిమీద పెట్టి కలియపెట్టవలెను. 10 నిమిషములకు దింపి గచ్చకాయంత వుండలు చేయవలెను. పావు కేర గోధుమపిండి పావు కేర పరిపిండి చిటిక కొట్టినపుప్పు నీటిలో పెరుగువలెకలిపి, ఒకవేడల్పు పాత్రలో $\frac{1}{2}$ కేర నెయ్యిని మరగనిచ్చి వుండలు పిండిలో ముంచి నేతిలో వేయించి తీయవలెను.

—సి. హెచ్. అన్నపూర్ణాబాయి

— బంగారుపతకం బహుమానం —

గోధుమ ధాన్యముతో చేయదగిన వలువిధములైన పదార్థములను, గత సంచికల లోని అయిదు పట్టిలయందు ప్రకటింపబడినవి గాక, ఎక్కువ పదార్థములను వ్రాసి పంపినవారికి ఒక 'బంగారుపతకము' బహూకరింపబడును. వెనుక గృహలక్ష్మిలో ప్రకటింపబడిన వాటినిగూడ ఎత్తి వ్రాయగూడదు.

సంపాదకుడు.

పుష్ప చ య ము * * *

స్వాతంత్ర్య ప్రధానంగాని, వారసత్వ, విడాకుల హక్కులుగాదు

శ్రీమతి క్రాంతిదేవి ఇటీవల గ్వాలియర్ లో ఒక మహిళాసభకు అధ్యక్షతవహించి, మహిళా సంఘాలచర్యలు సత్వమునకు దూరములైపోతూ వున్నాయని, దూరదృష్టి రాహిత్యములవుతున్నాయని, మహిళోద్యమాలను గురించి ఒక చిన్న హేచ్చరిక గావించారు. ఆమె చెప్పిన విషయాలనుగురించి మహిళాసంఘాల్లో తీవ్రమైన అలజడికలిగి, అనేకమైన విమర్శనలు బయలుదేరాయి. ఆ విమర్శనలన్నిటికి సమాధానంగా శ్రీమతి క్రాంతిదేవి యీవిధంగా సమాధానం ఇచ్చారు:

“నేటికాలపు కాలేజీ విద్యార్థివానం ఒక క్రొత్తరకపు యువకులను తయారుచేస్తూవుంది. యీ తరగతికిజెందిన యువతీలోకం పురుషులతోడే సమాకారాన్ని తృణీకరిస్తూ, కొంతమంది ధనికురాండ్ర చేతుల్లో మెలుగుతూ, పాశ్చాత్యపద్ధతులను గ్రుడ్డిగా అనుసరిస్తూ, స్వదేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొనడానికి నిరాకరిస్తున్నారు.

శ్రీ జనోద్యమము, దాని నిజమైన ఆకారంలో, మానవసంఘానికంతకు చెందినదైవుండాలి. ఇది ఎంతసేపూ శ్రీ పురుషులయొక్క రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక పురోభివృద్ధికి దోహదమిచ్చునదిగానే వుండాలి. శ్రీ నాయకురాండ్రు సాధారణ తరగతికిజెందిన శ్రీలయొక్క నిజమైన ప్రతినిధులుగావుండాలి. అదే సాధారణ శ్రీలకొరకై సాధారణ శ్రీలచే నడవబడు సవ్యమైన సాధారణ శ్రీ జనోద్యమము కాగలదు.

నేటి మహిళోద్యమము “భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమే ప్రధానాశయం” అనే విప్లవవంతమైన పట్టుదలతో నడవబడుతూ వుందా? కాక బాధ్యతారహితమైన కులాసాలకోసం సంస్కరణల తీసుకురావాలనే శ్రీ నాయకురాండ్రయొక్క తత్వాలకిది ప్రత్యక్షమైన బాహ్యరూపమా?

శ్రీలజాతీయోప సంఘంవారు ఇటీవల శాసన సంబంధమైనవాటిలో, సంస్కరణలు కావాలని తీర్మానాలుచేశారు. కాని, మనదేశ పరిపాలన పరాయ తమై వున్నంతకాలము అటువంటి తీర్మానాలు కేవలము మన అభివృద్ధి నిరోధకాలనివారు ఆలోచించలేదు.

ప్రస్తుత కాల పరిస్థితుల్లో, మహిళోద్యమము నిజమైన, తీవ్రతరమైన ఉద్యమంగా మారాలంటే, యీ ఉద్యమయొక్క దృక్పథం రాజకీయంగా మారిపోవాలి. కాక, కేవలము ఆచరణ రహితమైన (పుట్టిన మరుక్షణంలోనే చచ్చేవి) తీర్మానాలను తీర్మానించుటలో నమ్మకమున్నంతకాలము నేటి మితవాదపక్షంవలెనే, మహిళోద్యమంకూడా మృతినొందిన దానితోటే సమానమాతుంది.

మధ్యతరగతి మహిళాముఖులు, కార్మిక కరక శ్రీలు ధనముగాని, సౌఖ్యముగాని, చివరకు తీరుబాటుగాని లేకుండా కాలం వెళ్లుచువున్నారు. కనుక ప్రకృతినీడ్డంగా వారికి వారసత్వపు హక్కు యందుగాని, భర్తలను విడాకులిచ్చుటయందుగాని, భోగలాలసత్వ సంబంధమైన కోరికలుగాని కలుగవు. ప్రతిదినమూ రెండు వూటలా భోజనం సంపాదించుకోవడమూ, చలి, ఎండ బాధలనుండి కాపాడుకోవడానికి బట్ట సంపాదించుకోవడము—వారిని ఎల్లప్పుడు ఎదుర్కొనే సమస్యలు.

ఇక, సమాజంగా భోగలాలనులైన ఐశ్వర్యవంతురాండ్ర దృష్టిలో సాధారణ శ్రీలయొక్క కష్ట నిష్ఠురాలు అత్యల్పమూ, అనవసరమే కాక, వారి ఆలోచనలకు అందవు కూడాను.”

నంద్యాలలో వితంతుశరణాలయ నిర్మాణ ప్రయత్నాలు

నంద్యాల వైశ్య మహిళా సంఘంవారు శ్రీమతి ఎలమూరు సుబ్బరత్నమ్మగారి అధ్యక్షతన సమావేశమై వితంతు శరణాలయము నొకదానిని నంద్యాలలో స్థాపించునట్లుగా తీర్మానం గావించారు.

తల్లిపాలయొక్క శ్రేష్టము

శిశువులకు తల్లిపాలవంటి శ్రేష్టమైన పాలు ఇంకొకటిలేవు. తల్లిపాలమీద పెరిగిన శిశువు వరిల్లినట్లు పోతపాలు ద్రాగిన శిశువులు వరిల్లరు. తల్లిపాలు పిల్లలకు స్వభావసిద్ధమైన ఆహారము. సాధువులకు ఆవు, మేక మొదలగు జంతువులును, క్రూరులగు పులి, సింహము మొదలగు మృగములలో తల్లులు పిల్లలకు పాలుగుడిపియే పెంచుతున్నాయి—ఇదియే మాతృధర్మం.

కొన్ని కారణములచేత తల్లికి పాలు లేకపోవచ్చును. ఆలాంటప్పుడు తల్లికి పాలుపడడానికి తగిన సదుపాయాలు చేయవలయునేగాని పిల్లలకు పోతపాలు అలవాటు చేయరాదు.

తల్లికి పాలుపడేందుకు కొన్ని సదుపాయాలు

- (1) బాండ్లనీళ్లు కొద్దిగా సంచదారవేసి మితముగా పుచ్చుకుంటే పాలు వృద్ధియగును.
- (2) శుభ్రమైన ఆవుపాలు జీర్ణంపడగనంత పుచ్చుకొనవచ్చును.
- (3) నీళ్లలో నానబెట్టిన పచ్చిశనగలు తగుమాత్రం తినవచ్చును.
- (4) కర్నూజాపండు తినడంవల్ల—
- (5) వెలులి పాలలో ఉడికించి తినడంవల్ల—
- (6) ముళ్ళితోటకూర, పప్పు వేసివండి తినడంవల్లను పాలుపడతవి.

మరియు తల్లికి పాలప్రుష్టి అధికమై దాన్ని జీర్ణించుకోలేని శిశువులుకూడ ఉంటారు. ఆలాంటప్పుడు కూడ పిల్లలకు పోతపాలు అలవాటు చేయకూడదు. ఆతల్లిపాలు సులభంగా జీర్ణంచేసే మార్గమునే చూడాలి. తల్లి పాలుగుడుపుటకు ముందు 3 లేక నాలుగు చమిచాలు గోరువెచ్చని నీటిని శిశువునకు త్రాగించి తరువాత తల్లిపాలిస్తే త్వరలో జీర్ణమగును.

శ్రీ విద్యలో అభివృద్ధి సూచన

మద్రాసు రాజధానిలో శ్రీల విద్యాభివృద్ధి సంబంధించిన కొన్ని అంకెలను గమనిస్తే, వెనుకటికంటే ఇప్పుడు శ్రీలలో విద్యాసక్తి ఎక్కువగా కలుగుతూవుందని చెప్పవచ్చు. ఆంధ్రరాష్ట్ర హరిజనసేవక సంఘ ప్రధానకార్యదర్శి శ్రీ మాగంటి బాపినడుగారు ఇటీవల తయారుచేసిన యిట్టిపట్టికను బట్టి చూస్తే—5 సంవత్సరములు నిండిన బాలురలో నూటికి ముగ్గురు వున్నట్లుంటే బాలికలలో 2½ వరకు వున్నారు. క్రైస్తవులలో మాత్రము 14 గురువరకు వున్నారు.

ఇవిగాక, నిమ్మజాతి బాలికలు మద్రాసు రాజధానియందున్న అన్ని స్కూళ్లలోను చదువుచున్నవారు 75,935 వరకు వున్నారు. మొత్తముపైన విద్యావతులు 962,437 వరకువున్నారు. ఇవి గడచిన సంవత్సరములలో కంటే చాలా అభివృద్ధిలోవుంది. దీనిని ఇంకా వృద్ధిచేయాలని ప్రబల ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. హరిజనబాలికలలో ఉన్నతవిద్యాభివృద్ధికొరకు ఆసక్తి ఎక్కువగా వున్నదని, వారికి వస్తూవున్న అర్బిలన్నిటిని తీసుకొనలేక పోతున్నామని కార్యదర్శిగారు తెలియజేస్తున్నారు. హరిజనులలో విద్యాభివృద్ధికోసం యీ సంవత్సరం బిర్లా కోటీశ్వరుడు ఒకలక్ష రూపాయలనే విరాళంగా ఇచ్చారు. ప్రజానీకంకూడా కొంచెం శ్రద్ధవహిస్తే ముఖ్యంగా శ్రీలలో ఆ విద్యను రూపుమాపవచ్చును.

గ్రంథ సమీక్ష

సరస్వతీ రామాయణము

శ్రీ సరస్వతీ రామాయణమునంతయు పూర్తిగ నవధానముతో జదివితిని. శైలియు, పదముల కూర్పును బహు మనోహరముగ నున్నవి. చదువుచుండగ సెచ్చటను కొతుకుబడలేదు. కొన్ని పుటలుచదివి ఆనాటి కక్కడకి నిలుపుటకు బుద్ధియొప్పుక కాండాంతమువరకైన చదువ ప్రేరేపించుచుండినది. గట్టిపడిన ఇనుపకమ్ముల రైలుమార్గమున మెయిలు ప్రేయినపరుగిడినట్లు గ్రంథము నడచినది.

గుణదోషవిచారముజేయ సేనధికారినిగాను. నాకుతోచిన కొన్నికొన్ని విషయముల గ్రంథమున నె యందంద ఆమె ఘట్టములలో పైనక్రింద ప్రక్కన వ్రాసియుంచితి. నాదురూపాలను దుష్టటిష్టణములను శ్రీమతిగారికి కనుపరచి దిద్దించుకొను ఆశకలదు నా పుస్తకము తిరుగ నాకు జేరగలుగునేని దాని తమ సమక్ష మనకు బంప కోరికగలదు.

శ్రీరామకథ నాలంబనముజేసికొని ఈ గొప్ప కవయిత్రి అష్టాదశవర్ణనలతోటి గొప్ప కావ్యమును నిర్మించినది. ప్రబంధలక్షణములన్నియు నిందున్నవి. ఉత్తరకాండమున సాధారణముగ ననేకులు చదువరు. తనవిహార జలక్రిడాది శృంగారవర్ణనలతో దాని నీకవి రమ్యతమును జేసినది. శ్రీరామకథ శుభాంతముగాక పోవుటకీయము యుత్తరవాదిగాదు. “రామారామారామ ఇతి ప్రజానామభవక్ కథాః । రామభూతం జగదభూద్రామేరాజ్యం ప్రకాశతి” యను యుద్ధకాండాంత శ్లోకముతో వాల్మీకి సంహిత ముగిసినదని కొందరి యభిప్రాయమైయున్నది.

ఈ యమనడపిన విధానముజూడగ కేవలముగ శ్రీ వాల్మీకి ప్రాక్తమునే యాశ్రయించినట్లుల లేదు. భేదము లనేకములగుపడుచున్నవి. నాకుతోచినవరకు నా పుస్తకమునవ్రాసితి. కొన్నిటి నిందు విన్నవించెద :—

1. రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులు నలుగురును ఒకేలగ్నమునబుట్టినట్లు సరస్వతీ రామాయణ మను వదించుచున్నది. (బాలకాండ 21 పుట-ఈ వచనము) ప్రాచేతనుడు శ్రీరామునికి కర్కటలగ్నమును భరతునికి మీనలగ్నమును లక్ష్మణశత్రుఘ్నులకు కుశీరమును జెప్పచున్నారు (బాలకాండ 18). మొల్ల యు నీమె వ్రాసినట్లే చెప్పినది.

2. శ్రీరామాదుల జననము ఆదివారముననని యీమె జెప్పినది. వారమును వాల్మీకి జెప్పలేదు. మొల్ల భానువారమనినది.

3. మానుమంతుడు లంకయందు రెండురాత్రులుగడపినట్లు ఈమె గ్రంథమున స్ఫురించుచున్నది. (సుందరకాండ 93 లేక 94 పుటలును) వాల్మీకి రామాయణమునబట్టి యొక్క రాత్రియని తోచుచున్నది.

4. శుక్రాచారి ప్రశంస వాల్మీకి యుద్ధకాండమునలేదు. ఈమె యుద్ధముననున్నది (ఇదియు మొల్ల రామాయణముననున్నది) (పుట 184) ఇత్యాదులు.

అయోధ్యాపురవర్ణనము జేయుటలో నీమె బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యులమాత్రము బెర్కొని మిగిలిన వర్ణమును సామాన్యముగ ప్రజాశబ్దమున జేర్చినది ఏలనో? (బాలకాండ పుట 121)

వాల్మీకి నారదమహర్షి వలన శ్రీ రామాయణకథను వినినటు ఆమె కాండాంతములందును ఆవలి కాండల ప్రారంభముననుగలదు. అరణ్యకాండ కడభాగమున (పుట 71) 'నారదుండటమీఁది వృత్తాంతంబు వినఁగోరిన'యను మాటలవలన వినఁగోరినది నారదుడని సంశయమున కవకాశమగునట్లున్నది. ఇది యచ్చుటోని పొరపాటుగ నుండునేమో? మొల్ల రామాయణమునకన్న నిది పెద్ద గ్రంథముగనున్నది :-

	మొల్ల రామాయణము	సరస్వతీ రామాయణము
బాలకాండ	125 గద్యపద్యము	137
అయోధ్యా	40	61
అరణ్య	72	78
కిష్కింధా	35	49
సుందర	248	225
యుద్ధ ఆశ్వాసము (1)	122	యుద్ధ పూర్వభాగము 173
" (2)	92	ఉత్తరభాగము 165
" (3)	136	
ఉత్తర కాండ	లేదు	190
	870	1078

ఏలకో మొల్ల యుద్ధకాండమును మాత్రము మూడాశ్వాసములు జేసినది. శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి రెండు భాగములుగా విభజించినది.

పాటలు యక్షగానములుగాక కావ్యరూపమున ముగ్గురు స్త్రీలు శ్రీరామకథను జెప్పినట్లున్నది. మొదటిది మొల్ల - ఇక మనకాలమున శ్రీమతి గుడిపూడి ఇందుమతిదేవిగారి వచనరూపమునను శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు గద్య పద్యాత్మకముగను వ్రాసిరి. మూడు గ్రంథములును ముచ్చట గొల్పుచున్నవి. వాల్మీకి రామాయణమునంతయు మనకాలమున ముగ్గురు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ ఆంధ్రీకరించిరి - (1) బ్రహ్మశ్రీ గోపీ నాథం వెంకటకవిగారు (2) బ్రహ్మశ్రీ ఆంధ్రవాల్మీకి వా. సు. దాసుగారు. బ్రహ్మశ్రీ కావ్యతీర్థ జనమంచి శేషాద్రిశర్మ కళాప్రపూర్ణులు. ఇట్టి రచనలుజూడ నాటికిని వేటికిని లోకప్రియుడగు మహాపురుషుడు శ్రీ రాముడుగనే యున్నాడు. ఇట్టి యుత్తమపురుషుని చరిత్రమును వ్రాసి శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి కీర్తి వహించినది. స్త్రీల విద్యాభివృద్ధికిని చాల ప్రోత్సాహకరముగ నుండగలదని సంతసించెద.

—బి.గోలు వెంకటరంగయ్య.

కమలాకరము

కర్తలు: శ్రీ వారణాసి వెంకటేశ్వరులు, శ్రీ చివుకుల ఆదినారాయణగార్లు. సాహిత్యకుటీర ప్రచురణ. సభ్యులకు పావలా, ఇతరులకు ఆరు అణాలు. చిరునామా: గొట్టిపాడు, చిలకలూరు పేటపొట్టు.

ఇందులో ఇరువురిచేత రచింపబడిన నాటికలు, పద్యాలువున్నాయి. ఇదివరలో 'గృహలక్ష్మి' మొదలైన పత్రికల్లో ప్రకటింపబడ్డనాటిని సంపుటికరించి కమలాకరమనేపేరుతో ప్రకటింపబడ్డాయి. రచయితల రచనలలో స్వతంత్రభావాలు, సంఘంలోని తెలివితక్కువల్ని చక్కగా విమర్శించే శక్తి బాగా ప్రస్ఫుటమౌతూ వున్నాయి. ఇటువంటి గ్రంథాలే యీ గ్రంథమాలనుండి ఇంకావిరివిగా వెలువడుతాయని ఆశిస్తాము.

ప త్రి కా ప రి చ యం

తిలోత్తమ

కర్త: శ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంగారు, రాజమండ్రి. ప్రకాశకులు: ది మాడరన్ పబ్లిషింగు హౌసు, మెయిన్ రోడ్డు రాజమండ్రి. వెల రు. 0.12.0.

ఇది ఐదంకముల నాటకము, శ్రీ లక్ష్మీనరసింహంగారి కవితా నైపుణినిగురించి మేమిప్పుడు కొత్తగా తెలుపనక్కరలేదు. ఈ పౌరాణికనాటకంలో శ్రీ వారి రచనాప్రాధాన్యం ఇతోధికమైంది.

ఇవేకాక, శ్రీ లక్ష్మీనరసింహంగారు మరొకరిని సాంఘిక నాటకాలనువ్రాసి నేటి సమాజ పురోభివృద్ధికి దోహదమును కల్పిస్తారని ఆశిస్తాము.

మణిహారము

ఇది స్నేహలతాకవితాసంఘపు రీతి పుష్పము. గ్రంథకర్త: గంధం వెంకటనరసింహాచార్యులుగారు, కొల్లాపురము. ఈ కవి అందంబులగు కందంబులతో నీ మణిహారమునుగూర్చి జటప్రోలు సంస్థానము యువరాజులగు శ్రీ శ్రీ జగన్నాధరావు బహద్దరుగారికి సమర్పించి ధన్యుడైనాడు.

యోగరత్నాకరము 1, 2, భాగములు

కర్త: ఆయుర్వేదభూషణ, పండిత శ్రీ యేటూరు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు. నెల్లూరు. ఒక్కొక్క భాగము వెల రు. 4—8—0.

సంస్కృత యోగరత్నాకరమునకు ఇది అమృతకర వ్యాఖ్యానము. సంస్కృతములోనున్న యీ గ్రంథము విద్యాధికులకేగాని ఉపయోగపడదు. కాని శ్రీ ఆచార్యులవారి యీ కృషిఫలితముగ యీ తెలుగు వ్యాఖ్యానము అందరి యొక్క అందుబాటులోనుండగలదు. ఆయుర్వేదము అంతయు సంస్కృత భాషలో నుండుటవలన అది అందరికీతెలియక, సరిగ్గా ఉపయోగకారికాక నిల్చిపోయినది. కాని ఇటువంటి వ్యాఖ్యానము ఆయుర్వేదవైద్యాభివృద్ధికి ఎంతయు సహకారికాగలదు. ఇందుకు ఆచార్యులవారు ఎంతయు అభినందనీయులు. రెండు భాగములునుకలిసి సుమారు వేయిపుటలకుమించిన యీ గ్రంథము ప్రతివైద్యునివద్దను యుండగలది.

ప త్రి కా ప రి చ యం

మాతృభూమి (సచిత్ర మానవత్రిక)

సంపాదకులు క. సుబ్బారావుగారు, 143 వెంకటాచల మొదలిపిడి, రాయపేట, మదరాసు. విడిసంచిక ఒక అణా.

పత్రికచాలా అందంగావుంది. వివిధములైన వ్యాసాలతోటి, చక్కని కథలతోటి చూడ ముచ్చటగావుంది. ముఖ్యముగా 'బట్టలు కట్టుకోవడం మానవజాతికి నేర్పినదెవరు' 'మనదేశంలో ఎక్కువగా పండే పత్తి కేరేమిటి' మొదలైన విజ్ఞాన ప్రబోధకరమైన విషయాలు దీనిలో చాలావున్నాయి. ఎక్కువపేజీలు కలిగిన యీ పత్రిక విడి ప్రతి అణాగా నిర్ణయించి, అందరికీ అందుబాటుగా వుండేటట్లు చేసిన సంపాదకుల ప్రయత్నం ప్రశంసార్హము.

నాట్యకళ

సంపాదకులు శ్రీ కొత్తపల్లి లక్ష్మయ్యగారు. వి. పి. హాలు, మద్రాసు. సాలుచందా సభ్యత్వ రుసుముతో సహా రు. 3. విడి సంచిక పావలా. పోస్టేజీ అణగ్గుర ప్రత్యేకం.

వెనుక 3, 4 సంచికల వరకువచ్చి ఆగిపోయి, యిప్పుడు పునరుద్ధరింపబడింది. జీవన్ముల్లింగాలు గోల్పోతూవున్న ఆంధ్ర నాట్యరంగాన్ని సంస్కరించి జాత్యేన్నత్యానికి పాటుపడాలంటే యీ పత్రికను పోషించడం ఎంతయో అవసరము. వెనుకటివలెనే ఆంధ్ర మహాశయులు తమతమ ఆదరణను విరివిగా అందిస్తారని ఆశిస్తాము. విఖ్యాత రచనలతోటి, చక్కని చిత్రాలతోటి పత్రిక చాలా అందంగావుంది.

చిత్రాంగి—క్రిస్ మస్ సంచిక

ప్రఖ్యాత పత్రికా నిర్వాహకులు శ్రీ యస్. జి. ఆచార్యగారి సంపాదకత్వాన విజయయాత్రలు చేస్తూవున్న సచిత్ర మాసపత్రిక 'చిత్రాంగి' క్రిస్ మస్ 'వేడుకల వారం'లో ఆంధ్ర మహాశయులకు వేడుక గూర్చడానికిగాను ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడింది. మామూలు ఆకారంలో అత్యధికమైన పుటలతో, చక్కని ముఖచిత్రంతో 'చిత్రాంగి' చిత్రవిచిత్రంగా వుంది.

చిత్రాంగి పత్రిక పుటలను, ఎవరెవరిమీద వ్యంగ్యవిమర్శన విసురులున్నాయో అనే గుండె దడ తోటే తిరగవేస్తారు. అయితే ఆభయం, అభిమాన పురస్కరమైన భక్తితోటేవుంటుంది గనుక, చిత్రాంగి పాఠకుల హృదయాలలో స్థిరస్థానం సంపాదించుకుంది.

ఈ సంచికలో వ్యంగ్య శీరికలు, చిత్రాలు, వ్యాసాలు ఇంకా ఎక్కువగా వుండడంవల్ల యీ అభిమానం ఇతోధికమై కావలసినంత ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తిస్తుంది.

వన్నె విన్నాజాలతో ఇంత చక్కగా అలంకరించి చిత్రాంగిని క్రిస్ మస్ వేడుక ఉపాయనంగా అజాఖిరుకే సమర్పించిన శ్రీ ఆచార్యగారు అభినందనీయులు. చెల్లిలి పండుగ ముస్తాబు చూచి మురిసి, 'గృహలక్ష్మి' ఆశీర్వాదాల్ని అందజేస్తూవుంది.

సంక్రాంతి

శ్రీ అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావు

వచ్చువచ్చని తోరణవంక్తు లెన్నో ద్వార బంధాలవెంట సాంవలరనుండ రంగవల్లికలెల్ల హఠాఠగునాప వచ్చె సంక్రాంతి, ప్రమదమ్ము పంచిపెట్ట!

ప్రణయపూజలనందు దేవాలయమ్ము వసుధనల్లుండ పాలిటి భాగ్యరాశి 'వలపు' పాఠముభోధించు పంతులమ్మ ప్రేమజీవుల గాంచెడి ప్రియవచస్వి!

ముద్దరాలైన నెచ్చిలి, మోమువంచి 'సిగ్గు' సింహాసనాన నాసీనగాగ అత్తమామల కానందమతిశయిల్ల అల్లుడయ్యనుదెచ్చు, నీయాపురాలు!

బావగారిని పరిహాస వాక్యతతికి గురిగజేసిన మఱదల్ల గొప్పతనము ఘరునిజూడఁగ వధువులు పడెడిపాట్లు ముద్దుసంక్రాంతియేగదా! మూటగట్టు!

యుద్ధరంగము

★ ఫ్రాన్సు వ్యతిరేకము
★ అమెరికా పాల్గొనునా?

★ హిట్లరు విషమస్థితి
★ జపాన్ బెదరింపు

— అరుంధతి —

మధ్యధరా సముద్రాధిపత్యముకొరకై ముసోలిని గావించుచున్న ద్వంద్వయుద్ధములో గత మాసము నందు సంపూర్ణ పరాజితుడు గావలసినదని. గ్రీకు యుద్ధములో ఇటాలియను సైన్యములు తరుమబడు టయేగాని ఆక్రమించిన దింతవరకును ఏమియులేదు. ఇటు ఈజిప్టురంగమున గ్రేజియానీ నాయకత్వముక్రింద ఇటలీ సైన్యములు 60 మైళ్లు లిబియా సరిహద్దులదాటి ముందుకు చొరుచుకొనిపోయి సిడిబరానీని ఆక్రమించి నవి. కాని బ్రిటిషు సైన్యములు ఆకశ్మికముగ పైబడి 50 కేల ఇటాలియను సైన్యములను ఖైదీలుగా గొనుటయే గాక వారి ఆయుధ పరికరములన్నిటిని చేజిక్కించుకొన్నవి.

ఆ యీ పరాజయములవలన ఇటలీ ప్రజలలో తీవ్ర అలజడికలిగి ప్రభుత్వముపై తిరుగుబాటు కలుగు నూచనలు గాన్పించుటచే ప్రధాననేనాని ఒడొగ్లియోను తొలగించి, గ్రేజియానీని నియమింపవలసి వచ్చెను. ఈ మార్పు జరిగినను పరాజయములు ప్రజలముగ నుండుటచే జర్మనీ ఇటలీకి సహాయపడవలసి వచ్చుట తప్పని సరియైనది.

★ ఫ్రాన్సు వ్యతిరేకము

ఫ్రాన్సునందుగూడ హిట్లరు కనుకూలముగ పరిస్థితులు కన్పించుటలేదు. వీలైనచో పెటియన్ ప్రభుత్వమును ఇంగ్లండుపై యుద్ధమునకు దింపుటకుగాని, లేనిచో ఫ్రెంచి నౌకాబలమును తనవశ మొనర్చు కొనుటకుగాని హిట్లరు ప్రయత్నించుచున్నాడు. ఇందుకు వ్యతిరేకముగుటచే లావన్ ను పదలినుండి పెటియన్ నేనాని తొలగించుటయేగాక అతనిని అరెస్టుగూడ చేయించెను. కాని జర్మను రాయబారివలన అతడు విడుదల చేయబడినాడు. లావెల్ స్థానమున క్రొత్తగ నియమింపబడిన ప్లాండెన్ కూడ జర్మనీకి అనుకూలుడు. ఈయదనునగైకొని ఫ్రెంచి యుద్ధ నౌకాదళమును, వర్తకనావలను, ట్రాలన్ మొదలగు మధ్యధరా రేవులను జర్మనీ స్వాధీన మొనర్పవలసినదిగా పెటియను ప్రభుత్వమునకు జర్మనీ షరతులను పంపెను. దానిపై రెండురోజులు తీవ్ర చర్చలు సాగించి, పెటియను ప్రభుత్వము జర్మనీకోర్కెలను మన్నింప నసాధ్యమని తెలియజేసినది. దీనిపై జర్మనీ ప్రాన్సుతో ఎట్టిచర్యకు దిగునో చూడవలసియున్నది.

★ అమెరికా పాల్గొనునా?

ఇది ఇటులుండ అమెరికాకు రూజావెల్టు అధ్యక్షుడుగ ఎన్నుకొనబడిన తర్వాత అమెరికా ఇంగ్లండు వ్యవహారములలో అమితమైన మార్పుకలిగినది. వెనుకటి యుద్ధమువలెనే అప్పుగా గాక—బ్రిటనుకు ఆయుధములును, నౌకాబలమును ఎరువుగా ఇచ్చుటకును, యుద్ధానంతరము వాటిని తిరిగి అమెరికాకు ఇచ్చివేయునట్లును, యుద్ధములో కిధిలమైనవాటి ఖరీదు చెల్లించుటకును అమెరికా నిశ్చయించినది. అదియునుగాక, అమెరికా రేవులలో పరాజిత, అక్కినురాజ్యముల నౌకాబలమునుగూడ స్వాధీనముజేసికొని వాటినిగూడ బ్రిటనుకు

ఇచ్చునట్లుగూడ రూజువెల్ట్ల సభాపతి ప్రకటించినాడు. ఇది జనవరి 3వ తారీఖున సమావేశముకానున్న యునైటెడ్ స్టేట్స్ కాంగ్రెసువారు ఆమోదించవలసియున్నది.

ఇది జర్మనీ-ఇటలీ-జపాన్ (ఆక్సినురాజ్యములు)లకు అమిత ఆగ్రహమును కలుగజేసినది. కారణము: తటస్థరాజ్యములు యే రాజ్యమునకైనను ఆయుధములను విక్రయించవచ్చును. కాని అమెరికాయొక్క యీ పద్ధతి అట్లుకాదు. ఎరువు ఇచ్చుటవలన-ప్రత్యక్షముగ సైన్యముతో గాకపోయినను, ఆయుధముల రూపమునైనను బ్రిటనువైపు చేరుచున్నట్లు కన్పించుచున్నది—అదియునుగాక, ఆక్సిను రాజ్యముల నౌకలను, ఆక్రమిత రాజ్యముల నౌకలను స్వాధీనపరచుకొని బ్రిటనుకు ఇచ్చుటవలన, బ్రిటనుతో అమెరికాచేరినట్లుగానే భావించి ఆక్సినురాజ్యములు ప్రతీక్రియచేయుటకు ప్రయత్నించును.

ఇది ఇట్లుండ అమెరికా బ్రిటను తరపున కాకపోయినను, ఆత్మరక్షణ నిమిత్తమైనను యుద్ధములో దిగక తప్పదు. బ్రిటను ఓడిపోయిన ఆక్సిను రాజ్యముల పలుకుబడి హెచ్చిపోవును. అప్పుడు ఆక్సిను రాజ్యములు దక్షిణ అమెరికాపై బయలుదేరును. హిట్లరుయొక్క నూతన రాజ్యవ్యవస్థ ప్రకారము జర్మన్ రిక్, మార్కులతోను, బార్బర్ పద్ధతితోను వాణిజ్య వ్యాపారము జరుగును. అప్పుడు అమెరికా ఇంతకాలము నుండియు వాణిజ్యములో ఆక్రమించుకొనిన ప్రధాననానము పోవుటయే గాక, తాను ఇంతకాలమునుండియును కూడబెట్టిన బంగారుయొక్క విలువగూడ యుండదు. అందుకొరకై యూరప్ ఖండములో పెద్దరాజ్యమైన ఇంగ్లండుయొక్క రక్షణమే అమెరికాయొక్క బలము. ఇది తొరుమారు కాకుండుటకై అమెరికా యుద్ధములో దిగవలసివచ్చును.

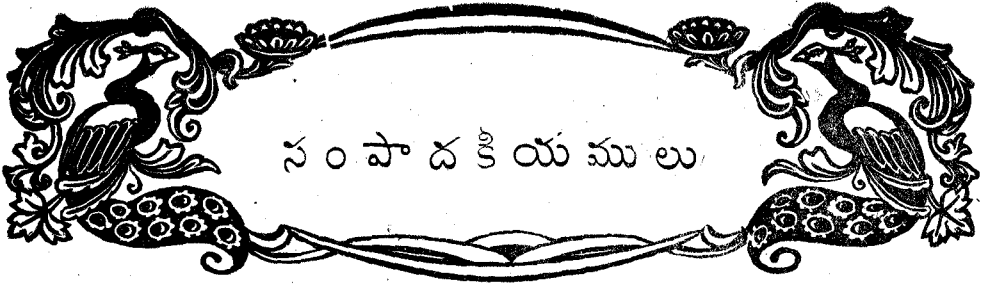
★ హిట్లరు విషమస్థితి

కాని అమెరికా యుద్ధమున ప్రవేశింపకమునుపే యుద్ధమును పూర్తిచేయవలెనని ఆశించిన హిట్లరు అమెరికాయొక్క వైఖరినిగూర్చి విషమపరిస్థితిలో దగుల్కొన్నాడు. ఇటు మధ్యధరాసముద్రమును ఇటలీకి వదలి, బ్రిటనుపై దాడులు సల్పుచు, యూరపుఖండములో తన పలుకుబడిని వృద్ధిచేసికొనదలచినాడు. కాని ఇటలీయొక్క పరాజయములు హిట్లరు ఆశలను కృంగదీసినవి. ఇటలీని పరాజయ పరంపరనుండి తప్పించుటకు గాను హిట్లరు జర్మను సైన్యములను ఇటలీకి సహాయార్థము పంపెనని వార్తలు దెబ్బచుచున్నవి. కాని యీ సైన్యములు అల్పేనియా రంగమునుగాని, లిబియా రంగమునుగాని ఇంకను చేరినట్లు గాన్పింపదు. ఒక వేళ చేరినను పరిస్థితులను అనుకూలమొనర్చుకొనుటకు చాలకాలము పట్టును.

జర్మను సైన్యము లిట్లు ఇటలీ సహాయార్థ మేగియున్న బ్రిటనుపై జర్మనుదాడి కొంతవరకు నిలువబడినదని చెప్పవచ్చును. కాని బ్రిటను యీ వార్తలను విశ్వసించుటలేదు. అందులకే మొన్న చర్చిల్ ప్రధాని దాడి భయము తీరని అప్రమత్తతో నుండరాదని హెచ్చరించియున్నాడు. ఇప్పుడు హిట్లరు వైఖరి ఎట్లు మారునో దురవగాహముగ నున్నది.

★ జపాన్ బెదరింపు

విరోధా రాజకీయములలో కాన్పించుచున్న సందిగ్ధస్థితియే ఇటు దూరప్రాచ్యములోకూడ కన్పించుచున్నది. జపాను విదేశాంగమంత్రి మట్సు-జీ-కా అమెరికా జర్మనీతో యుద్ధమునకు తలపడినయడల జపాను జర్మనీ తరపున దిగవలసివచ్చునని బహిరంగముగా తెల్పియున్నాడు. సోవియట్ రష్యాతో జపాను వ్యవహారములు చక్కబడలేదు. అట్టి తరుణములో ఇంతకాలమునుండియు సహాయముచేయుచు, జంక్-కే-షేక్ ప్రభుత్వమును జపానుకు వదిలివేసి, అమెరికా, రష్యా, ఇంగ్లండులు ఊరుకొనవలసిన అవసరము లేదు. అమెరికా గాని, ఇంగ్లండు గాని జపాను బెదరింపులకు లొంగి చెనాను వదిలివేయునను మాట కలలోని వార్త.

నైజాములో బాల్యవివాహ శాసనము

నైజాము సంస్థానముందు అతి బాల్య వివాహముల నిరోధించుటకై సంస్థాన శాసనసభయందు కొనితేబడిన బిల్లు త్రోసివేయబడినది—

బ్రిటిషు భారతదేశమందు అమలులోనున్న శారదాచట్టమువలెనే—అట్టి పద్ధతుల మీదనే—యీ బిల్లు మొట్టమొదట ప్రవేశపెట్టబడినది. కాని ప్రజాభిప్రాయమునకై యీ బిల్లును ప్రకటించి, తదనంతరము, చర్చకు లోనైన తర్వాత, ప్రజాభిప్రాయము యందుకు వ్యతిరేకముగ నున్నట్లు ప్రకటించబడినది.

బిల్లును ప్రతిపాదించిన శ్రీ నరసింగరావుగారు, బాలికల వయస్సు 11గను బాబుర వయస్సు 16గను నిర్ణయించుట కంగీకరించినను ప్రయోజనము లేకపోయినది. హిందూసంఘము నుండియే అత్యధికమగు అసమ్మతి వచ్చినటుల ప్రకటించ బడినది. ఇది మొదటినుండియు తలచబడినదైనను శాసనసభలో అత్యధిక సంఖ్యాకుల సానుభూతిని పొందగలదని యాశించితిమి. కాని కెలప్టు కమిటీలోని ముగ్గురు మహమ్మదీయ సభ్యులు యందుకు వ్యతిరేకముగ నుండుటవలన బిల్లు ఆదరణ నొందజాలక పోయినది.

మత సంబంధమైన వ్యవహారములయందు ప్రజానుమతికి వ్యతిరేకముగ ప్రభుత్వము వ్యవహరింప జాలదు. ఇది సర్వజన సమ్మతమగు విషయమే. ఐనను యీ బిల్లు విషయమున—ఇది కేవలము హిందూసంఘము లోని ప్రబల దురాచారమును మాన్పుటకు హిందువుల కొక్కరికొరకే నిర్దేశించబడినప్పుడు—మహమ్మదీయ సభ్యులు సుముఖులుగ లేకపోవుట ఆశ్చర్యకరముగ నున్నది.

శారదాచట్టమువలె వివాహితులగు బాలబాలికల వయస్సు ఎక్కువగగాక 16, 11 సంవత్సరములు తక్కువగ నంగీకరించుచున్నప్పటికిని యీ చట్టము శాసనసభామోదమును పొందజాలక పోయినది. ఇంతటి వ్యతిరేకాభిప్రాయము హిందూ సంఘమునందున్నప్పుడు ఈ బిల్లు ప్రభుత్వముచే నామోదించబడినను ప్రయోజనకారి కాజాలదు.

నిర్బంధ చట్ట ప్రయోగమువలన నైతిక పరివర్తనము కలుగదు. నైజాంకి ప్రేమలులేని సంస్కరణ సఫలత నొందనేరదు—

ఇందుకొరకై శ్రీ నరసింగరావు ప్రభుత్వము తీవ్ర ప్రచారము మండలముయందు జరుపవలసియున్నది. ప్రజలు యీ యాచారమువలన కలుగుచున్న యనర్థములను తెలిసికొని వారిలో పరివర్తన ముదయించునట్లు జేసిన యీ శాసనము మరియొక పర్యాయమైనను ఆమోదించబడగలదు.

సాంఘిక సంస్కరణలలో ప్రప్రథమమగు నిది భారతదేశమంతటను, ప్రతి సంస్థానమునందును అంగీకరింపబడుచున్నది. ఇదియేగాక, బ్రిటిషు భారతదేశముకంటె ఎన్నియో సంస్కరణలు స్వదేశ సంస్థానముల

యందు జరుగుచున్నది. ఇట్టి విషయములయందు వెనుకబడియున్నదనెడి కొచ్చిన్ సంస్థానమునందు యీ బాల్యవివాహ నిషేధ శాసనము ఇటీవలనే అంగీకరింపబడిన దన, భారతదేశము సంస్కరణోద్యమమునకు ఎంత సుముఖమైయున్నదో వేరుగ జెప్ప నవసరములేదు.

అట్టి పరిస్థితులయందు, స్వదేశ సంస్థానములలోకెల్ల పెద్దదియైన నైజాము సంస్థానము యీ విషయ మందు చిన్నది కాగలుగుట హర్షింపదగిన విషయముగాదు.

ఈ విషయముపై ఇకనైనను ప్రజలును, ప్రభుత్వమును తీవ్ర ప్రయత్నము లొనర్తురుగాక యని యానించెదము.

మహాత్ముని ధర్మముధము

క్రిష్టమస్ పర్వదినములలో సత్యాగ్రహసమరమును నిలుపవలసినదిగా వివిధకాంగ్రెసు సంఘము లకు మహాత్ముని యాదేశమైనది.

శాంతియుతముగా సాగిపోవుచున్న యీ సత్యాగ్రహమును అవుచేయుటయందలి పవిత్రతాయ మొకసారి ప్రపంచమునకు వెల్లడియైనది.

ఇది సత్యసమరము. దీనికి ప్రేమ ప్రధానము. శాంతి ఆశయము. అహింస ఆయుధము. విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వమే దీని లక్ష్యము. దౌర్జన్యరహిత నూత్రము నాధారముచేసికొనిన దగుటచే దీనికి త్యాగమవసరమై యున్నది.

ఏను ప్రవక్త జీవితాశయములుకూడ నివియే—ఈ ఆశయముల పరిపూర్తికొరకే ఆయన ఆత్మార్పణ చేసియున్నాడు. మహాత్ముడు జన్మచే హైందవుడయ్యును, సర్వముతములయందలి సారమును సంగ్రహించిన సర్వజ్ఞుడు. ఆయన మతములకును, మానవులకును అతీతుడు. అజాతశత్రుడు, అహింసానిరతుడు. విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వమును స్థాపించు ఆతని శాంతి సమరములో, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వముకొరకై యాత్మబలిదాన మొనగిన క్రైస్తుజేవుని సన్మరణముకొరకై యీ పర్వదినములలో సమరము నాపుట పవిత్ర ధర్మమైయున్నది.

బ్రిటనుపై తన కేమాత్రము ద్వేషభావములేదనియు, ప్రస్తుత యుద్ధదావానలమున దగుల్కొని స్వాతంత్ర జపముచేయుచున్న ఇంగ్లాండుకు ఎట్టి చిక్కును గల్పించుట తన యభిమతముగాదనియు మహాత్ముడు ఎన్నియో సారులు తెల్పియున్నాడు.

ఈ పవిత్రభావమును సర్వ ప్రపంచమున చాటుటకే మహాత్ముడీ నిర్ణయమును చేసియున్నాడు. ప్రాచ్య, పాశ్చాత్యదేశములు, అందును క్రైస్తవ ప్రపంచము మహాత్ముని యీ ధర్మనూత్రమును యీ సరికి గ్రహించి యుండును.

క్రైస్తవ ధర్మరక్షణకొరకై యుద్ధ మొనర్చుచున్న బ్రిటిషురాజ్యాంగవేత్తలు ధర్మయుద్ధగామియైన భారతదేశమునెడల తమ దృష్టి యిప్పటికైన మార్చుకొందురా?